

தீவ்ளதைக்கிழவன்

அமர் தீவ்ளதையம்பலம் சிவசாமி
அவர்களின்

நினைவுகள்

26.12.2004

தில்லைச்சீவன்

See Page 4041

நூலாகம்
பக்கம்: 4041

“தன்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

26.12.2004

தல்லையம்பலம் சிவசாமி

நன்னவுகள்

அமர்
தில்லையம்பலம் சிவசாமி
(தில்லைச்சிவன்)

தோற்றும்
05.01.1928

மறைவு
26.11.2004

திதி நிர்ணயம்

கார்த்திகைத் தீபத்தில் காசினி துலங்க
பூரண மதியினால் வானமும் ஒளிர் - கீர்த்திமிகு
தில்லைச்சிவன் எனத் தமிழ் வளர்த்த சிவசாமி
தில்லையம்பலதானு சேந்துர்.

முன்றுமூர்

இறுதிவரை எம் மண்ணை நேசித்தவர் எமது ஜயா. தன்னுடைய சொல்லிலும் செயலிலும் இன உனர்வை வெளிக்காட்டியவர். அவர் குல மத பேதமற்ற தமிழ் சமூகத்தோடு வாழ்ந்தார். அவருடைய நன்பர்கள் பல்வேறுபட்ட நிலைகளில் காணப்பட்டனர். அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், அரசியல்வாதிகள், சைவசித்தாந்தவாதிகள், ஆசிரியர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், வர்த்தகர்கள், விவசாயிகள், சிறுதொழில் செய்வோர்கள் என பல நன்பர்களைக் கொண்டிருந்தார். இதனால் அவர் எல்லோராலும் அறியப்பட்டவராக இருந்தார். புத்தகங்கள் வெளியிடுவதில் ஏனைய எழுத்தாளர்க்கோ, கவிஞர்களுக்கோ ஏற்படும் சிரமங்கள் ஜயாவுக்கு குறைவாகவே காணப்பட்டன. ஜயாவின் புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் பட்டையக் கணக்காளர் பத்மநாதன், புதுமைலோலன், மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா, கு.கங்கைவேணியன், த.வாசவன், தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையினர் என பலர் ஊக்கம் காட்டி உதவி வந்தனர். திரு வேலணை வீரசிங்கம் அவர்கள் ஜயாவின் எழுத்துக்கள் வாழ்விலும் வளத்திலும் இரண்டறக் கலந்தவர் ஜயாவின் பாலிய நன்பனான அமரர் “தமிழன்” வை.தியாகராஜா மாணவப் பருவத்தில் இருந்தே ஜயாவின் எழுத்துத்துறையில் குறிப்பாக பத்திரிகைத் துறையிலும், அரசியலிலும் தோனோடு தோன் நின்றவர். அவருடன் சேர்ந்து “தமிழன்” பத்திரிகையை நடாத்தினார். ஜயாவின் நன்பர்களை நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியோடு நினைவு கூறுகின்றோம்.

ஜயா உறவின் பால் மிகுந்த பாசம் கொண்டவர். இதனை அவருடைய ஆக்கங்களிலே நாம் காணலாம். அவர் ஒன்று விட்ட சகோதரர்கள் என்ற முறையை உனர்ந்தவர்கள். எல்லோரையும் கூடப்பிறந்தவர்களாகவே உனர்ந்தவர். ஜயாவின் பிரிவால் துயருறும் அனைத்து உறவினர்களையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு கூறுகின்றோம்.

ஜயாவின் சமூக ஊடாட்டங்களின் வெளிப்பாடுகளை இந்நாலில் காணலாம் என நம்புகின்றோம். அன்னாரின் பாதாரவிந்தங்களுக்கு இந்நாலை காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

45/1, அம்மன் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

26.12.2004

குடும்பத்தினர்

- திருச்சிற்றம்பலம் -

விநாயகர் துதி

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

தேவரம்

வேயறு தோழிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம்பி ரண்டும் உடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

திருவாசம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்
கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
சூடுகின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை
துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவதோ றலறிலை
செய்வ தொன்றறியேனே.

திருவிசைப்பர்

நெயாத மனத்தினனை நெலிப்பானித்தெருவே
ஜயா நீ யுலாப் போந்த வன்று முதலின்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலுஞ்
செய்யாயோ வருள் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார், அமரர்
குழாத்தில் அணியடை ஆதிரைநாள்
நாராயணனொடு நான்முகன்
அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர்
குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுதற் கரியவன்
நிலவு ஸாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி ஸம்பாத்தி வணங்குவாம்

திருப்புகழு

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகி
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புனர்வோனே குகனேசற்குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே

வரம்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்முறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

-திருச்சிற்றம்பலம்-

வீரசக்தி விநாயகர்

அல்லல் நீக்குவார் ஆனை முகத்துவேள்
 வெள்ளைப் புற்றுடி வீரகத்தி விநாயகர்
 தொல்லை வல்வினைத் துன்பங்கள் நீக்குசீர்
 வல்லபை துணைக் கொண்டவர் வாழ்கவே.

வழித்துணை ஆகி வருமிவர் நினைத்திட
 விழித்துணை யாக வீற்றிருந் தாள்பவர்
 அனைத்தெலும் பும்நெக அரற்றும் பொழுதுளம்
 வினைத் தழும்பற வீடும் விநாயகர்.

சந்தணக் காப்பு மேனியன் சந்நிதி
 வந்து நெஞ்சில் வழுத்திநின் ரேதொழு
 சிந்து கண்ணீர் துடைத்து அருள்செயும்
 விந்து வேழும் விநாயகக் கடவுளே.

புற்றிடங் கொண்டு விட்டக லாதுமன்
 பற்றி நின்று பாலிக்கும் ஆரியன்
 அற்புதங் கள்செய் அந்தணன் மண்கும்பான்
 உற்றே மைப்புரந் தாள்உமை பாலனே.

சீத வேலிகுழ் வேலணைத் தீவினோர்
 ஒத முன்வந் துதவுந் தயாபரன்
 போத ஞானப் புண்ணியன், திருமணம்
 காத ஸார்தொழுச் சேர்க்குங் கருணையான்

பந்து மெல்விரல் உமைஅவள் பங்கனும்
சிந்து வீரச் சிறுவன் முருகனும்
வந்து நின்று வணங்கும் பிரணவ
மந்திரப் பிள்ளை யாரெம தப்பனே.

மாடு கல்வி தருமொளி மாணிக்கம்
கேடுஎலாந் தவிர்த் தோட்டுமெங் குசத்தினார்
வாடுஞ் செய்க்குறு வான்மழை ஆகிவெண்
கோடு கொண்டெழு தாமறை நாயகன்.

தொழுத கையின் துன்பம் துடைப்பவர்
அழுது கண்ணீர் அழித்து அணைப்பவர்
எழுது மென்கவிப் பொருளாய் புகுந்துஒர்
பழுது மின்றிப் பாலிக்கும் பிள்ளையார்.

வேண்டுவார் வினை நீக்கி அருளுவார்
தூண்டு மன்பர் நெஞ்சிற் சிறுதுயர்
காண்டல் தாளா தருளுங் கயமுகன்
நீண்ட பாதம்என் நெஞ்சில் நிமிருமே.

அண்டம் யாவையும்பானை வயிற்றினுள்
மிண்டி உள்வைத்து மேலும்அப் பாலுமாய்
வின் டெழுந்த விநாயகன் எம்முளோர்
குன்றி மாமணி போலக் குலவுவார்.

மண்கும் பான்பிள்ளை யாரை மனத்துளே
எணை உள்ளம் இரங்கி இமைமடற்
கண்ணின் நீர்பொரக் கைகள் சிரங்கொளும்
விம்மும் எம்முயிர், வினைகள் ஒடுங்குமே.

(தாழம்பூ பக்கம் 3)

பெருங்குள நாச்சி

மறப்பித்து, ஊட்ட மறுத்திடு வாயேல்,
 மற்று என்செயல் ஆவதொன் ருண்டோ?
 துறந்து முற்றத்துப் புதாளி அள்ளித்
 தூற்றி நிற்கநீ பார்த்துநிற் பாயோ!
 நினைத்து, விம்மி விறுவிறுத் தாறி,
 நிமிருங் கொள்கையின் வேம்பைத் துடைத்து
 அணைத்து ஊட்டு வாயன்றோ என்னை,
 ஆனாம் நாச்சி பெருங்குளத் தம்மாள்.

சப்பிச் சப்பிக் குதப்பும்பல் தைக்க,
 தள்ளிவிட் டாங்கண் தரியாது ஒளித்து
 எட்டி நின்றெனப் பார்த்துள் இரங்கி
 எழில்கொள் பூவிழி அருள்பெய மென்கை
 தட்டி வாடா எனத்தூக்கிக் கொஞ்சி
 தலையைக் கோதி மோந்துபால் ஊட்டும்
 அத்தாய் நீயலால் வேறேவர் என்னை,
 அணைப்பர் பெருங்குளம் மேவுமம் மாளே!

நீலி, ஆலிலை போல்வயிற் றாளே,
 நித்தில ஒளிச் சிரிப்புதிர்ப் பாயே
 மாலின் சூடப் பிறந்தநற் றங்காய்,
 மறை முதல்வன் கட்டிய தங்கத்
 தாலிப் பொட்டுச் சூடர்கழுத் தாளே,
 தரிக்கிலேன் துயர் தாங்கிலேன், நீரார்
 வேலி சூழும் பெருங்குளம் மேய
 விமலிஸழு விடுதலை தாவேன்.

(६ மக்கப் பங்காகு)

(தாழம்பூ பக்கம் 6)

நல்லூரின் நாயகன்

வானங் கடலைத் தொடு மிடத்தில் - ஓளி
 வர்ண ஜாலத்துளோர் பொன்முகத்தை - கண்டு
 மோகங் கிறுக்க முருகா வென்றேன் - அங்கு
 முத்தொளி சிந்த நகை புரிந்தார் - அந்த
 ஞானக் கதிர்ப்பாரி வட்டத் துள்ளே - இளம்
 ஞாயிறு போன்றே, சுடர்கள் மிக்க - நீல
 வானமயில் ஏறி வந்தார் என்றே - கண்டு
 வாயடைத்துக் கைகள் கூப்பி நின்றேன்.

இல்லாது இருளை எரித்தொழித்து - பொருள்
 எல்லாமாய் தோன்றி எதிர்வளித்து - அருள்
 வல்லமை காட்டியில் வையகத்தை - நன்று
 வாழவைக்கும் சக்தி வேலெடுத்து - எமைக்
 கொல்ல வரும்பகைக் கூற்றொழித்து - உயர்
 கோவிற் கொடிமதிற் சூழல்புக்கு - செல்வ
 நல்லூர்ப் படைவீடு பாடி கொண்டார் - தொண்டர்
 நாதர் எம் நாயகன் நாமடியோம்.

(தாழம்பு பக்கம் 6)

ஜியனார் துதி வெண்பா

அல்லல் அடையின் அபயம் அளித்தெழுது
தொல்லைமிக நீக்கும் சூடர்ச்செண்டான் - வள்ளல்
அரியர புத்திரனென் றேயகிலம் போற்றும்
கரியனைக் கட்டுவனிற் காண்.

அஞ்சவரின் வந்து அபயம் அளித்தெங்கள்
நெஞ்சிற் றுணிவுவர நிற்பான்சீர் - விஞ்சும்
மதகரியான் கட்டுவன்வான் மாலரனின் அன்பார்
புதல்வ ணையன் என்றே புகல்.

வாரணத்தான் ஜியன் வளர்செஞ் சடையுடையான்
பூரணையோ டின்பார் புட்கலையுஞ் - சேரவே
கட்டுவன்வான் மேவிக் கருணைமழை பொழிந்து
பட்டினியைப் போக்குவான் பார்.

எண்ணும் பொழுதெல்லாம் எம்நெஞ்சறநண்ணும்
அண்ணல்எழிற் கட்டுவன்வான் ஜியன் - பொன்னின்
திருவும் கலைமாதும் சேர்ந்திருக்க நித்தம்
அருள்வான் அவனே அரண்.

சுபம்

(ஜியனார் துதி வெண்பா)

தமிழ் வாழ்த்து

“அம்மா வென” வந் தென்நாவில்
அமர்ந்த அகர முதல் ஓலியே!
அந்நாள் முதலா யென்னாவி
ஆகிடயிர்த்தாய்! உலகமுதற்
பெம்மான் பக்கி வளர்த்த தமிழ்ப்
பேறே! பேசும் பழைய மொழிகளிலே
இம்மா நிலத்தில் இளமையொடு
இருக்கும் நின்சீர் போற்றுவமே.

ஆய கலைகள் பலவு முன்
அகத்தே கொண்டுமுத் தமிழானாய்
தோயும் புலமை சேர் அறிஞர்
தொண்டால் மேலைப் புதுக்கலைகள்
ஆயும் படிக்கே சொல் வளமும்
அழகும் நுண்மாண் பொருட் புலமும்
ஏயவுணர்த்தும் எமதுயிரே!
இன்பத் தழிமே வாழியவே!

காதல் செய்ய உறவாட
கவிதை சொல்ல திருமுறைகள்
ஒத உனர உன்ளொளியாய்
உலவி உலகப் பொதுமறையின்
போதம் அளித்து; எமைச் சேரும்
பொல்லாப் பெல்லாம் கெடுத்தருளும்
தாதை முதல்வன் தந்ததனித்
தமிழே வாழி! வாழியவே!

(தில்லைச்சிவன் கவிதைகள் பக்கம் 17)

சிவமயம்
திருச்சிற்றும்பலம்

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்
திருக்கைலாய் பரம்பரை மெய்கண்டார் ஆதினம்
அகில இலங்கை கச்சியப்பர் கலாசார சிவஞான பீடம்
கலியுகம் 5106 தாரணவருடம் 223, தேக்கம் தோட்டம்,
கார்த்திகை 13ம் நாள் (28.11.2004) கண்டி வீதி, வவுனியா.

தில்லைச் சிவனின் சிவப்பதப்பேறு

சிவநாமம் தாங்கிய சிவசாமி சரவணையில் தோன்றி வேலனை வடக்கில் வாழ்ந்து சிறந்த நன்மக்கள் எழுவரைத் தெய்வீக பெயருடன் திகழச்செய்தார். அவரும் அவரது பாரியாரும் பண்டைய முறைப்படி பயபக்தி நிறைந்து பெயருக்கமைய தமிழ்ச்சிவப் பண்பு பெருகி வாழ்ந்த தன்மையை அவரது எச்சங்களான புதல்வர் புதல்விகளும் சிவத்தமிழ் மனங்குன்றாது உயர்கதி அடைய சிவன் திருவருளை வேண்டுகின்றனம்.

இன்று மக்கள் அறியாமையுட்பட்டு அநேக பஞ்சமா பாதகங்களை செய்கின்றனர். ஆனால் அப்பாவடுண்ணியங்களை அவர்கள் பல பிறவிகள் எடுத்து அனுபவித்தே தீருவர். இவ்வுடம்பு நிலையற்றது. பஞ்சாங்க கணிப்பீடுகள் மூலம் இறக்கும் உயிர் எப்பிறப்பை எடுக்கும். எவ்வளவு காலம் நிலைத்து மறையும் என்பதை எல்லாம் அறுதியிட்டுக் கூறும் ஆற்றல் ஒவ்வொரு சைவத் தமிழனாகப் பிறந்து வேத சிவாகம நெறிப்படி வாழ்வோருக்கும் உண்டு.

1954, 1955, 1956, ஆண்டுகளிலும் திரும்ப 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, ஆகிய வருடங்களிலும் நன்கு அவரது தன்மைகள் சிவனைத் தமிழை சிந்தையிலிருத்தியதை அவரது இறுதிப் பயணம் அவர் செல்லும் இடம் இன்னதென எல்லோரையும் சிந்திக்க வைத்திருக்கும் பஞ்சாட்சர ஜெபம் பஞ்சமலங்களை அகற்றி பதித்தன்மையைக் கொடுக்கும்.

அவர் தூல உடம்பை நீத்த திகதி கலியுகம் 5106 கார்த்திகை 11ம் நாள், பெளர்ணமி, கார்த்திகை விரத நாள், சர்வாலய குமராலய தீப ஓளி எங்கும் ஓளிரும் நாள், இந்நாளில் உடல் நீத்தோர் சிவப்பேறடைவார் என்பதை சிவபுராண நூல்கள் உணர்த்துகின்றன. இவரது வாழ்வியலைப் பின்பற்றி ஏனையோரும் சைவத்தை, தமிழை, வேத, சிவாகம, புராண நூல்களையும் சாஸ்திர தோத்திர நூல்களையும், தமிழ் கிரந்த உச்சரிப்புக்கமைய அம் மொழி மூலம் பேசி எழுதி வேத சிவாகம நெறிப்படி பஞ்சமாபாதகம் நீங்கி தேசிய உடையணிந்து அகப்புறச்சுத்தமாக வாழ்வதே தெய்வீக நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் வழியாகும். இப்பிறவியில் உயர் சிந்தையுடைய கந்தபுராண கலாசாரத்தின் படி, ஆறுமுக நாவலரது சைவவினாவிடை, பாலபாடம், ஆகிய அவரது 70

நூல்களை வாசித்து, அதன் பிரகாரம் வெள்ளி, அமாவாசை, பெளர்ன்மி விரதங்களுடன் சிவ, குரு, சங்கம வழிபாடுகளையும் ஊக்குவியுங்கள். திருநீறணிந்து பஞ்சாட்சரத்தை ஒதி தில்லைச்சிவனாரை நினைந்து கார்த்திகைப் பெளர்ன்மி தோறும் குமராலய சர்வாலய கார்த்திகை நாள் தோறும் சிவ வழிபாடாற்றுவீர்களாக.

அண்டசம், சுவேதசங்கள், உற்பிச்சம், சராயுசத்தோடு
எண்தரு நால், எண்பத்து நான்கு நூற்றாயிரத்தாய்
உண்டுபலயோனி எல்லாம் ஒழித்து மானுடத்து உதித்தல்
கண்டிடில், கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம்கான்.

வாழ்வெனும் மையல்விட்டு வறுமையும் சிறுமை தப்பி,
தாழ்வெனும் தன்மையோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும்,
ஊழ்பெறல் அரிது, சால உயர் சிவஞானத்தாலே,
போழ் இளமதியினானைப் போற்றுவார் அருள் பெற்றாரே.

-சிவஞான சித்தி-2ம் சூத்திரம்-4ம் அதிகரணம் 17ம், 18ம் பாடல்

உயிர்கள் அழியாதன. தலைவனை உடையன. சிவனாகவும் மாட்டா. சிவஞானம் பெற்று சிவமயமாகிப் பேரின்ப நிலையை அடையலாம். இன்று உலக உயிர்கள் துன்புறுவதற்கான காரணம் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடின்மையும் சிவஞானமின்மையுமாகும். சிவஞானிகளுடன் கூடுக. சீவ வழிபாடற்றாது சிவ வழிபாடாற்றுங்கள்.

சிவன் தானே மாதாவாக, பிதாவாகா, குருவாக, தெய்வமாக ஞானகுருவாகத் தோன்றி இயங்கி இயக்குகிறார் என்பதை மறவாதீர்கள்.

தில்லைச்சிவனின் வேதாந்தப் பண்பும் சிவத்தமிழ் சிந்தனையும் என்றும் நிலைக்கவே பெளர்ன்மி - கார்த்திகை, கார்த்திகை நட்சத்திரம் சிறப்புற்று சிவப்பதம் சேர்ந்தார்.

எல்லாம் சிவமயம்

சித்தாந்த சிவவித்தகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து
சிவதேசிக ஞானப்பிரகாச பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்
3ம் குரு மஹா சன்னிதானம்
திருக்கைலாய பரம்பரை மெய்கண்டார் ஆதினக் குருமுதல்வா

சிவஸ்ரீ.நா.யோகீஸ்வரக் ஞஞ்சகள்

வழங்கிய அனுதாபச் செய்தி

நல்நகராம் யாழ்ப்பாணத்தினை இணைவற்ற சைவமும் தமிழும் சிறப்புற்று சான்றோர்களையும் சகல வளங்களையும் பெற்று விளங்குவது சரவணை என்னும் கிராமம். இக் கிராமத்தில் தில்லையம்பலம் பொன்னம்மா தம்பதிகளுக்கு தலைமகனாகப் பிறந்து அமரத்துவம் அடைந்தவர் தான் எனது பள்ளி நண்பன் தில்லைச்சிவன் என்ற திரு.சிவசாமி அன்னார் ஆரம்ப காலத்தில் சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலையில் எம்முடன் கல்வி கற்ற நண்பராவார். அன்னார் பல்கலையும் கற்று நல்லாசானாகவும் அதிபராகவும் கவிஞராகவும் விளங்கி சிறப்புற்று வாழ்ந்து இனிய இல்லறத்தை நல்லறமாகப் பெற்று நன்மக்களைப் பெற்று விளங்கினார். பிள்ளைகளின் உத்தியோகம் வாழ்வின் சிறப்புக்களையும் கண்டும் தாய் நாடான இந்தியாவில் பல மகாநாடுகளில் கலந்து பெருமை பெற்று தனது கிராமத்தில் ஆலயபணிகளில் கடமைகள் பொதுச் சேவைகள் ஆற்றியும் சைவத்திற்கும் தமிழிற்கும் பெரும் தொண்டாற்றி வந்தவராவார். கார்த்திகை திங்கள் திருக்கார்த்திகை நாள் வெள்ளிக்கிழமை நிறை பூரணையில் சிவபதமடைந்தார் என்ற பிரிவுச் செய்தி கேட்டு பேரதிர்ச்சி அடைந்துள்ளேன். இவரின் இழப்பு சைவமக்கள் தமிழ் போற்றும் மக்கள் அனைவருக்கும் ஈடு செய்ய முடியாத ஒன்றாகும். அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும் மனைவி பிள்ளைகட்கு ஆறுதல் கூறி அன்னாரின் ஆத்மா சிவனடியே சென்றடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

**சரவணை பள்ளம் புலம்
முருகழுர்த்தி கோவில்
வேலணை.**

**சிவஸ்ரீ.நா.யோகீஸ்வரக்குருக்கள்
பிரதம குரு**

SENTHAMILK KALAIMANY, THAMILCH CHANROR

Dr.K.P.RATNAM

B.A.HONS (Lond), M.A., B.O.L., (Madras),
D.Cult (W.U.) Litt D (WAAC).

Ex-Member of Parliament, SRI LANKA

(President, World Thirukkural Society)

5,1/1 Hamers Avenue

Colombo - 06

ஈடு செய்யழகை போடிப்பு

கவிஞர் தில்லைச்சிவனின் எதிர்பாராத மறைவு தமிழலகுக்கு ஈடுசெய்யழகை பேரிழப்பாகும். இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து பல வகை இலக்கியப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டியவரை இழந்து விட்டோம். இந்த இழப்பினால் வேலனை தனது பெரும் புலவரை இழந்து துயருறுகின்றது.

தாம் உணர்ந்தவற்றைச் சிறிதும் அச்சமின்றி உரைக்கும் துணிவும், ஆற்றலும் உள்ளவர் அவர். தமிழர் ஆட்சி தம் நாட்டில் விரைவில் தோன்ற வேண்டுமென விஷேந்தார்.

கவிதைத் துறையில் மட்டுமன்றி, சிறுகதைத் துறையிலும் இலக்கிய ஏடுகளை வெளியிடலிலும் அவர் தம் புலமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தம்முடைய நூல் கள் சிலவற்றை வெளியிட்டுமென்ளார். என்னைப் பற்றியும் அவர் “வேலனைப் பெரியார் கா.பொ.இரத்தினம்” எனும் நூலை ஆக்கியுள்ளார். அந்நூலில் உள்ள ஒரு செய்யுளைக் காண்க.

“சுட்டமண்ணும் பச்சமண்ணும்
ஒட்டாதெம் சுதந்திரத்தை
விட்டுக்கொடுத்துப் பின் இரக்கோம்
வீரமுடன் நாமின்று
முட்டுப் பட்டோம் ஓன்றுபடுவோம்
முன்னாறாண்டின் முன்கையை
விட்ட ஆட்சி மீட்போம் போரில் வெற்றி
பெறுவோம் என்றாரே”

அவருடைய ஆருயிர் பேரா இயற்கைப் பெரும் பேறேய்துக.

எல்லையற்ற புகழ் படைத்து தில்லைச்சிவன் இன்று எம்மிடையே இல்லை

பேசப்பழகி பேச்சாளராக வரலாம். எழுதப் பழகி எழுத்தாளராக வரலாம். ஆனால் நானும் கவிஞராக வரப் போகின்றேன் என்று கூறி கவிதைகள் எழுதுவதால் மட்டும் ஒருவன் கவிஞராக வரமுடியாது. பேச்சும் எழுத்தும் பயிற்சியால் ஏற்றம் பெறும். ஆனால் கவிஞரே வெறும் முயற்சியினால் கவிஞராக மாற முடியாது. பேச்சாளரையும் எழுத்தாளரையும் உருவாக்கலாம். கவிஞர் அத்தகையவனல்ல. அவனின் பிறப்பிலே கவிதை குடிகொண்டிருக்கும். எனவேதான் கவிஞர் பிறக்கின்றான். பேச்சாளன் உருவாக்கப்படுகின்றான் என்ற கருத்தை கொடுக்கின்ற முறையில் (Poets are born but speakers are made) என்ற கூற்று ஆங்கிலத்தில் எழுந்துள்ளது.

‘தில்லை பாதி திருவாசகம்’ என்று பேசகின்ற அளவிற்கு திருவாசகத்தில் தில்லைக் கூத்தனை பற்றிய பாடல்கள் பெரும் இடத்தை பிடித்துள்ளன. ‘தில்லைக் கூத்தன் தென்பாண்டி நாட்டான்’ என்பது திருவாசகத்தில் வருகின்ற மறக்க முடியாத சொற்றொடர். எனவே திருவாசகத்தில் வருகின்ற தில்லைக் கூத்தன் என்ற சொற்றொடருக்கும் தில்லைச் சிவன் என்ற சொற்றொடருக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாட்டை நாம் காணவில்லை. எம் நெஞ்சில் நிலைத்து இடம் பெறும் பெயர் தில்லைச்சிவனாகும். காரணம், மிக்க இளமையிலே அவரின் கவிதைகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவன் நான். இவர் அகவையில் முத்தவர். அறிவிலும் முத்தவர். எனவே முதறிஞர் தகுதியும் பெற்றவர். இப் பெருந்தகை 01.05.1928இல் சரவணை, வேலணையில் தில்லையம்பலம் - பொன்னம்மா மணமக்களின் மகனாக தோன்றினார். இவரின் தந்தையும் தந்தையின் முன்னோரும் மன்றைதீவில் தோன்றியவராவர். தீவுகள் பலவுண்டு. அதற்குள் தனிச் சிறப்போடு விளங்குவது மன்றை தீவு. மன்றை தீவையும் சரவணை வேலணையையும் இணைக்கின்ற முறையில் தான் இவர் வாழ்வு அமைந்துள்ளது.

இவருக்கு மன்றை தீவில் தனிப் பாசமுண்டு. அவர் உரையாடலில் அடிக்கடி மன்றை தீவு என்ற பெயர் அவரால் உச்சரிக்கப்படும். எனக்குப் பெண் கொடுத்த மாமனார் கைலாசப்பிள்ளையோடு பிரிக்க முடியாத பிணைப்பு இவருக்கு உண்டு. மன்றைதீவு கிராமசபை மன்றபத்தில் தந்தை செல்வாவின் தலமையில் பார்ப்பனீயத்தை புறக்கணித்து பைந்தமிழில் திருமணம் நடைபெற்ற போது தமிழ்மீ கவிஞர்கள் பலர் எமக்கு பாமாலை சூட்டி மகிழ்ந்தனர்.

ஒவ்வொரு கவிஞரின் பாடலும் எம் நெஞ்சில் நிறுத்தி பாராட்டத்தக்கவை. கவிஞர் தில்லைச்சிவன் எம்மீது பாடிய பாடல் எம்நெஞ்சை அள்ளும் கொஞ்சம் தமிழில், தமிழின் உணர்ச்சிக்கும் வரலாற்று உணர்வுக்கும் வடிவம் கொடுக்கின்ற முறையில் அமைந்திருந்தது. இவ் வாழ்த்து மடலை நாம் சட்டமிட்டு பேணிக் காத்த போதும் ஈவிரக்கமற்ற சிங்கள வெறியாட்டத்திற்கு இவ் வாழ்த்துமடல் ஆளாகி சுக்குநூறாகச் சிதறி அழிந்து விட்டது. தமிழன் வாழ்வும் தமிழன் வதிவிடங்களும் தீக்கிரையாகி தரைமட்டம் ஆகியநிலையில் எம் பொருட்கள் எப்படி பேணிக்காக்க முடியும்.

அவர் மனம் கவர்ந்த பெண் செந்தமிழ்ச்செல்வி. அவரே தில்லைச்சிவனின் வாழ்க்கை துணைவியாக அமைந்தார். செந்தமிழ்ச் செல்வி என்ற சிந்தை நிறைவைத்தரும் இப்பெயரை சூட்டியவர் தமிழர் உள்ளங்களில் தனியிடம் பெற்றுள்ள வித்துவான் வேந்தனார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சுவாமி வேதாச்சலம் மறைமலை அடிகளாக மலர் பாலசுந்தரம் இளவழகனாராக இனிய பெயர் தாங்க நாகேந்திரன் வேந்தனார் வெல்லும் தமிழ்ச் சொல்லை அவர் பூண்டதை நாமும் அறிவோம். நாடும் அறியும்.

தில்லைச்சிவனும் செந்தமிழ்ச்செல்வியும் சிந்தையால் ஒன்றுபட்டு பெற்ற குழந்தைகள் ஏழு. நால்வர் ஆண்கள். பெண்கள் மூவர். பெற்ற குழந்தைகள் தெய்வச்சிலை, தயாபரன், பக்ரதன், பார்த்தசாரதி, கிருபாகரன் அறிவரசி, அன்பரசி என்போராவர். மருமக்களோ ஜெகநாதன், ஞானசக்தி, சந்திரவதனி, மதிவதனி, ரமணி, ஜெயராசசேகரன், மருத்துவர். கணேசலிங்கம் ஆவர். இவரின் பிள்ளைகள் அனைவரும் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்கின்றனர். இவரின் பேரப்பிள்ளைகளோ இருவருக்கு பெருமை சேர்க்கின்றனர்.

பெற்ற பிள்ளைகள் ஏழு எழுதிய நூல்களோ பதினேழு

இவர் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகள் ஏழு. அவர் எழுதிய நூல்கள் பதினேழு. அவரின் கண்ணிப் படைப்பு ‘கனவுக்கன்னி’ என்ற பெயர் தாங்கி வந்தது. இதனையடுத்து ‘தாய்’ என்ற கவிதை நூல் எம்மை அரவணைக்கின்றது. குஞ்சக் குழந்தைகளை கண்டால் குட்டி உலகம் என மதிக்கும் இவர் குழந்தைகளின் வஞ்சமிலா வாழ்வில் பாடம் படிக்கும் இவர். ‘பாப்பாப்பாட்டு’, ‘பூஞ்சிட்டுக்கள்’ போன்ற மழலைகளுக்குரிய பாடல்களை வரைந்துள்ளார். இவருடைய குழந்தைப் பாடல்களைப் படிக்கின்ற போது பாரதியின் பாப்பாப் பாடல்களும், பாரதிதாசனின் தாலாட்டுப் பாடல்களும், கவிமணி தேசிய விநாயகம்பிள்ளையின் பாடல்களும், அழவள்ளியப்பா பாடல்களும் எம் நினைவிற்கு வந்து இவர் பாடல்களோடு அப்பாடல்களை ஒப்பிடத் தோன்றும். இன்னும்

தமிழ்த் தாத்தா சோமசுந்தர புலவரின் மழலைப்பாடல்களும் வித்துவான் வேந்தனாரின் குழந்தைப்பாடல்களும், கவிஞர் அம்பியின் பாடல்களும் எம் கண்முன்னே காட்சியளிக்கும். தில்லைச்சிவனின் பாடல்களுடன் எம்மையும் ஒப்பிடுக என்று இப்பாடல்கள் எம்மைக் கேட்பது போன்ற எண்ணம் உள்ளத்தில் தோன்றும். மேற்குறித்த கவிஞர்களின் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்பு மிக்கவை என்பதை நாம் ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டும். எனினும் தில்லைச்சிவனின் குழந்தை பாடல்கள் எம் உள்ளத்தில் குடிகொள்ளும் அளவிற்கு தனியிடம் பெற்றுள்ளன.

இவர் படைத்த சிறுகதைகளுள் காவல் வேலி, தம் வரலாற்றின் பட்டுணர்வின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட அந்தக்காலக்கதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை நீங்கலாக வேலனைத்தீவுப் புலவர்கள் வரலாறு, தாழம்பூ, தில்லைச்சிவன் கவிதைகள் ஆகியவை எம் நினைவில் நிற்கின்ற நூல்களாகும். ‘நான்’ என்ற தலைப்பில் தன்னைப் பற்றி எழுதிய தன் வரலாற்றை ஓட்டிய சுய காவியத்தையும் நினைவு கொள்வோமாக.

மேற்குறித்த நூல்கள் அனைத்தும் இவர் பெருமையை பேசி நிற்கும் என்பதில் எதுவித ஜயமும் இல்லை. எனினும் அவருக்கு எல்லையற்ற அழியாத புகழை தந்து நிற்பது அவர் படைத்த இறுதிக் காவியம் ‘தந்தை செல்வா காவியம்’ ஆகும்.

இவரின் தகுதியை அறிந்து யாழ் பல்கலைக்கழக வரலாற்று பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் அவர்கள் இந்நூலுக்கு அளித்துள்ள அறிமுக உரையில் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் தமிழ்ப் பற்றும், சிவபக்தியும் மிக்க சிறந்த அறிஞர் சமகால நிகழ்வில் பங்காளியாகி வாசிப்போரின் மனதை கவரும் வண்ணம் தந்தை செல்வாவின் தலைமையில் நடைபெற்ற போராட்ட வரலாற்றைத் தந்த அறிஞர் தில்லைச்சிவனுக்கு தமிழுலகம் கடமைப்பட்டுள்ளது என மொழியும் கூற்றுக்கு நாமும் வழிமொழி கூறும் நிலையில் தான் இருக்கின்றோம்.

தன் நூலுக்கு வெளியீட்டுரை வழங்கியுள்ள தில்லைச்சிவன் அவர்கள், “மாயமான்கள் போல வந்து முன்னின்ற மந்திரி பதவிகளில் ஆசைப்படாதவர். சட்டத் தொழிலால் தான் உழைத்த பெரும் பொருளையும் தமிழரின் விடுதலைக்காக செலவிட்டு ஒட்டாண்டியான ஒரே தலைவர் தந்தை செல்வா” என்று அவர் கூறும் கூற்று தந்தை செல்வா அவர்களை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. நம் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் தனது காவியத்தின் முகக் கவிதையில்.

“ஆடிச் சூறையில் சருகுகள் போன்றே
அலைந்து சுழன்று அங்குமிங்கும்
ஒடி ஒழிக்க ஒதுக்கிடமின்றி
நிச்சயம் அற்ற நிலையில் அரசின்
அச்சம் துரத்த அதிர்ந்தார் தமிழர்” என்று கூறும் இவர் அவ்விதம் அதிர்ந்த
தமிழரை காக்கும் முறையில்

“வருவது பெரிய்ய மலையெனத் தெரிந்தும்
தலை கொடுத்த தனைத் தாங்கும் கருணையால்
நிலையெடுத் துறுதி தளராது உந்தி
அழிவினைத் தடுத்து அரணாக நிமிர்ந்தார்
அண்ணல் செல்வநாயகம் தானே.” என்று நெருக்கடிக்கு ஈடுகொடுக்கின்ற
தலைவனாக நம் தந்தை செல்வா விளங்கியதாக கவிஞர் தில்லைச்சிவன் கூறும் கூற்று
அவர் வெறும் கவிஞரல்ல அரசியலில் ஆழம் கண்டவர் என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.
இன்னும் தனது காவிய நூலில் ‘தமிழீழப் போற்றிசை’ என்ற தலைப்பில்,
“இலங்கை வாழும் நாம் தமிழர், எல்லோரும் ஒரே சாதி
சூழம் எங்கள் தாய்நாடு, இனிய தமிழே எமதுமொழி
தலம் புகழும் கோணமலை தையல்பாகர் கோவிலுடன்
இலங்கு திருக் கேதீஸ்வரமும், எம்வரலாற்று இருப்புகளாம்” என்ற வரிகள்
வாயிலாக, எம் வரலாற்றுக் களஞ்சியங்களை, அடிக்கடி மறதிக்கு ஆளாகின்ற தமிழனுக்கு
நினைவுட்டுகின்றார். அடுத்து

“மீன்பாடும் தேன்நாடும், மேரி அருள் சேர் மன்னாரும்
வான் பாயும் குளமருங்கா வயல் வன்னி வளநாடும்
காணும் நெடிய கடலும், மீன் சேர் படுக்கைகளும்
பேணும் துறைமுகங்கள் பலவும், பெற்றது எம் தமிழீழம்” என்ற பாடல் வரிகள்
வாயிலாக, தமிழீத்தின் பல்துறை வளங்களையும் தமிழீத்தின் எல்லைகளையும் ஏற்றமுற
எடுத்துரைக்கின்றார். தில்லைச்சிவன் அவர்கள் பிறப்பால் சிவநெறி தழுவி நிற்பவர். அவரிடம்
மதப்பற்று உண்டு. ஆனால், மதவெறி இல்லை. இவ்வுணர்வினை எடுத்துக் காட்டுகின்ற
முறையில் தான் மடுமாதாவின் மாண்பினை, மேரி அருள் சேர் மன்னார் என்றும் தன் பரந்த
உள்ளத்தை பாங்குற எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

தோன்ற இருக்கின்ற தமிழீழத்தின், தலை நகராக விளங்கப் போவது திருமலை. இதனை நினைவு கொண்டு,

“துறைமுகமும் தலைநகரும், தோப்புகளும் கோணேசர் உறையுந்தென் கைலைமலை உலாந்தேயர் கோட்டையோடு நிறைநீர்க்கந் தளாய்குளத்து நீராம்பற் பூமலர்த்தி,

சிறையார்வண் டினம்பாடும் திருமலைசேர் தமிழீழம்” என்று திருமலையின் புகழை அவர் பாடுகின்ற போது, திருமலையின் புகழை மட்டும் நாம் செவிமடுக்க வில்லை. மாறாக அவர் பாடலில் வரும் சிறையார் வண்டினம் பாடும் என்ற சொற்றொடர் ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞான சம்பந்தரின் தேவாரப் பாடலையும் எம் நினைவலைகளில் மோதச் செய்கிறது.

மதங்கடந்த நிலையில் தான் தமிழன் வாழ்வு மலரமுடியும் என்ற அவரின் உள்ளத்து உணர்வுகளை எடுத்துரைக்கும் முறையில்

“புத்தம் எங்கள்மதம் புதியசைவ சித்தாந்தம் இல்லாம் கிறீத்துமுது, இந்துமதம் என்று உள் எம்மதமும் சம்மதமா, யேத்தியிறை யேகணென்றே

அம்முதல்வன் தனைத்தேடும், ஆஸ்திகரின் தமிழீழம்” என்ற இப்பாடல் வரிகள் தமிழீழத்தில் சமயப் பொதுமை நீலவ வேண்டும் என்பதில் நம் தில்லை சிவன் உறுதியாக இருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. 88 பக்கங்கள் கொண்ட அவர் படைத்த தந்தை செல்வா காவியத்தின் ஒவ்வொரு பாடலையும் நாம் ஆராயின், அவை தனிச் சுவையை தருகினும், பக்கங்கள் பலவாக விரிந்திடும் என அஞ்சி எம் ஆய்வினை சுருக்க விளைகின்றோம். அவருடைய நூலில் பின்வரும் தலைப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. முகக் கவிதை, தமிழீழப் போற்றிசை, நல்லூரில் தமிழ் அரசர், இழந்த சுதந்திரமும் எதிர்த்த முதற்குரலும், செல்வா தோன்றினார், சிங்களர் தமிழர் பகை, செல்வாவின் காலத்தில் தமிழர் நிலை, செல்வாவும் சுதந்திரனும், ஆங்கில அரசன் பொறுப்பு, தமிழ் அரசுக் கட்சியும் செல்வாவும், தீவகத்தில் செல்வா, செல்வாவின் சித்தாந்த விளக்கம், செல்வாவின் தீர்க்கதரிசனம், தமிழர் தேசியத்தின் தந்தை செல்வாவின் முதற்போர், சத்தியப் போரை குண்டரை ஏவி குழப்புதல், சிங்களமும் செல்வாவும், திருமலை நடைபவனி, ஊர்வலக் காட்சி, திருமலை மாநாடும் தீர்மானமும், இலட்சியத் தலைவர், பண்டாவும் செல்வாவும், திருமறையும் செல்வாவும், டட்லியும் செல்வாவும், சிறிமாவும் குடியரசும், காந்தியும் செல்வாவும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் செல்வாவும்,

செல்வாவின் போராட்டங்கள், செல்வாவும் சிறுபான்மைத் தமிழரும், செல்வாவின் போர்க்குணம், மரணத்தைவென்ற செல்வா, தமிழர் தம் சோகம், தெய்வம் தந்த துணை என்ற 32 அத்தியாயங்களுடன் இந்நால் நிறைவடைகின்றது.

நாம் முன்பே குறிப்பிட்டதற்கமைய ஒவ்வொரு அத்தியாயம் மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு பாடலும், ஏன்? ஒவ்வொரு வரியும் ஏன் ஒவ்வொரு சொல்லும், பொருள் பொதிந்தவையாக விளங்கி எம்மை ஆழந்த சிந்தனையில் மூழ்கிடக்கின்றது.

எனினும் இந்நாலில் நாம் மூழ்கியிருந்தாலும் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையை ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வரும் நிலைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளதால், அவரின் பின்வரும் வரிகளை நினைவு கொள்வோமாக.

“பகை கொண்ட இரு நாட்டை ஒன்றாக இணைத்து
பாலித்து ஈரினமும் மொழி கலா சார
வகையினில் புவிசார்ந்த நிலைகளில் மற்றும்
வாழ்க்கை முறைகளில் வேறாதல் கண்டும்
அறியாதார் போலவே எலிகளின் விட்டை
ஆங்கிலர் சிங்கப் பூனைகள் கையில்
முறியேழுதிக் கொடுத்தது ஈரினங்களும் மோதி

முடியட்டும் என்றவொரு சூழ்ச்சி என லாயோ” என்ற அவர் வரிகள் ஆங்கிலேயர் செய்த சூழ்ச்சியினையும் அம்பலப் படுத்துகிறது. சுருங்கக் கூறின் எம் பாசத்திற்கும் பற்றுக்குமுரிய எம் நெருங்கிய நன்பனாக விளங்கிய தில்லைச்சிவன் அவர்களை வெறும் கவிஞராகவோ கதாசிரியராகவோ அல்லது அரசியல் ஆய்வாளராகவோ நாம் காணவில்லை. மாறாக இவை அனைத்தையும் மிஞ்சகின்ற அளவிற்கு “பண்புடமையின் திருவுருவமாக’ அனைவரையும் ஆட்கொள்கின்ற ஒரு சான்றோனாகவே நாம் அவரைக் காண்கிறோம்.

மா.க சழவேந்தன்
நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.

அமர் கலாநிதி க.சொக்கலிங்கம் அவர்களின் இரங்கற் செய்தி

அமர் கலாநிதி க.சொக்கலிங்கம் அவர்கள் 2004.11.27 ம் திகதி யாழ்போதனா வைத்தியசாலையில் இருந்து கலாநிதி செ.திருநாவுக்கரசு மூலம் அனுப்பிய செய்தி..... கலாநிதி சொக்கன் அவர்கள் 2004.12.10இல் சிவனடி சேர்ந்தார்.

யாழ் போதனா வைத்தியசாலை
வாட் எண்-7
2004.11.27

அமர் சிவசாமி(தில்லைச்சிவன்) அவர்களின் மனைவி மக்கள் உறவினர்க்கு

1948இல் தில்லைச்சிவனும் நானும் ஸ்டான்லி மத்திய கல்லூரியில் (இன்றைய யா/கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியாலயம்) சகபாடிகளாய் நட்பு பூண்டோம் கல்லூரியிலிருந்து விலகிய பின்னரும் அவ்வப்போது ஒருவரை ஒருவர் கண்டும் கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டும் எது தொடர்பினை உறுதி செய்து கொண்டோம்.

மாணவராயிருந்த காலத்தில் கல்லூரிவிட்டதும் பின்னேர வேளைகளில் நான் தில்லைச்சிவன் மற்றும் சகபாடி நண்பர்கள் சிலர் நாவலர் வீதியால் வீடு திரும்புகையில் செய்த குறும்புகளும் கும்மாளங்களும் இன்றும் நினைவில் இனிக்கின்றன.

கடந்த சில மாதங்களாகப் பெரும்பாலும் ஓவ்வொருநாளும் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவில் கல்யாண மண்டபத்தில் பூசை இடைவேளைகளில் கூடியிருந்து எங்கள் இன்ப துன்பங்கள் நோய் நொடிகள் இட்டல் இடைஞ்சல்களைப் பேசி எது நட்பினை மேலும் இறுக்கமாக்கிக் கொண்டோம்.

கடவுள் மீது உறுதியான பக்தியும் அது தந்த தீவிர தன்னம்பிக்கையும் தில்லைச் சிவனை மரணத்திற்கு அஞ்சாதவராக எனக்குப் புலப்படுத்தின. எனது மனத்தளர்ச்சியைப் போக்கும் அருமருந்துகளாக அவரின் அறிவுரைகள் விளங்கின. இவை இனி எனக்கு இல்லை என்பது பேரிழப்பாகவும் பெருங்கவலையாகவும் மாறி என் நெஞ்சைப் பெரிதும் உறுத்துகின்றன. உடல் நிலையைப் பொறுத்தவரை நான் முந்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் முந்திவிட்டார்.

உங்களுக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் அவர் ஆத்மா சாந்தியறுக.

க.சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்)

ஈழத்து திலக்கிய உலகின் ஒரு முத்து

சுமார் அறுபது ஆண்டுகளாக “தில்லைச்சிவன்” என்ற கவிஞரை நான் அறிவேன்.

“மறுமலர்ச்சி” என்ற சஞ்சிகை 1946இல் வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்த போது ஒவ்வொரு இதழிலும் நல்ல கவிதைகளையும் வெளியிடுவது வழக்கம். ஒவ்வொரு மாதமும் பல கவிதைகள் தபாலில் வரும். அவற்றை சல்லடைபோட்டுச் சலித்து நல்ல கவிதைகளைத் தெரிந்தெடுத்து மறுமலர்ச்சியில் வெளியிடுவோம். அப்படித் தெரிவு செய்யப்பட்ட கவிதைகளில் ஒன்றின் தலைப்பு “பட்டணத்து மச்சினி” என்பது,

அந்தக் கவிதையை எழுதியவர் “தில்லைச்சிவன்” என்ற இளம் கவிஞர்! அப்போது அவருக்கு பதினெட்டு வயதும் இருந்திருக்காது. அந்த இளம் வயதிலேயே மறுமலர்ச்சியில் கவிதை எழுதக்கூடிய கவித்துவம் அவருக்கு வந்துவிட்டது! நாடறிந்த சிறப்புக் கவிஞர்களாக விளங்கிய நாவற்குழியூர் நடராஜன், மகாகவி, சாரதா, யாழ்ப்பாணன் போன்ற கவிஞர்களின் வரிசையில் தில்லைச்சிவனும் அப்போதே இணைந்து கொண்டார்!

தொடர்ந்து அவருடைய கவிதைகள் ஈழத்து இதழ்கள் பலவற்றிலும் வெளிவந்து இலக்கிய உலகிற்கு வளம் சேர்த்தமை யாவரும் அறிவர்.

கவிதைகள் மட்டுமன்றி பல கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். சிறிது காலத்திற்கு முன்பு கூட அவர் தமது இளமைக்கால பட்டறிவுகளை மிகவும் சுவையாக எழுதியிருந்தார்.

�ழத்து இலக்கியம் என்ற கிரீடத்தில் வேலணையூர் பல நல்முத்துக்களைப் பதித்திருக்கிறது. அவற்றிக்கிடையே “தில்லைச்சிவன்” என்ற முத்தும் இன்று ஒளிவீசிப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காணுகின்றோம்.

தில்லைச்சிவன் என்போன்றோர்க்கு நல்ல நண்பர் சமூகத்திற்கு நல்ல மனிதர் அடக்கமானவர் ஆழ்ந்த அறிவும் நல்ல கற்பனை வளமும் கொண்ட சிறந்த எழுத்தாளர்.

சிவசாமி என்ற தமது இயற்பெயரை மறைக்குமளவுக்கு “தில்லைச்சிவன்” என்ற பெயரால் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பவனிவந்தவர் அவர்.

அவருடைய இழப்பு ஈடு செய்யமுடியாதது. அவரது பிரிவால் துயரும் அனைவரோடும் நானும் பங்குகொள்கின்றேன்.

-வரதர்-

83/3. மானிப்பாய்ச் சாலை
யாழ்ப்பாணம்.

(சாகித்திய இரத்தினம். தி.ச.வரதராசன்)

கில்லையன்றாகான் தில்லைச்சிவன்

புதுவை இரத்தினதுரை

'பட்டணத்து மச்சினி'யைப் பார்த்துருகி
எம்மனதைத்
தொட்டவனை நேற்றுத் தொலைத்தோமா?
'தாய்' எனுமோர்
நூலளித்த கவிராஜன் நீறாகிப்போனானா?
தோளினிலே சால்வை துலங்க
எங்களின்மேல்
அன்புரசித் திரிந்த அழகன் ஏரிந்தானா?
என்ன கொடுமை ஏனெம்மைப் பிரிந்தானோ?
தில்லைச் சிவனென்ற சிதம்பரத்தான்
தீவகத்து
எல்லை சரவணையில் இறங்கிவந்து பிறந்தானே.
தொட்டுத் தோள்தழுவிச் சுகம் கேட்டு
அன்புரிமைக்
கட்டுகளால் எம்மைக் கட்டி மகிழ்ந்தானே.
கண்டவுடன் வந்து கையணைத்து
தன்மனதின்
வெண்மை நிறத்தை வெளியே கசியவிட்டு
'என்னடாப்பா' என்பானே.
இனி யார் அழைப்பாரோ?
அரங்குகளை வென்று அரசோச்சி
கவிதையென
சிரங்குசொறிவாரைத் திகைக்கவைத்த வல்லாளன்.

இனமானம்,
 தமிழின் இருப்பில் அவதானம்.
 அவமானம் கண்டு அனலாகி
 இனியெமக்கு
 தமிழீழமென்று தமிழ் செய்த கவிவாணன்.
 அழகாகி எம்முன் அசைந்தாடிப் பூச்சொரிந்து
 முற்றத்திருந்த மூல்லைமரம் சாய்ந்ததுவோ?
 வெற்றிடமாய் ஜயன் வீற்றிருந்த இடமிருக்கும்.
 கிட்டடியில் இடுப்பில் கிணுக்கிண்டி
 இனும் கூச்சம்
 உள்ளதுவா என்று ஒரு சிரிப்புச் சிரித்தானே.
 கள்ளா
 என் மனதைக் களவாடிக் கொண்டவனே
 சொல்லாமல் போனாயே சுடலைக்கு.
 சிவசாமி
 சாமியிடம் போனான் தனித்தோமே நாங்களிங்கு.
 பூமியிலே மீண்டும் பிறப்பான்
 காத்திருப்போம்.
 நல்ல மனிதன்,
 நறுங்கவிதை மனவாளன்,
 பள்ளமில்லா நெஞ்சப் பண்பாளன்,
 முதுமையிலும்
 இளமையுடன் எம்மோடு இருந்த ஒரு குழந்தை.
 தளர்ந்து சரியாமல் தலைநிமிர்ந்தபடி இறந்தான்.
 நாங்கள்தாம் தனித்தோம்.
 நாமே தத்தளித்தோம்.
 தாங்காதமுகின்றோம்.
 தமிழே போய்வருக!

□□

விவரப்பத்திராம

தீவ்யப்பத்திரகார்

‘‘ வெல்லச் சுவையினையும்
வெல்லக் கவி செய்யும்
தில்லைச்சிவன்’’

என்று எப்போதோ தான் தோன்றிக்கவிராயர் சில்லையூரான் சொல்லிப்போனான்.

கவிசெய்யும்போது மட்டுமல்ல நண்பர்கள் உறவினர்களுடன் கதைக்கும்போதும், பழகும்போதும்கூட தில்லைச்சிவனிடமிருந்து ‘வெல்லச்சுவை’ வெளிப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும்.

நல்லாசிரியனாக, சிறந்த அதிபராக, மாணவ சமுதாயத்துக்கு நல்வழிகாட்டிய தில்லைச்சிவன் இலக்கிய படைப்பாளிகளுக்கும் வழிகாட்டி இருக்கிறார்.

கவிபுனைவதுடன் இவர் நின்றுவிடவில்லை. சிறுகதை, புலவர் வரலாறு, குறுங்காப்பியம் எனப்பல்வேறு துறைகளில் இலக்கியம் படைத்திருக்கின்றார். தந்தை செல்வா காவியம் ஒன்றை தனது இறுதிப்படைப்பாக வெளியிட்டு தமிழுக்கு பெருமை சேத்திருக்கின்றார்.

தந்தை செல்வா தலைமையில் நடந்த எழுச்சிமிக்க போராட்டங்களிலும் தில்லைச்சிவன் பங்கேற்றிருக்கின்றார்.

தமிழ், தமிழன், தமிழ்மன் இவரது முச்சாக இருந்தது

அழத்தமிழன் தனது தாய் மண்ணில் பாதுகாப்பாக சுதந்திரமாக உரிமையுடன் வாழவேண்டும். உலக அரங்கில் தமிழனின் கொடி பறக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டவர் தில்லைச்சிவன்.

எப்பொழுதும் நல்லதேயே சிந்தித்து, நல்லதேயே பேசும் நல்லதொரு நண்பன்.

இடம்பெயர்ந்து இவரது குடும்பம் கொழும்பில் தங்கிருந்தபோது இடையிடையே நான் சந்திப்பதுண்டு ஒரு நாள் மாலை வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மடத்தில் சிறிய மண்டபத்தில் நடந்த ஓர் நால் வெளியீட்டில் இருவரும் சந்தித்தோம். கூட்டம் முடிந்து இருவரும் வெளிவந்தோம். இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் ஏதோ பெரிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அந்நிகழ்ச்சியில் தமிழ்நாட்டில் இருந்துவந்த ஒரு பெரிய பாடகி பாடிக்கொண்டிருந்தார். இருவரும் சிறிதுநேரம் அதை இரசிக்கலாம் என மண்டபத்தின் உள்ளே போயிருந்தோம். பாடகி ஒரு தெலுங்கு கீர்த்தனையை ஆலாபனம் செய்து கொண்டிருந்தார். நாங்கள் இருவரும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எமக்கு பின்னால் இருந்தவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பாடகியின் ஆலாபனம் முடிந்ததும் நண்பர் தில்லைச்சிவன் சொன்னார் “இது எங்களுக்கு விளங்காது கொஞ்சம் சங்கீதம் தெரிந்திருந்தால் புரியும், உனக்கு ஏதாவது விளங்குதா?” என்று கேட்டார்.

“குரல் இனிமையாக இருக்கிறது, ஆள் அழகாக இருக்கிறார்” என்றேன் நான்.

“அப்ப எழும்பு போவம்” என்றார்

தனது சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு முன்னுரை எழுதும்படி என்னைக் கேட்ட பொழுது, “பெரிய பெரிய எழுத்தாளர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள் அவர்களில் ஒருவரிடம் முன்னுரை வாங்குவதுதான் நாலுக்கு மதிப்பு உண்டாகும்” என தட்டிக்கழித்தேன்.

நீ எழுதடாப்பா, அதுதான் நான் விரும்பும் மதிப்பு” என்றார். எனது முன்னுரையுடன்தான் அவரது சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்தது.

மனம் சஞ்சலப்படும்பொழுது தில்லைச்சிவனைச் சந்தித்து பேசினால் மனதுக்கு ஆறுதுல் கிடைக்கும் இதை எங்கள் அருமை நண்பன் வேலனை வீரசிங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதுண்டு கவிஞரின் இழப்பு இலகுவில் மறக்க முடியாது.

ஸ்ரீ. கோபாலரத்தினம்
முன்னாள் ஆசிரியர் “சழநாடு”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர்,
திரு. பெரியதம்பிப்பிள்ளை விஜயரெத்தினம் அவர்களின்

ஒப்புதி

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேள்வி”, என்ற உயரிய கோட்பாட்டினைத் தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு, வேலனைப் பிரதேச மக்களின் தொண்டனாகவும், சேவகனாகவும் வாழ்ந்தவர். சரவணை ஊரைச் சேர்ந்த திரு. சிவசாமி அவர்கள், தில்லைச்சிவன் என்ற புனைப்பெயருடன் தனது ஆக்கங்களை வெளியிட்டார். இவரது பிரிவு சரவணையூர் மக்களுக்கு, ஒரு பேரிழப்பாகும். இவர் ஆசிரியராக, அதிபராக, சமூகத் தொண்டனாகப் பல்லாண்டுகள் பணிபுரிந்து, நம்மையெல்லாம் ஆழாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டுச் சிவபதம் அடைந்துள்ளார்.

முன்னாள் அரசாங்க சபையின் சபாநாயக்கர் திரு. வைத்தியலிங்கம் துரைசுவாமி, முனைவர் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் (முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்), முன்னாள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திரு.செ.குணரெத்தினம், தம்பு, கந்தப்பர், கனகசபாபதி போன்ற பல பண்டிதர்களையும், சோமசுந்தரமணியம், கனகி புராணம் புகழ் அருணாசல உடையார் மகன் மணியம், முதற்பல புலவர்களையும், முதலியார் குலசபாநாதன், ஆசிரிய மணி பண்டிதர் இ.மருதையனார், திரு.சோ.சிவபாசுந்தரம், வித்துவான் க.வேந்னார் ஆகியோரின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றி தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் அரும் தொண்டு புரிந்த பெரியார் அமரர் தில்லைச்சிவன் ஆவார்.

கவிதை இயற்றுவதிலும், சிறுகதைகள் எழுவதிலும் வல்லவராய் இவர் விளங்கினார்.

கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையவராக விளங்கினார். தமது தள்ளாத வயதிலும் கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்க நிகழ்ச்சிகளில் தவறாது சமூகம் அளிப்பவர்களில் ஒருவராக இவர் காணப்பட்டார். இவர் அடக்கமும், பண்பும் மிக்கவர். பதினேழுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் திருக்குறள் மீது மிகவும் பற்றுள்ளவர். தமிழ்மறைக்கழகச் செயலாளராகச் சிறந்த பணியாற்றியவர்.

குவலயம் முழுவதும், திருக்குறளைப் பரப்புவதற்கு முனைவர் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களோடு இணைந்து தமிழ்மறைக்கழகத்தைச் சிறந்த முறையில் வழிநடத்தி வந்தவர்.

தந்தை செல்வாவின் வழி நின்று நாட்டுக்கும், தமிழுக்கும் சேவை செய்த ஒரு பெருமகன்.

உலகில் உள்ள மக்கள் இனம் ஓவ்வொன்றும் தமது தாய்மொழியைப் போற்றிப் பேணுதல் வேண்டும். ஈன்ற தாயைப் பேணுவதுபோல தாய் மொழியைப் பேணுதல் ஓவ்வொரு தமிழனுடைய தலையாய கடமையாகும் என்று இவர் கூறினார். தமிழுக்குக் குமணன் தலை கொடுத்தான், சேரமான் தகடுர் ஏறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை, தமிழ் புலவர் கண்ணயரக் கவரி வீசினான், கலம்பகத்திற்கு நந்தி உயிர் கொடுத்தான் இப்பெரும் செயல்கள் அவர்களுடைய தமிழ் உணர்ச்சிகளைக் காட்டுகின்றன.

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியோடும் தமிழ்மறைக்கழகத்தோடும் இணைந்து, அரசியல் துறையில் மட்டும் அன்றி, பிற துறைகளிலும் ஈடுபட்டுத் தமிழ் அன்னையின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் மக்களின் மாட்சிக்கும் அரும் பணிபுரிந்த இப்பெரியார் இன்று நம் மத்தியில் இல்லை என்றாலும் அவருடைய அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றி நாம் அனைவரும் தமிழுக்காகவும். தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகவும் தொண்டாற்ற முன்வர வேண்டும் என்று தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் மிகவும் பணிவுடன் வேண்டுகின்றேன்.

அமரர் தில்லைச்சிவன் அவர்களின் நாமம் என்றென்றும் எம் மனதில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

DHESIYA KALAI ILAKKIYAP PERAVAI

கௌணிய கலை ஒன்றுக்கையை வீரவை

44, 3rd Floor, Central Supermarket Complex, Colombo-11. Telephone : 2381603

‘இரங்கற் செய்தி’

இலங்கையின் வரகவி தில்லைச் சிவன்

அண்மையில் அமரரான முத்த கவிஞரும் எழுத்தாளரும் அரசியலாளருமான தில்லைச்சிவன் அவர்களின் நினைவுகளை மீட்டிப் பார்க்கிறோம்.

நிமிர்ந்த நன்னடை, நேர்கொண்ட பார்வை, தெளிந்த ஞானச் செருக்கு அவரது ஆளுமை. பாடசாலை ஆசிரியராக அதிபராக பணியாற்றி ஒரு நல்ல படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவாக மினிர்ந்தவர். மரபு இலக்கியங்களுடன் நவீன இலக்கிய வடிவங்களிலும் கைதேர்ந்தவர். முன்று தலை முறைகளுக்கு மேலாக அவர் இலக்கியத் துறையில் கால்பதித்தவர்.

பாரதியின் ஆளுமையும் பாரதிதாசனின் எழுச்சியும் கவிஞருக்குரிய சமூக நோக்கும் அவரது படைப்புகளில் விரவி நிற்கும். அமைதியாக வாழ்ந்தபடி அகரப்பணிகளைச் சாதித்தவர். பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களுக்கு ஆசிரியர். அவை அரசியல் சமூக விழிப்புட்டும் கவிதைகள், காவியங்கள், சிறுவர் இலக்கியங்கள், சிறுகதைகள், வரலாறு, ஆண்மீகம் என்று பல்வகைப்பட்டும்.

“வெல்லச் சுவையினையும் வெல்லக் கவிசெய்யும்

தில்லைச் சிவனின் தீம்பாடல் - சில்லையூர்

செல்வரா சென்னும் சிறியோன் மனத்துயரில்

மல்குங்கால் மாற்றும் மருந்து”

என்று பல்கலைவேந்தன் சில்லையூர் செல்வரான் தில்லைச்சிவன் அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்.

தான் கருதுவதைத் தெளிவாக மற்றவருக்குப் புரிய வைப்பதிலும், புதிய கலைஞர்களைத் தட்டிக் கொடுப்பதிலும் அவர் என்றும் பின் நிற்பதில்லை. எந்த வயதினர் ஆனாலும் அவர்களுடன் அவ்வயதினர் போல ஒன்றும் உள்ளம் படைத்தவர். அதனாலேதான் சமத்து இலக்கியப் பரப்பில் தில்லைச் சிவன் அவர்களால் நின்று நிலைக்க முடிந்தது. அத்துடன் போற்றுதற்கரிய படைப்புகளையும் வடித்துத்தர முடிந்தது. அவற்றில் சிறுவர் இலக்கியங்கள் கணிப்பிற்கு உரியன.

அவர் தமது முதுமை நிலையிலும் சளைக்காது எமது தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வார். காத்திரமான ஆலோசனைகள், சிந்தனைகளைத் தருவார். ‘காவல் வேலி’ என்னும் அவரது சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு வைத்ததில் நாம் பெருமையடைகிறோம்.

தில்லைச் சிவன் அவர்கள் எம்மத்தியில் வாழ்ந்த போதே ஒரு வரகவியாக அங்கீரிக்கப்பட்டார். அதனைப் பறைசாற்றும் வகையில் அவர் தமது படைப்புகளை எமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

கவிஞர் தில்லைச்சிவன் அவர்களின் மறைவு எமக்கெல்லாம் பேரிழப்பாவதுடன், அவரது குடும்பத்துயர்களிலும் நாம் பங்கு கொள்கிறோம்.

எந்நானும் இறவாத அவரது படைப்புகள் நம்மண்ணிலும் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் என்றும் உயிர்பெற்று வாழும் என்பது நிச்சயம்.

மாணவ விடோழன்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
30 - 11 - 2004

மண்ணீன் மூலம் எர்னா நெருங்கியவர்

டொமினிக் ஜீவா
மல்லிகை ஆசிரியர்

கவிஞர் தில்லைச்சிவனுக்கும் எனக்குமிடையே நீண்ட கால நட்பு இருந்து வந்துள்ளது. இருவரும் எழுத்தாளர்கள் தான். அதுதான் ஆரம்ப காலங்களில் எங்களை நெருங்கி உறவாட வைத்தது எனச் சொல்லலாம்.

ஆனால், அதையும் மீறின நட்புணர்வு எம்மிடையே நிலவி வந்துள்ளதை மிக நெருங்கிய நண்பர்களே நன்கறிகவர். அவர் சரவணையூரைச் சேர்ந்தவர். நானும், தாய் தகப்பன் வழித் தொடர்பில் சரவணையூரைச் சேர்ந்தவன் என்ற ஊர்ப் பாசம் அதற்கு அடிச் சரடாக மினிர்ந்து வந்துள்ளதை நெருங்கிய நண்பர்களே நன்கறிவர். சரவணை சின்னமடு மாதா கோயிலுக்குப் பக்கத்தேதான் எனது முதாதையரின் இல்லிடம் அமைந்துள்ளது. ஆண்டு தோறும் ஆவணி மாதமளவில் சின்னமடு மாதா பெருநாள் வெகு கோலாகலமாக நடந்தேறுவது வழக்கம்.

இளம் பராயத்தில் நானும் குடும்பத்தினருடன் இந்த மடுமாதா திருநாளுக்காகச் சரவணையூர் சென்றுள்ளதை இப்போதும் பசுமையாக நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

சரவணையூர் மக்கள் வெகு அன்பானவர்கள். ஓளிவு மறைவு இல்லாமல் அன்பு செலுத்தப் பழக்கப்பட்டவர்கள். அந்தச் சீரிய பண்பு தில்லைச்சிவன் கவிஞரிடமும் நிறையக் காணப்படுவதுண்டு.

அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசிரிய கலாசாலையில் மாணவனாக இருந்த சமயம் அடிக்கடி எனது கடைக்கு வந்து, நீண்ட நேரம் என்னுடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். பெரும்பாலும் இலக்கியத்தைப் பற்றியும் கவிதைச் சுவை பற்றியுமே இருவரும் உரையாடி மகிழ்வோம்.

பிற்காலத்தில் மல்லிகைச் சஞ்சிகையை நான் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்த காலத்தில் எனக்குப் பல ஆலோசனைகளைச் சொல்லி வழி நடத்தியதில் முக்கியமானவர், இவர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மல்லிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் இவரது உருவப் படத்தை அட்டைப் படமாகப் பதிப்பித்திருந்தேன். அடுத்து, ‘நான்’ என்றொரு இவரது நூலை மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிக் கொணர்ந்திருந்தேன்.

எந்தக் காலகட்டத்திலும் மிக உச்சமான யுத்தக் கெடுபிடிகளுக்கு மத்தியில் ஊரை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்த போதிலும் கூட, இவர் தான் பிறந்த ஊரை மறந்தறியாதவர்.

எங்கள் இருவரது நட்பும் வெறும் எழுத்தாளர் என்ற திசை வழியில் மாத்திரம் நின்று விடவில்லை. நம் இருவரது வாழ்வு ஒட்டத்திலும் நமது நட்பு நெருக்கமடைந்தே வந்துள்ளது.

நான் ஊரை விட்டு, மல்லிகையையும் அணைத்துக் கொண்டு கொழும்பு வாசியானேன். இடையே பார்த்தால் என்னைத் தேடிக் கொண்டு இவரும் ஒருநாள் கொழும்பில் வந்து சந்தித்தார்.

தில்லைச்சிவன் கவிஞருள் மாத்திரமல்ல, நல்ல மனிதாபிமானி, மன்னை நேசிக்கக் கற்றுத் தந்தவர். கருத்து முரண்பாடுகளுக்கூடேயும் நட்பை நட்பாகப் பேணி வளர்த்தவர்.

அமர் தில்லைச்சிவன்

கவிஞர் தில்லைச்சிவனின் தீமர் மறைவு ஈழத்து இலக்கியவுலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். ஈழத்தின் சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவராக விளங்கிய தில்லைச் சிவனின் கவிதைகளின் தொகுப்பு “கனவுக்கன்னி” ஆகும். “பட்டணத்து மச்சினி” என்ற கவிதை மூலம் கவிதையுலகில் காலடிபதித்த தில்லைச்சிவனின் தனித்துவச் சொற்கள் பாசாங்கற்ற மொழியில் மக்கள் பழகு தமிழில் அமைந்தவையாகும். அவருடைய “தாய்”, “பாப்பாப்பாட்டு” எனும் கவிதைத் தொகுதிகள் அன்னாரின் திறனுக்குச் சான்றாவன. தனது சுயசரிதையையே “நான்” என்ற தலைப்பில் கவிதையாகப் பாடிய கவிஞர் முதன் முதல் தில்லைச்சிவன் தான். “வேலனைத் தீவுப் புலவர் வரலாறு” என்பது கவிஞரின் இன்னொரு நூற்பரிமாணம்.

“கவிஞரின் அந்தக்காலக் கதைகள்” என்ற புனையாகதை (*Non restrictum*) நூல் அவருடைய நீண்ட அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளது. அவருடைய எழுபத்தாறு வருடநிறை வாழ்வின் அனுபவங்களின் ஆவணத்தொகுப்பு அந்தவரைநடை நூலாகும். ஒரு காலகட்டத்தில் தீவகத்தினை தில்லைச்சிவனைப் போல வேறு எவராலும் இவ்வாறு சித்தரிக்க முடியாது என்பதை இன்றும் அந்நால் கூறும். அவருடைய நூட்பமான அவதானிப்பும் மனிதர்களை அவர் நன்கு படித்துப் புரிந்து கொண்ட தன்மையும் அந்தக்காலக் கதைகளில் வெகுலாவகமாகவும் கலை நயத்தோடும் படிந்துள்ளது. தனது அந்தக்காலத்து அழகிய பழைய உலகத்தினைக் கவிஞர் அற்புதமாக படம்பிடித்துள்ள திறன் என்னை இன்னும் வியப்படைய வைக்கின்றது.

அமர் தில்லைச்சிவன் கவிஞர் மட்டுமல்ல சிறுகதை ஆசிரியருமாவார். 1950 / 55 களில் தினகரனில் “கறுப்பனின் தியாகம்” “நிழல்” “பவானி” என ஐந்தாறு சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையில் “பழக்கம்” என்றோரு நாடகத்தையும் எழுதியிருக்கிறார். அதன் பிறகு 1998 இல் “சாவரியும் சதியும்” என்ற கதையுடன் மல்லிகை மூலம் மறுபிறவி எடுத்து 2003 களில் பன்னிரண்டிற்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதி “காவல் வேலி” என்ற சிறுகதை தொகுதியாகவும் வெளியிட்டு இலக்கிய உலகிற்குப் பங்களித்துள்ளார். சமகாலப் பிரச்சினைகளை அலசி ஆராயும் சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக “காவல் வேலி” அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு பல்துறை ஆற்றல் வாய்ந்த ஓர் அறிஞரை இலக்கியப் பெருமகனை இழந்து ஈழத்து இலக்கிய உலகம் தவிக்கிறது. எனினும் அவரது நினைவுகளை என்றும் இலக்கியவுலகில் நினைவு கூறவைக்கும் அன்னாரது படைப்புக்கள் எங்களிடமுள்ளன என்று மனம் ஆறுதலடைகிறது.

மாநகர ஆணையாளர்
யாழ்ப்பாணம்

செங்கை ஆழியான்
கலாநிதி.க.குணராசா

மல்லைக்யா

தல்வைச்சவன்

காரை சுந்தரம்பிள்ளை

அந்தக் காலத்தில் மாணவ னாகவே
ஆய்ந்து செந்தமிழ் கற்கும் பொழுதிலே
சிந்தையிற் கவியாக்கிவிடும் ஆவலும்
செந்தமிட் கவி - வாணரைக் காண்பதும்
எந்தனுட் கிடை தன்னை யுரைத்தவர்
என்ன சொல்கிறார் என்றெதிர் பார்ப்பதும்
சந்தமார் பாடல் கண்ட பொழுதிலே
தன்னையே மறந் தாழ்ந்து சுவைப்பதும்,

அந்த நற்கவி தன்னைப் புகழ்வதும்
ஆக்கியோன் தன்னைக் காணத் துடிப்பதும்
சந்தமோடு பொருளிலை யா மெனில்
தாக்கிப் பேசுவதிற் சுகம் காண்பதும்
எந்த னுக்கோர் பயித்திய மாகவே
இங்கிருந்திடு நாளையில் ஓர்மனம்
விந்தை யான கவிதைத் தொகுதியை
விற்பனைக் கடைதன்னிலே வாங்கினேன்.

கவிதைக் கண்ணியெனு மந்த நூலிலே
கற்பனைத் திறம் கொண்ட கவிஞரின்
நவயுக்கக் கவியாக வெழில் மிகும்
நல்லதோர் கவி என்னைக் கவர்ந்தது.
கவலை யற்ற கிராமப் புறத்தினாம்
கண்ணி மார் நகர் சென்று புதுமையில்
அவதி யுற்றிடு தன்மையை ஆழமாய்
அந்தப் பாடலில் காண முடிந்தது.

பட்டினத் தொரு மச்சினி யாமெனும்
 பாடலைப் பல நாட்கள் படித்து நான்
 கெட்டிக் காரன்தான் இந்தக் கவிஞரும்
 கிஞ்சித் தேனும் சந்தேகமே யில்லைக் கான்
 இட்ட மான பொருளை இலகுவாய்
 யாவரும் படித்தின்புறும் வண்ணமே
 திட்பமாக வரைந்துளான் என்றுமே
 சிநேகிதர்க் கெலாம் சொல்லி மகிழ்ந்தனன்.

நாட்கள் ஓடியே மாதங் ளாயின
 நாலிரண்டு வருடமு மோடின
 பாட்டிலே அன்று பார்த்த கவிஞரைப்
 பட்டினத் தொரு மச்சினிக் காரனை
 ஈட்டரும் புகழ் கொண்ட புலவனை
 யானுமோ ஒரு நாளுமே கண்டிலன்
 தீட்டு மன்னவர் பாடலை நான் பல
 செய்தித் தாள்களில் பார்த்து மகிழ்ந்தனன்.

இந்த வாறு இருந்திடு நாளையில்
 யாழ் இலக்கிய வட்டச் செயலராம்
 சந்தம் மிக்க தமிழிற் சிறுகதை
 தாமெழுதிடும் சண்முக நாதனார்
 எந்தன் வீட்டை யடைந்தொரு நூலுக்கு
 யானோர் ஆய்வுரை செய்திட வேண்டுமென்
 றுந்தினார் அந்த நூலைப் படைத்தவர்
 உள்ளமே கவர் தில்லைச் சிவன் என்றார்.

‘தாய்’ எனும் அந்த நல்ல கவிதை நூல்
 தன்னைத் தந்தவர் செல்லும் பொழுதிலே
 வாயினித்திடும் நல்லதோர் ஆய்வுரை
 வந்திருப்பவர் மெச்சும் வகையிலே

போயளித்திட வேண்டு மென் னுள்ளத்தில்
 போட்டுக் கொண்டனன்; ஏனெனில் அன்னவன்
 தூய செந்தமிட் பாடல்களால் எனைச்
 சொக்க வைத்த நற் பாவலன் அல்லவோ.

தாயெனும் அந்த நூலை வெளியிட்ட
 சந்தர்ப்பத்திற் கவிஞரைக் கண்டனன்
 தூய வெண்ணிற ஆடை யணிந் திரு
 தோளிலும் பட்டுச் சால்வை தரித்துமே
 ஆய நற்றமிழ்ப் பாவலருக் குள்ள
 ஆளுமையுடன் காட்சி கொடுத்தனர்
 நேயமான தோர் கூரிய பார்வையும்
 நேர்த்தியான தோர் பேச்சையும் பார்த்தனன்.

தற்பெருமை சிறிது மிலாதவர்
 தன்னைப் போலப் பிறரையும் எண்ணிடும்
 நற்குணப் பண்பு வாய்ந்திடப் பெற்றவர்
 நற்றமிழ் பண்பில் ஊறித் திளைத்தவர்
 கற்பனைப் பஞ்ச மற்றதோர் பாவலர்
 கவிஞரை நன்கு நேசிக்கும் நெஞ்சினர்
 தற்பொழுதுள்ள நல்ல கவிஞருள்
 தலைமை யானவர்; தகுதியும் உள்ளவர்.

(காரை சுந்தரம்பிள்ளை பக்கம் 75)

தில்லைச்சிவன் என்னும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி

முன்னெப் பழைமைக்கும் பழைமையாகவும் பின்னெப் புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் நின்று இலக்கியம் படைத்துள்ளார் தில்லைச்சிவன். எளிமையான நேரமையான உண்மையான இலக்கியப் படைப்பாளியாக அவர் திகழ்கிறார். அவருடைய கூற்றாக ஒரு சான்று.

“கவிதைகளை நயப்பதிலும், கவிதை நூல்களை படிப்பதிலும் உள்ள ஆர்வம் போல சிறுகதைகளை வாசிக்க ஆர்வமும் நேரமும் போதாமை காரணமாக சிறுகதை எழுதும் எனது ஆற்றல் வளரவில்லை”.

(காவல் வேலி, என்னுரை)

என்று தில்லைச்சிவன் எவ்வித ஒளிப்பு மறைப்பு மின்றிக் கூறுகின்றார். ஆவர் கூறியது போல கவிதைகள்தாம் அவருடைய தொடக்கால இலக்கிய ஆக்கங்கள் அன்று அவர் பாடிய கவிதைகள் பற்றி சில்லையூர் செல்வராசன்

“வெல்லை சுவையினையும்
வெல்லக்கவி செய்யும்
தில்லைச்சிவன்”

என்று கூறியுள்ளார். பிள்ளைகளுக்காகப் பல பாடல்களும் தன்னுடைய உணர்வுகளை வெளிக்காட்டும் பாடல்களும் இவருடைய கவித்துவ ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றன. படைப்போம் பாடுவோம், தில்லைச்சிவன் கவிதைகள் என்னும் கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவருடைய “நான்” சுயபுராண தொடர்கவிதை எல்லோரும் படிக்க வேண்டியதோன்று. ஒரு கிராமத்துப்பிள்ளை எவ்வாறு வளர்ந்து தில்லைச்சிவனாயிற்று என்பது சுவையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கவிஞர் எனப் பெயர் பெறுவதற்கு முன்னரே பிள்ளையாக இருக்கும் போதே “பேய்ப்புலவன்” பட்டம் பெற்றதை,

“கார் இருட்டில் பயந்துரத்த
கடவுள் உள்ளார் காப்பார் எனப்
பார் அதிரக் குரல் எடுத்துப்
பாட்டோடு வீடு வந்தேன்
தூர் எடுத்தென் மனப்பேயைத்
துடைத் தழிக்கும் முயற்சி கண்டு
பேர் அளித்தார் என் பாட்டா
பேய்ப்புலவன் எனச் சிரித்தே”

என்று பாடுகிறார். தில்லைச்சிவனின் எளிமையான சொற்களும் பாட்டும் அவருடைய உண்மையான உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. ‘மறுமலர்ச்சி’ இதழில் வரதர் சுழி இட்டு ஏடு தொடக்கிவைக்க சிவநாயகம், இராச அரியரத்னம், மல்லிகை ஜீவா தன்னை உயர்த்தி வைத்ததை நன்றியோடு நினைவு கூறுகின்றார். சிறுகதை தனக்குக் கைவரவில்லை எனக் கூறும் தில்லைச்சிவனுக்கு அதுவும் நன்றாகக் கைவந்துள்ளது. என்பதை அவருடைய

அந்தக்காலக்கதைகள், காவல் வேலி என்னும் கதைத் தொகுதிகள் நன்றாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அந்தக்காலக்கதைகள் நவீன சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுதி அல்ல. ஆசிரியருடைய அந்தக் காலத்து அவதானிப்புகள், அனுபவங்கள் ஆகியவற்றைச் சிறிய கதைகளாகச் சொல்கிறார். கதை படிப்பது போல ஒவ்வொன்றையும் படிக்கக் கூடியதாயுள்ளது.

“வண்டியின் பின்னால் வந்த பேய்” என்னும் கதையைப் படிக்கும் போது இலங்கையாக கோனுடைய “வெள்ளிப் பாதசரம்” கதையில் வரும் கொள்ளி வாய்ப் பேய்க் கதை நினைவு வருகின்றது. தில்லைச்சிவனுடைய புதுமையினை காவல் வேலி சிறுகதைத் தொகுதி காட்டுகின்றது. இத்தொகுதியில் “தீட்டு” எனும் கதையினைத் தொடங்கும் போது

“இது ஒரு அந்தக் காலக்
கதையல்ல; தொழாயிரத்துத்
தொண்ணாறில் நிகழ்ந்த
உண்மைக் கதை”

என்று கூறுவதை நோக்கலாம். நாம் அண்மையிலே அனுபவித்த துன்பங்கள் துயரங்கள் இக் கதைகளினுடாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. சிறுவர்களுக்காக அவர் எழுதிய 24 கதைகளைக் கொண்ட தொகுதி சிறுவர் கதைப் பெட்டகம் பெரியவர்களும் படித்துச் சுவைக்கக் கூடிய கதைகள்.

தன்னுடைய ஊரான வேலனையைச் சேர்ந்த பெரியார் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் பற்றி ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். திருக்குறள் மாநாடுகளை இந்த மண்ணிலே பல தடவை நடத்தித் தமிழ்த் தொண்டு செய்த பெரியார் பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் இத்தகையாரைப் போற்றி ஒரு தமிழ் நூல் செய்த தில்லைச்சிவனை தமிழால் வாழ்த்துவதிலே மகிழ்வடைவோம். அவருடைய அரசியல் நிலைப்பாடு, தமிழனர்வு, எம் தாய்நாட்டுணர்வு என்பனவற்றையெல்லாம் அவருடைய “தந்தை செல்வா காவியம்” வெளிக்கொண்டிருகின்றது.

தில்லைச்சிவன் என்னும் இனிய தமிழ்ப் புலவன் விண்ணுக்கு வந்திருக்கிறான். அங்குள்ள வண்ணக் கவிஞர்களே அவரை வரவேற்று ஆட்கொள்ளுங்கள். எங்கள் தமிழ் வளர், தமிழர் வாழ உங்கள் அருட்பார்வை எங்களுக்கு.

“மன்மீண்டு புழுதியிலே விழுந்துருண்டு
மனங்குளிர வேப்பமர நிழலில் ஆறி
தெண்ணீரில் குளித்திளாநீர் குடித்துத்தேறி
திருப்பொலியூர் ஜயனார் கோவில் சேர்ந்து
கண்சோர ஆனந்தக் கூத்து மாடிக்
கவிபாடித் தமிழ் வாழ்க என்று ஆர்த்து
என்னாரின் சேறாடிப் போற்றிப் புன்னன்
கண்டியிலென் உடல்வேக வேண்டுவனே”

என்று தன் இறுதி ஆசையைத் தில்லைச்சிவன் தன் பாட்டிலே கூறியுள்ளார்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

நாடறிந்த கவிஞர்

மண்டைதீவையும் வேலணைத்தீவையும் எனது திருமணத்தின் மூலம் இணைத்து வைத்த திரு.சிவசாமி அவர்கள் அமரராகி விட்டார். அவரை எனது சிறுவயது முதலே நன்கறிவேன். அவரது புதல்வர்கள் என்னுடனும் எனது சகோதரங்களுடனும் நட்புக் கொண்டவர்கள். வேலணைக்கிராமத்தின் புகழ்பெற்ற கவிஞர்களுள் தில்லைச்சிவன் எனும் புனைபெயர் பூண்ட சிவசாமி முதன்மையானவர்.

நல்லாசிரியராக, அதிபராக, கோவில் பரிபாலனசபைத் தலைவராக, தமிழரசுக் கட்சியில் ஆரம்ப காலத்தில் முன்னின்று உழைத்த தொண்டராக, சமூக சேவையாளராக, தலைசிறந்த கவிஞராக அவரை நாம் அடையாளம் காணலாம். அவரது பல படைப்புக்கள் அவரை புகழ் பெற்ற முத்த கவிஞராக அடையாளம் காட்டகின்றன. அவரது “நான்” எனும் கவிதை நூலை விமர்சனம் செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்த போதும், “செல்வா காவியத்தை” அவரது எழுத்துக்களை படித்த போதும் அவரது அழகு தமிழ் நடையை, தமிழ் அவருக்குப் பணிவிடை செய்யும் பாங்கை மனதார இரசித்து மகிழ்ந்துள்ளேன்.

தில்லைச்சிவன் அவர்களின் உரையாடல், நகைச்சுவைவாசம் நிரம்பக் கொண்டது. அனைவரையும் கவர்ந்திமுக்கும் புன்சிரிப்பு, ஆசிரியருக்குரிய தோற்றப்பொலிவு, தடித்தமீசை அனைத்தும் அவரைக் கண்முன் நிறுத்துகின்றன. தீவகத்தின் தலை சிறந்த கவிஞர் ஒருவரை இழந்து வேதனையறும் ஒருவனாக அவரது இழப்பில் என்னை அடையாளம் காண்கின்றேன். இடம்பெயர்ந்த வேதனையைத் தாங்கிய போதும் நிறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்தவராக தில்லைச்சிவன் விளங்குகின்றார்.

அன்னாரை இழந்து வேதனையறும் அவர் குடும்பத்தவர்கள் அனைவருக்கும் ஆறுதலை அளிக்க வேண்டியும், அவர் ஆன்மா சாந்தி பெறவும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பேராசிரியர் கலாநிதி. ச. சத்தியசீலன்
தலைவர், வரலாற்றுத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
திருநெல்வேலி.

09.12.2004.

தமிழ்த் தேசியவாதி தில்லைச்சிவன்

அமரரும், கவிஞரும், சிறந்த இலக்கிய வாதியுமாகிய தில்லைச்சிவன் அவர்கள் தமிழுணர்வும், தமிழாற்றலும் நிரம்பப் பெற்றவர். தீவகத்தின் தமிழ் வளர்த்த சான்றோர்களில் ஒருவர். நல்லுர் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்ற சிறந்த தமிழாசாங்களின் வரிசையில் அடங்குபவர். முப்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணிபுரிந்து, இறுதி ஆறு ஆண்டுகள் சரவணை ஆத்திரிகுடி வித்தியாசாலையில் அதிபராய் இருந்து, 1988ஆம் ஆண்டு பதவிவழி ஓய்வுபெற்றார். அல்லைப்பிட்டி பராசக்தி வித்தியாசாலையில் 1958 - 1959ஆம் ஆண்டளவில் அவரிடம் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறக்கூடிய பாக்கியம் எனக்குக்கிட்டியது. கண்டிப்பும், நேரமையும், கலகலப்பும், நகைச்சுவையும் எளிமையும் அவருடன் கூடவே கொழுவிருந்த நந்துணங்கள்.

இளைஞர் தில்லைச் சிவன், கழுத்தில் வர்ணமயமான ‘மப்ளர்’ அணிந்து, வேட்டியும், சேட்டும் அழகு செய்யக் கவர்ச்சிகரமாகத் தமிழருக்க் கட்சியின் அரசியல் மேடைகளை அலங்கரித்த பேச்சாளர். பின்னர் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினது வளர்ச்சியில் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களுடன் தோனோடு தோனாகச் செயற்பட்ட கொள்கை அரசியல் வாதி. தமிழ்த் தேசியக் கொள்கையிலிருந்து தான் இறக்கும்வரை நழுவிச்செல்லாத பற்றுதியாளர். “தந்தை செல்வா காவியம்” என்னும் நூலினைச் சிலமாதங்களிற்கு முன்னர் படைத்து, செல்வாவின் நினைவுதினக் கொண்டாட்டத்தின் போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் அரங்கேற்றிய பெருமைசால் தமிழர். தமிழ்த் தேசிய அணியினருடனன்றி, இடதுசாரி இயக்கத்தினருடன் நட்புறவை வளர்த்துக் கொண்ட மனித நேயமிக்க நல்ல மனிதர். “மல்லிகை” சஞ்சிகையில் அமரான் எழுத்துக்கள் ஏராளம் வந்துள்ளன. அதில் வந்த “அந்தக் காலக் கதைகள்” தொடரானது, பின்னர் நூலாக வெளிவந்தது. ‘மல்லிகை’ ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் அன்பு நிறைந்த நண்பர் இவர். அதே போன்று ஈழத்தின் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அனைவருடனும் அன்பும், நட்பும் பூண்டொழுகியவர். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை இவரது “காவல்வேலி” சிறுகதைத் தொகுதியினை யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் வெளியிட்டுக் கொரவித்தது. கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் இவரது சில நூல்கள் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டன. “வேலனைத்தீவுப் புலவர்கள் வரலாறு” பற்றிய சுருக்க நூலினை தொன்னுாறுகளின் ஆரம்பத்தில் வெளியிட்டிருந்தார். கனவுக் கண்ணி, தாய், தில்லைச்சிவன் கவிதைகளுடன் பல பிரபந்தங்களையும் இயற்றித் தமிழன்னைக்கு அணிசெய்தார்.

தனது 19வது வயதிலேயே “புயல்” என்னும் பத்திரிகையில் தமிழனர்ச்சிமிக்கக் கவிதையை எழுதியவர் அமரர் தில்லைச்சிவன். “போரென்றால் வாளெடுத்து முந்திச் செல்லும் வீரன் தமிழன்” என்னும் உணர்வை அக் கவிதையில் வெளிக்காட்டியவர். “தமிழன்” என்ற பத்திரிகையையும் நடத்தியவர். ஈழத்தமிழ் இலக்கியங்களில் முதன் முதல் இனைதியான கவிதையைப் படைத்த முன்னோடி இவரெனக் கவிஞர் முருகையன் உட்படப் பல ஆய்வாளர்களும் இனங்கண்டு கூறியுள்ளனர். பாடசாலைப் பருவத்திலேயே தான் எழுதிய கவிதைகள் பற்றி எனக்குக் கூறியுள்ளார். இந்த மரபுக்கவிஞர் இவரின் “கனவுக் கண்ணி” தான், முதல் அச்சுப்படைப்பு அதில் “பட்டணத்து மச்சினி” பாடல் பிரபல்யம் பெற்றது. “தாய்” கவிதைத் தொகுதி தமிழனர்வின் பிரதிபலிப்பு காலத்துக்கு காலம் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புக்கள் இணைந்து பின்னர் ‘தில்லைச்சிவன் கவிதைகள்’ ஆக வந்தன தமிழரசு அரசியல் மேடைகளில் “கோட்டைமுனியப்பரே கூடவந்து கேளுமையா” என இவர் அமரர் ஐ.ஐ.பொன்னம்பலத்தை நையாண்டி செய்து பாடிய பாடல் ரசிக்கத்தக்கது. கிழக்கிழங்கைப் பல்கலைக்கழக மாணவியோருத்தி இவரது கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வொன்றைப் பட்டப்படிப்புக்காக மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தில்லைச்சிவன் அவர்கள் மரணமடைவதற்கு இரு கிழமைகளுக்குமுன் எனது வசிப்பிடம் வந்திருந்து தனது எதிர்கால எழுத்துப் பணிகள் பற்றி கலந்தாலோசித்தார். அவ்வேளை கலாநிதி சொக்கனும் எதிர்பாராத விதமாக வந்து அச்சந்திப்பில் தனது பழைய நண்பருடன் இணைந்துகொண்டு பழையகாலக்கதைகளை இலக்கியச் சுவையுடன் கலந்து மகிழ்ந்தார். இருவரும் இந்தியாவுக்குத் தலையாத்திரை செல்வது பற்றியும் பேசிக்கொண்டனர். அடிக்கடி என்வீட்டுக்கு வந்து என்ன மகிழ்விக்கும் தூய உள்ளம் அமரருடையது. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலான ஆசிரிய-மாணவ உறவு பின்னர் நட்புறவாக மலர்ந்து இறுதிவரை பிரகாசித்தது. ஆறுமாத காலத்துக்கு முன்னர் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருந்த அவர், வீடு திரும்பிய அன்றே எனது புத்தக வெளியீட்டு விழாவுக்கு ஒடோடி வந்து, சிறப்புப்பிரதியையும் பெற்று, என்ன வாழ்த்தியருளிய வாஞ்சைமிகு பண்பாளர். அவரது சிலநால்களைப் ‘புருவ்’ பார்த்து உதவியவன் என்ற முறையில், மற்றவர் கருத்தையும் மனங்கோணாது வரவேற்றுக் கொள்ளும் மாண்பு அவரிடமிருந்ததை நான் உணரவேன். காலதேவனின் காலடியில் இந்தத்தூய மனிதன் மரணம் அடைந்துவிட்டதை மனம் ஏற்க மறுக்கிறது ஒரு கால் தமிழ் ஈழம் இது தானென உணர்த்திய உள்ளம் அமரருடையது. அவரது ஆன்மா ஆண்டவனிடம் அமைதிகாணப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கலாநிதிசெ.திருநாவுக்கரசு

இல்லறவாழ்வின் தொடக்கம்

1952ம் ஆண்டு தனது தாய் வழி மாமன் ச.தாமோரம்பிள்ளையின் மகள் செந்தமிழ் செல்வியை திருமணம் செய்து கொண்டார்.

யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பாராட்டு

மறைந்தும் மறையாத மக்கள் கவிஞர் தில்லைச்சிவன்

“‘வெல்லக் கவி சொல்லும் தில்லைச்சிவன்’” எனப் பாராட்டி மகிழ்ந்தவர் “தான் தோன்றிக் கவிராயர்” என்னும் கவிஞர் சில்லையூர்ச் செல்வராஜன். தனது பள்ளிப் பருவத்திலிருந்தே கவிபாடிப் பாராட்டுப் பெற்ற தில்லைச்சிவன் ஆசிரியராய், அதிபராய், சமூகத்தொண்டனாய்த் தனது பாட்டுத்திறத்தாலே மாணிடம் மாண்புறப் பணியாற்றியவராவர். மக்கள் வாழ்வியலில் தான் கண்டவற்றையும், காணவிழைந்தவற்றையும் புலமையும் சந்தமும் பொலிய, செல்வம் போல் இனிய கவிதை மூலம் தமிழர் விடிவுக்கு வழிகாட்டினார். பாப்பாக்கள் தொடக்கம் பாட்டன் பாட்டி வரையும் படித்துப் பயன் பெறக் கவிதந்த கவிஞர் தில்லைச்சிவன் மக்கள் கவிஞராக மதிக்கப்படுவது பொருத்தமானதே.

சமுத்தமிழர் தேசியத் தந்தை செல்வாவையும் தமிழ் முதறிஞர் கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களையும் வழிகாட்டிகளாக வரித்துக்கொண்டு தனது பொது வாழ்வை மேம்படுத்தி மக்கள் மதிப்புப் பெற்றவர் என்பதே அவர் வாழ்வின் வரலாற்றுச் சுருக்கமாகும். “அறப்போர் தோற்பின் மறப்போரே” என்று துணிந்தவராய் வன்னி முயற்சிகளுக்குத் தன் புலமையால் பெரும் பங்களிப்புச் செய்த தில்லைச்சிவன் ஒரு புரட்சிக் கவிஞர் என போற்றப்பட்டதில் வியப்பில்லை. புலம் பெயர்ந்து கொழும்பில் தங்கியிருந்த காலத்திலேயே அவரோடு நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. அவரோடு கொண்ட தொடர்பில் நான் கற்றனவும் பெற்றனவும் சமூக நலனுக்குச் சமர்பணமாயின. மகிழக் கண்டு மகிழ்வதே மாசற்ற மகிழ்ச்சி என்பதனைத் தன் வாழ்வால் நிறுவிய தில்லைச்சிவன் ஒரு நிறைமனிதர் என்பதே அறிஞர் மதிப்பீடாய் இருக்க முடியும்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு மீண்டு தொடர்ந்து கவிதைப் பணியினை மேற்கொள்ள முயற்சித்தார், வெற்றியும் பெற்றார். இன்னும் நிறைய ஆக்கங்களை வழங்க எண்ணியிருந்த அவரின் மறைவு தமிழ்முத்துக்கு ஒரு அகால மறைவு என்பதில் ஜயமில்லை. செயற்கரிய செய்த பெரியார் தில்லைச்சிவனின் இலக்கிய வாழ்வு பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஆய்வுக்குரியது. இவ்வாறான ஓர் ஆய்வு அவர் புலமைப் பங்களிப்பின் முழுப்பரிமாணத்தையும் நாம் அறிந்து பயன்பெறப் பெரிதும் உதவும் என்பது உறுதி. இப்பணியே அவருக்குத் தகுந்த அஞ்சலியாய் அமைய முடியும். இம்முயற்சியில் ஆர்வம் உள்ளோருக்கு உதவுதலை நான் எனது நன்றிக் கடனாய் கருதுகிறேன்.

அவரை என்றும் ஆராதிக்கும்

ஆர் எஸ். நடராசா
முன்னாள் அதிபர்
ஆசிரியர் கலாசாலை, பலாலி

ஒய்வு பெற்ற முன்னாள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

முத்த எழுத்தாளர் இலக்கிய வித்தகர்

சைவப்புலவர்

அநு.வெ.நாகராஜன்

அவர்கள் வழங்கிய

நீலாராபுரர்

என் இனிய நண்பரும், சக எழுத்தாளரும், சிறுவர் நூல் ஆர்வலருமான அமரர். தில்லைச்சிவன் அவர்கள் அமரரான செய்தி கேட்டு ஆற்றொனாத் துயரடைந்தேன்.

தில்லைச்சிவனாருக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட நட்பு, இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டது. குறிப்பாக - இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னர், கொழும்பில் அவரும் யானும் வாழ்ந்த காலத்தில் அந்நட்பு நெருங்கி அந்நியோன்யமாகவும் நீக்கமறவும் இருந்தது. யான் நோய்வாய்ப்பட்டு நடமாட்டங் குறைந்து, வீட்டில் முடங்கி இருந்த வேளையில், அடிக்கடி என் இல்லம் தேடி வந்து என் நலம் உசாவி, நெடுநேரம் பலதும் பத்தும் உரையாடி, தனது ஜயங்களைந்து, என்னையும் உற்சாகப்படுத்தி, தன் குடும்ப இன்ப-துன்பங்களை ஒளிவு, மறைவு இன்றி உரையாடிச் செல்வார்.

அந்நினைவுகள் என் மனதில் இன்றும் நீங்காது நிழலாடுகின்றன.

சிவனாரின் கவித்துவ வன்மையை, “பாம்பின் கால் பாம்பறியும்” எனும் முதுமொழிக்கு இணங்க கவிஞர் காரை சுந்தரம்பிள்ளை, ஒரு சமயம் (1975ல்) ‘மல்லிகை’ இதழில்

தற்பெருமை சிறிது மில்லாதவர்
தன்னைப் போலவே பிறரையும் எண்ணிடும்
நற்குணப் பண்பு வாய்ந்திடப் பெற்றவர்
நற்றமிழ்ப் பண்பினில் ஊறித் திளைத்தவர்
கற்பனைப் பஞ்ச மற்றதோர் பாவலர்
கவிஞரை நன்கு நேசிக்கும் நெஞ்சினர்
தற்பொழுதுள்ள நல்ல கவிஞருள்
தலைமையானவர் தகுதியும் உள்ளவர்”

என எழுதிய வரிகள், இன்றும் என் நினைவில் நிழலாடுகின்றன.

வேலணையூர், தமிழ் அறிஞர் - புலவர் - வித்துவான்கள் - ஆசிரியப் பெருந்தகையினர் பலரை ஈன்ற புண்ணிய பூமி. யாமறிந்த குல.சபாநாதன், வாணோலி புகழ் சோ. சிவபாதசுந்தரனார், வித்துவான் வேந்தனார், பேரறிஞர் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம் போன்ற நுண்மான் நுழை புலத்தார் பிறந்த மரபில் தமிழ் வளர்த்த எமது தில்லைச் சிவனார், மரபிலக்கியத்தையும் புதுமை இலக்கியத்தையும் மதித்து, தமிழ் இலக்கிய வானில் ஒளித் தாரகையாய்த் திகழ்ந்தவர். கிராமிய, குறிப்பாகத் தீவகக் கிராமியப் பண்பாட்டில், ஊறித் திளைத்த சிவனார் தனது கருத்தியலை வலுவான தளத்தில் ஊன்றி எழுத்தாக்கங்கள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளார். கதை - கவிதை - கட்டுரை - வரலாறு எனப் பல்துறைகளிலும் தனது எழுத்தாற்றலைப் புலப்படுத்தி உள்ளார்.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில், சிறுவர் நூல் படைப்பில் அவர் ஓர் அற்புதமான சிறுவர் நூற் படைப்பாளி. சிறுவர் உளவியல், சமூக, சூழலியல் போன்ற அடித்தளங்களை மனங்கொண்டு சிறுவருக்கான நல்ல சந்தம் நிறை பாடல்களைத் தந்தவர். குறிப்பாக - இவரது சிறுவர் கவிதை நூல்கள் யாவும் கல்விசார் உளவியல் நூல்களேயாம்!

இத்துணை ஆற்றல் மிகு செம்மனச் சிவனார், ஆடம்பரமோ - வெட்டி விளம்பரமோ - பந்தாக்களோ அற்ற என் இனிய நண்பர், எம்மைப் பிரிந்து விண்ணகம் எய்தியமை எமது தூர்ப்பாக்யமே!

அவர் பிரிவை நினைந்துருகும் அவர் துணைவியார், பிள்ளைகள், உற்றார் உறவினர், அனைவருக்கும் வள்ளுவனார் குறளமுதை நினைவூட்டி யானும் மனம் ஆறுகிறேன்.

நெருநல் உள்ளொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

(குறள் : 336)

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

4-2/2, சீகல் மான்ஷன்,
55வது ஒழுங்கை,
வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06.

-அனு.வை.நா-

10.12.2004

நாமிழுந்த நல்ல புலவன் தில்லையம்பலம் சிவசாமி

நமது ஊர் நல்லூர் நன்மை ஊர் நல்லூர் என்பர். நல்லறிஞர்களுடைய தொடர்பு நமக்குண்டு தில்லைச் சிவனைக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அவரின் சில ஆக்கங்களை வாசித்திருந்தேன்.

1995இல் இடப்பெயர்வு வன்னிவரவேற்றது. மல்லாவி மண்மனை தந்தது. எனது இல்லத்தின் அருகே இரு கோவில்கள் ஒன்று சிவன் மற்றது முருகன். பொழுது போக்குவதற்கு நல்லறிஞர்கள் இல்லை.

ஒரு நாள் ஒரு அன்பர் வேலனை ஊர் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் பெயர் திரு.இலிங்கப்பிள்ளை. தன்னகத்திற்கு வரும்படி அழைத்தார். அழைப்பை ஏற்று அவர் வீடு சென்றேன். அவர் இல்லத்தை மருவியபடி அயலோர் மனை. அங்கிருந்து இந்த இலிங்கம் வீட்டிற்கு ஒருவர் வந்தார். இவர்தான் தில்லைச்சிவனை அறிமுகங் செய்தார் திரு.பிள்ளை அவர்கள்.

பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தவாறாயிற்று எனது நிலை. காய்ந்த மாடு கம்பிலே விழுந்தவாறாயிற்று எனக்கு. இலக்கிய உலகத்திலே குதித்து விட்டோம். அவர் செய்த கவிதைகள் எனது கவிதைகளுடன் மோதின. சுவையான பொழுது போக்கு தினம் தினம் கழிந்தன என் செய்வோம் அந்தக் களிப்பு நீடிக்கவில்லை.

அவர் கொழும்பு சென்றார் யானும் நல்லூர் சென்றேன் ஒரு சில வருடங்கள் உருண்டோடின. பின் அவரும் நல்லூர் வந்தார். அம்மன் வீதியில் அழகான இல்லம். நல்லை ஆலயம் வருவார் நம்முடைய நட்புக்கு உரமிட்டுத் தண்ணீர் ஊற்றுவார். தேரடியில் பல அடியார்களுடன் சேர்ந்து பாடுவார் படிக்கும் பாடல்களுக்குப் புதுப்புதுக் கருத்துக்கள் சொல்லி நயக்கவைப்பார்.

அன்று நல்லூர் வெளி மண்டபத்தில் பேரறிஞன் சொக்கனுடன் மூவரும் மாலை நேரம் சல்லாபித்துக் கொண்டிருந்தோம். அடுத்தநாள் மாலை தில்லைச்சிவன் சென்ற செய்தியை சொக்கன் சொன்னார். அடுத்தநாள் நாம் இருவரும் அவரில்லம் செல்ல இருந்தோம். யான் சென்றேன் சொக்கன் சுகயீனம் வரவில்லை.

அங்கிருந்த அன்பர்கள் சிலர் “நெடுநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத் தில்வுலகு” என்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது வள்ளுவன் வாக்கு. “இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பர் என்றென்ன திடமில்லையே” என்பது இராமலிங்கர் வாக்கு.

அன்னாரது மனைவி மக்கள் குடும்பத்தோர்க்கு எனது ஆழந்த கவலையையும் அனுதாபத்தையும் அறியத் தருகின்றேன். நன்றி வணக்கம்.

400.கோவில் வீதி
நல்லூர்

பண்டிதர் சி.கா.சேந்தன்.

மண்ணை நேசித்த கவிஞர்

அமரர் தி.சிவசாமி (தில்லைச்சிவன்) அவர்கள் பலதுறைப் பரிமாணங்களைக் கொண்ட பண்பட்ட மனிதராக வாழ்ந்தவர். ஆசிரியராக, அதிபராக, கவிஞராக, சிறுகதை எழுத்தாளராக மட்டுமன்றி நல்ல விவசாயியாகவும், அரசியல் உலகில் அவ்வப் போது தடங்களைப்பதித்து நல்ல சிந்தனையாளராக நாடும் ஏடும் போற்ற வாழ்ந்தவர்.

வேலனை மன் பெற்றெடுத்த புகழ் பூத்த மைந்தர்களில் “தில்லைச்சிவன்” குறிப்பிடத்தக்கவர். நாடறிந்த கவிஞர் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் மரவுவழிக் கவிஞராக பரினாமித்தார் பல்வேறு புனைப் பெயர்களில் அவரது கவிதைகளை தரிசித்தோம். கவிதைகள், காவியங்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் என தில்லைச்சிவனின் படைப்புக்கள் பல நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இவரது புகழை சில்லையூரான் “வெல்லச் சுவையினையும் வெல்லச் கவி செய்யும் தில்லைச்சிவன்” என போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

எங்களது மாணவர் பருவத்தில் இவரது கவிதையை கேட்பதற்கு ஆவலாக இருந்தோம். மேடைகளில் நகைச்சுவையாக பேசி எல்லோரையும் மகிழ்விப்பார். பல கவியரங்குகளில் இவரது கவிதைகள் பலரை மகிழ்வித்தன. காணும் போது கலகலப்பாக பேசி எங்களை மகிழ்விப்பார். இவர் கூறும் கதைகளைக் கேட்க நாம் மிக ஆவலாய் இருந்த நாட்கள் இன்றும் பசுமையாய் உள்ளன.

வேலனை வடக்கில் வசித்தாலும் பிள்ளைகளின் திருமண பந்தம் தொடர்பாக வேலனை மேற்கூருடன் இறுக்கமான தொடர்புகளை வைத்திருந்தார். முடிப்பிள்ளையார் ஆலய விழாக்களில் தவறாமல் இவரைக் காணலாம். எல்லோருக்கும் உதவி புரிபவர். இறுதிவரை கம்பீரமான தோற்றம், தனக்கு பிடித்ததை எடுத்துரைக்கும் துணிச்சல், பிறந்த மண்ணை இறுதி வரை நேசித்த பண்பாளர். இவ்வளவு விரைவாக எங்களை விட்டுப் பிரிவாரென எவரும் எண்ணியிராத வேளையில் அமரரானார். இன்னமும் சிறிது காலம் இருந்திருந்தால் இலக்கிய உலகிற்கு பணி செய்திருப்பார்.

அன்னாரின் ஆத்மா தில்லைக் கூத்தனின் பாதாரவிந்தங்களில் நித்தியானந்த அமைதி பெற பிரார்த்திக்கிறேன்.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பொன்னம்பலம் அருனகிரிநாதன்
அதிபர்
வேலனை மத்திய கல்லூரி

உடியூற் குழுமப் பேரவூர் புதூற் பெற்று பன்றுகொடு வீழுத்துள்ளுற் குனி குறு திண்ணைச்சிஜிழுற்

ஸல்வுகரை எழுத்தாளர்

ஸமுத்தின் முத்த எழுத்தாளரான சிவசாமி அவர்கள் 5.1.1928 இல் மண்டைதீவு ஆறுமுகம் தில்லையம்பலம் அவர்களுக்கு சரவணையில் மகனாகப் பிறந்தார். சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலையில் அதிபர், ஆசிரியமணி, இ.மருதையனார், பண்டிதர் க.க.சோமசுந்தரம், வித்துவான் இ.பொன்னையா, ச.வைத்தியலிங்கம் முதலிய அறிஞர்களிடம் கல்வி பயின்று இளமையிலேயே சிறந்த கல்வியாளராக விளங்கினார். 1945 ஆம் ஆண்டில் சிரேஸ்ட் பாடசாலைத் தேர்வில் சித்தியெய்தினார்.

அவரது பாட்டனார் சின்னத்தம்பி அவர் முன்றாம் வகுப்பில் கற்கும் போதே வெற்றிவேட்கை, நல்வழி, முதுரை முதலிய இலக்கிய நூல்களை முழுமையாகக் கற்பிக்கக் தொடங்கினார். அயலவரும் புகழ்பெற்ற கவிஞருமான வித்துவான் வேந்தனாருடன் இளவயது முதலே பழக்கம் ஏற்பட்டது.வேந்தனாரிடம் கவிதை எழுதப் பயின்று அவரின் சீடரான். அவரிடமிருந்து தமிழகத்தில் வெளியான திராவிட இதழ்களைத் தொடர்ந்து பெற்றுப் படித்து வந்தார். இதனால் இளமை முதலே அவர் கவிதை எழுதத்தொடங்கியதோடு தமிழ் இன உணர்வு உள்ளவராகவும் ஆனார். பதினான்கு, பதினெண்நாம் வயதிலேயே அவர் கவிஞரானார்.

சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலையில் பயின்றபோது அங்கு சைவமாணவர் போதினி என்ற கையெழுத்து இதழ் வெளிவந்தது. அதில் கவிதை, கதை, கட்டுரை, ஆகியவற்றை அவர் எழுதத் தொடங்கினார். இதழ் ஆசிரியர் செ.சுப்பிரமணியம்,அவரது தந்தையார் பெயரதும் அவரதுபெயரதும் முதற்பகுதிகளை இணைத்துத் தில்லைச்சிவன் என்ற புனைபெயருடன் அவரது ஆக்கங்களை வெளியிட்டார். பின் சிவாஜி என்பதும் அவர் புனைபெயரானது.

பாடசாலைக் கையெழுத்து இதழில் எழுத்தாளரான தில்லைச்சிவன் அவர்கள் பின்னர் புகழ்பெற்ற இதழ்களிலும் எழுதத்தொடங்கினார். வரதரின் மறுமலர்ச்சி, இராவணனது புயல், நடேசையரின் வீரன், மின்னொளி, ஈழகேசரி, சுதந்திரன், வீரகேசரி,தினகரன், மல்லிகை, ஆதவன், தினக்குரல் முதலிய பல இதழ்களிலும் பல்துறை ஆக்கங்களை எழுதிவந்தார். சைவமாணவர் போதினியில் வெளிவந்த “பட்டணத்து மச்சினி” என்ற கவிதையின் சிறப்பை பாராட்டிய தி.ச.வரதராசன் அவர்கள் அதனைத் தமது மறுமலர்ச்சியில் மீண்டும் வெளியிட்டார். அவரது ‘பழக்கம்’ என்ற முதல் ஒற்றையங்க நாடகமே மறுமலர்ச்சியில் முதலில் வெளிவந்த ஆக்கமாகும். ஈழத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்திலும் அணிகலம்,

பாப்பாமலர், திராவிடநாடு, வசந்தம், முதலிய இதழ்களிலும் இவரது கவிதைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. சுதந்திரன் இதழில் வெளிவந்த பல கவிதைகளைத் திராவிட இதழ் ஏடு தேர்ந்தெடுத்து மீண்டும் வெளியிட்டமை இவரது கவிதைச் சிறப்புக்குச் சான்றாகும்.

1949, 1950 ஆம் ஆண்டுகளில் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் தா.வா.தியாகராசா அவர்களுடன் இணைந்து இதழ் ஆசிரியராகி தமிழன் என்ற இதழை வெளியிட்டு வந்தார். பின் 1950,1951 ஆம் ஆண்டுகளில் எஸ்.இரத்தினசபாபதி, கே.வி.இராசரத்தினம் ஆகியோருடன் இணைந்து தில்லைச்சிவன் கலைச்செல்வி என்ற இதழை வெளியிட்டார். 1955முதல் 1966வரை தில்லைச்சிவன் வீரகேசரி இதழின் தீவகச்செய்தியாளராகவும் பணியாற்றினார்.

தில்லைச்சிவன் ஆசிரியராக விரும்பினார் எனினும் அவரால் ஆசிரியராக முடியவில்லை. எனவே தொடர்ந்தும் அவர் எழுத்தாளராகவும், பேச்சாளராகவும், கவியரங்கக் கவிஞராகவுமே பணியாற்றினார். இந்திலையில் அவர் வேலனை ச.தாமோதரம்பிள்ளை - செல்லம்மா தம்பதியினரின் மகளான செந்தமிழ்ச்செல்வியை திருமணம் புரிந்தார். இந்திலையில் தில்லைச்சிவனுக்கு நல்லுர் கிறிஸ்தவ ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. பயிற்சி பெற்றபின் இருபது ஆண்டுகள் ஆசிரியராகவும் பத்து ஆண்டுகள் வேலனை ஆத்திகுடி வித்தியாசாலை அதிபராகவும் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றார்.

முதன்முதலில் புயல் இதழில் வெளிவந்த தீப்பொறி என்ற படைப்பை நூலாக வெளியிட முனைந்தார். எனினும் அது அச்ச நிலையிலேயே கருகி அழிந்து விட்டதால் நூலாக வெளிவரவில்லை. 1961 ஆம் ஆண்டில் அவரது முதல் நூலாக கனவுக்கள்னி என்ற கவிதைத் தொகுதி வேலனை பாரதிய இளைஞர் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் முன்னுரையை தி.ச.வரதராசன் (வரதர்) எழுதினார். அதில் தில்லைச்சிவனின் கவிதைச் சிறப்பைப் பின்வருமாறு போற்றுகின்றார்:

“கனவுக்கள்னி என்ற இந்த நூலின் பெயரைப்பார்த்தவுடனேயே இது ஒரு கவிதை நூல் தான் என்பது எனக்கு தெரிந்துவிட்டது. அதன் பிறகு உள்ளே திறந்து பார்க்கலாமா? என்று தயங்குவதற்குள் எழுதியவர் பெயர் ‘தில்லைச்சிவன்’ என்றிருப்பதைக் கண்டேன். “ஓகோ! தில்லைச்சிவன்!” என்று ஆவலோடு திறந்து படித்தேன். ஏனென்றால் தில்லைச்சிவனை எனக்குத் தெரியும். அவருக்குள்ளே நிறையக் கவிதைகள் இருக்கின்றன. அவ்வளவும் உயிருள்ள நல்ல கவிதைகள். அவற்றில் கற்பனை இனிக்கும் காதல் துள்ளும் உணர்ச்சி குளுகுளுக்கும் தமிழ்மணக்கும்.

இரண்டாவது நூலாக 1969 இல் புதுமைலோலனின் அன்பு வெளியீடாகத் தாய் கவிதைத்தொகுதி வெளிவந்தது. இரசிகமணி கனக.செந்திநாதன் இதற்கு நீண்ட அணிந்துரையை வழங்கியுள்ளார். தொடர்ந்து “கூடல்” வேலனைச் செந்தமிழ்ச்செல்வி வெளியீடாக நாவலர்

வெண்பா நூலாசிரியரின் பொழிப்புரையுடன் 1997 இல் கவிதைநூலாக வெளிவந்தது. தில்லைச்சிவன் அவர்களின் துணைவியார் செந்தமிழ்ச்செல்வி அவர்களின் பெயரிலான பதிப்பக வெளியீடாக இந்நாலும் மேலும் பல நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன.

தில்லைச்சிவன் அவர்களுடைய 90 கவிதைகளின் சிறந்த தொகுப்பாக தில்லைச்சிவன் கவிதைகள் அதே பதிப்பகத்தால் 1998 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவருடைய கவிதைகளின் சிறப்பை உணர்ந்த சிலர் அவற்றை தமது பெயர்களிலும் வெளியிடுவதாகக் கவிஞர் தில்லைச்சிவன் பின்வருமாறு ‘என்னுரையில்’ குறிப்பிட்டுள்ளார்:

‘இப்போது எனது கவிதைகள் சில வேறு பெயர்களுடன் சில இதழ்களில் வெளிவருவதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். இப்படியே போனால் எனது கவிதைகள் சுவீகரிக்கப்பட்டு விடலாம் என்பதும் நான் உயிருடன் இருக்கும் போதே மீண்டும் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலும் மீதுர ‘திருத்தியும் புதுக்கியும்’ இந்தப் பதிப்பை வெளியிடுகின்றேன்!

தமிழ்ப் பேரறிஞரும் அரசியல் தலைவருமான கா.பொ.இரத்தினம் பற்றிய கவிதை நூல் “வேலணைப் பெரியார் கா.பொ.இரத்தினம்” என்ற பெயரில் கொழும்பு தாய்நாடு பதிப்பகத்தால் 1999 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தில்லைச்சிவன் பல காவியங்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று அவரது பல்துறைப் பணிகளையும் ஆற்றலையும் கூறும் ‘நான்’ காவியமாகும். டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகைப் பந்தல் 1993 இல் இக்காவியத்தை வெளியிட்டது. செந்தமிழ்ச்செல்வி வெளியீடாக ஆசிரியை ஆகினேன் என்ற காவியம் 2000 இல் வெளிவந்தது. இக்காவியத்தின் நோக்கத்தை அவர் பின்வருமாறு ‘நுழைவாயிலில்’ விளக்குகின்றார்:

“இக்காவியத்தின் நாயகி சுந்தரி. இந்தப்பெயர் மட்டும் எனது கற்பனை. ஏனையசம்பவத்திரட்டுக்கள் நான் கண்டும் கேட்டும் அனுபவித்த உண்மைகள். இக்காவியப் பயன் பெண்களின் உயர்வு, விடுதலை!!”

இது தினக்குரல் வார இதழில் வந்த காவியம்.

தில்லைச்சிவனின் வாழ்வின் இறுதி வெளியீடு தந்தை செல்வா காவியம் என்ற ஈழத்தமிழர் வரலாற்றுக்காவியமாகும். இந்நால் வெளியீடு 2004 நடுப்பகுதியில் யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தில் மிகச்சிறப்பாக இடம் பெற்றது. இந்நாலின் சிறப்புப்பற்றி வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம் பின்வருமாறு தமது அறிமுகவுரையில் விளக்குகின்றார்:

“எமது இளஞ்சந்ததியினர் எமது இனம் நடந்துவந்த பாதையை அறிவதன் மூலம் தமது அறிவைப் பெருக்குவார்கள். அதுமட்டுமன்றி இத்தகைய இலட்சியப் பயணத்துக்குத் தமது பங்களிப்பென்ன என்ற அவர்களது மனச்சாட்சியை தொடவைக்கும் தகுதியும் இந்நாலுக்கு உண்டு. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப வெளிவரும் இந்நாலைப் படித்துப்பயன் பெற்று எமதுபங்களிப்பினை எமது இனவிடுதலைக்கு ஆற்றுவோமானால் இந்நாலாசிரியரின் கனவு நனவாகும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.”

ஆுசிரியராக முப்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றிய தில்லைச்சிவன் குழந்தைகளுக்கான இலக்கியங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். சிறுவர் இலக்கியங்களை வெளியிடுவதற்கான தமது நோக்கத்தை அவர் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்:

அதிகரித்த வாசிப்புப் பயிற்சிகளாலும் பாட்டுக்களை மனனஞ் செய்வதாலும் மொழியாற்றல் மிகும். படிக்கும் எல்லாச் சொற்களும் பொருள் அறிந்துதான் படிக்கவேண்டும் என்று இல்லை.

மனனஞ் செய்த பாட்டுக்களின் பொருள் காலப்போக்கில் தாமாகவே விளங்கவரும் என்ற கருதுகோளின் படி இந்நாலில் (படைப்போம் பாடுவோம்) காணும்பாட்டுக்களை மனனஞ் செய்வதால் சிறுவர்கள் தமது சொல்வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வர், பொருளறிந்து நயப்பர் என்பது எனது நம்பிக்கை. “இதன் காரணமாக இந்தப்பிள்ளைப் பாட்டுக்கள் நூலுருப் பெற்றன. இப்பாடல்களை எல்லாத்தர மாணவர்களும் பிறரும் பாடி அநுபவிக்கலாம்.”

இவர் வெளியிட்ட குழந்தைப்பாடல்கள் விபரம் வருமாறு:-

- 1) குழந்தைப் பாடல்கள், வேலனை திரு.கந்தையா கணபதிப்பிள்ளை நினைவுமலர், 1985
- 2) பாப்பாப்பாட்டுக்கள், 1986
- 3) பூஞ்சிட்டு பாப்பாப்பாட்டு, அட்மிரல் கிரபிகஸ், கொழும்பு, 1998.
- 4) படைப்போம் பாடுவோம், செந்தமிழ்ச்செல்வி வெளியீடு. 2001

இவர் தாம் இளமைக்காலத்தில் ஆசிரியர்கள் மூலம் படித்த குழந்தைக் கதைகளில் இருபத்து நான்கை எனிய தமிழில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். நூல் விபரம் வருமாறு:

சிறுவர் கதைப்பெட்டகம், அட்மிரல் பதிப்பகம்.1999.

சமயத்துறை சார்பாக பின்வரும் மூன்று கவிதை நூல்களைத் தில்லைச்சிவன் வெளியிட்டுள்ளார்.

- 1) ஜயனார் அருள்வேட்டலும் திருவூஞ்சலும்.1972
- 2) தில்லைமேடைத் திருப்பாட்டு.1974
- 3) தாழம்பூ 1996

சிறுகதைத் துறை சார்ந்த பின்வரும் இரு நூல்களையும் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள்:

- 1) அந்தக் காலக்கதைகள், மல்லிகைப்பந்தல்.1997
- 2) காவல்வேலி, தேசிய கலைஇலக்கியப் பேரவை. 2003

காவல்வேலியில் பதின்மூன்று தரமான சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதை ஈடுபாடு காரணமாக அதிக கதைகள் எழுத முடியவில்லை என்பது அவரது கருத்தாகும்.

வேலனையில் வாழ்ந்த 22 புலமை அறிஞர்களின் வரலாற்றை வேலனைப் புலவர்கள் வரலாறு என்ற உரை நடைநூலாக எழுதி வேலனை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் 1996 இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

சரவனையில் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் நண்பர் வை.தியாகராசா அவர்களுடன் இணைந்து முத்தமிழ் விழாவை நடத்தினார். இவ்விழாவில் வித்துவான் வேந்தனார் ‘தமிழன் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி’ என்ற சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். இது அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

பிற்காலத்தில் சோளாவத்தை சனசமூக நிலையத்தையும் சோளாவத்தை - பள்ளம்புலம் கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தையும் தொடங்கி அவர் தலைவராகப் பணியாற்றினார். வேலனை ஜயனார் ஆலய அறங்காவற்சபைத் தலைவர் பதவியை ஏற்று ஆலயத்தில் நித்திய பூசை வழுவாது நடக்கவழி செய்ததோடு, பிற்குணைபெற்றுப் பல திருப்பணிகளையும் நடத்துவித்தார். பள்ளம்புல முருகன் அறங்காவற் சபையில் கால்பதித்து அளப்பரிய பங்கும் ஆற்றினார்.

1969 ஆம் ஆண்டில் அவர் வெளியிட்ட “தாய்” கவிதைத் தொகுப்பு சாகித்திய மண்டலப் பரிசுக்குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகவும் ஆனால் பேராசிரியர் ஒருவரால் அது நிராகரிக்கப்பட்டதால் பரிசுவழங்கப்படவில்லையென்றும் தமிழ் உரிமை அரசியல் ஈடுபாடே இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது என்றும் வீரகேசரிச் செய்தி குறிப்பிட்டிருந்ததாக அறிய முடிகிறது.

தீவக மக்கள் அனைவரும் இடம்பெயர நேர்ந்த போது தில்லைச்சிவன் குடும்பத்தினர் கொழும்பில் வாழ நேர்ந்தது. இதனால் அங்கு பல நூல்களை வெளியிடும் வாய்ப்பு அவருக்கு கிடைத்தது. பின் யாழ்ப்பாணம் வந்து அம்மன் வீதி “தாமரை” இல்லத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். உடல் நலத்தோடு மோட்டார் சைக்கிளில் எங்கும் பயணம் செய்த அவர்கள், நாள்தோறும் நல்லை முருகன் ஆலயம் சென்று வணங்கிவந்தார். திடீரென்று நோயுற்று 26.11.2004 இல் 76 ஆம் வயதின் இறுதி நிலையில் அமரானார்கள். “பண்டிதர் கா.பொ:இரத்தினம் அவர்கள் என்பத்தைந்தாம் வயதைப் பூர்த்தி செய்வதைப்போற்றி வாழ்த்துவோம்” என ‘என்னுரை’ முடிவில் வாழ்த்திய கவிஞர் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் மறைவு தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

குமரி உரையைப் போரும் கவிஞரும்

குமரிக்கண்டம் என்பது இந்தியாவும் ஈழமும் அதனருகே இருந்த பல நாடுகளும் ஒன்றிணைந்திருந்த பெருந்தமிழ் நாடாகும். கி.மு.2387 இல் நிகழ்ந்த இந்துப் பெருங்கடல் கோளில் ஈழம் தனித்தீவாகப் பிரிந்தது. தமிழ்மாக அமைந்தது. கி.மு. 543 இல் விசயன் குழுவினர் இலங்கைக்கு வந்ததாலும் பின் பாளி மொழியுடன் பெளத்தம் இலங்கையில் பரவியதாலும் தென்னிலங்கையிலே ‘எலு’ என்ற தமிழின் கிளை மொழி தோன்றியது.

“உண்மையில் சிங்களம் என்பது தமிழின் எழுபது விழுக்காட்டுச் சிதைந்த வடிவமே” என்பது மொழியியல் ஆய்வாளரான தமிழகத்து முனைவர் கு.அரசேந்திரன் கருத்தாகும். சிங்களம் ஆரிய மொழி எனக்கருதப்படினும் அது ஒரு திராவிட மொழியே என்பது இதனால் உறுதியாகும். தென்னிலங்கை சிங்கள நாடாகமாறினாலும் வட தமிழ் ஈழம் போர்த்துக்கேயர் காலம் வரை தமிழ் அரசுகள் நாடாகவே நிலைத்தது. ஆங்கிலேயேரே முதன் முதலில் தமிழ் நாட்டையும் சிங்களநாட்டையும் ஒரே நாடாக இணைத்தனர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் சேர் பொன். இராமநாதன் சேர் பொன். அருணாசலம் ஆகிய இரு தமிழ்த் தலைவர்களும் சிங்களவரும் தமிழரும் சம உரிமையுடன் இலங்கை நாட்டில் வாழவேண்டும் என்ற நோக்குடன் தலைமைதாங்கிச் செயற்பட்டனர். எனினும் பின் அவர்கள் இணைப்பில் இருந்து ஒதுங்க நேர்ந்தது. இந்நிலையில் இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் தலைவராயிருந்த அருணாசலம் விலகி “தமிழ்ப்பேரவை” என்ற தமிழர் இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். எனினும் அவரது திடீர் மறைவு இப்புதிய நோக்கையும் போக்கையும் தடுத்துவிட்டது. 1940இன் தொடக்கத்தில் “இலங்கைத் தமிழ்ப் பேரவை” (காங்கிரசு)க் கட்சியை ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் தொடங்கினார். “ஜம்பதுக்கு ஜம்பது” என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்தார் எனினும் அவரது கோரிக்கை ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், சா.யே.வே.செல்வநாயகம், கு.வன்னியசிங்கம் முதலியோர் 1947இல் இப்புதிய கட்சியின் நாடஞ்சுமான்ற உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

1945 ஆம் ஆண்டு அரசியலிலே இணைந்து கொண்ட செல்வநாயகம் 28.11.1947 இல் நாடஞ்சுமான்றத்தில் உரையாற்றிய போது,
 “இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்று கேட்கப்படும் போது அதே சுதந்திர உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு மறுக்கப்படுவதற்கு நியாயம் இல்லை இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு வேண்டும்.”
 என்று தமது தமிழீழக் கோரிக்கையை முன்வைத்தார்.

ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் ஜக்கிய தேசியக்கட்சி அரசில் அமைச்சரானபோது செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம் முதலியோர் கட்சியில் இருந்து விலகிச் செயற்பட்டனர். (எனினும் பின்னர் தமிழ்க் காங்கிரசும் தமிழரகும் இணைந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உருவானது) 1949மார்ச் 05ஆம் நாள் ஆவரங்காலில் உரையாற்றிய செல்வநாயகம், “தமிழருக்குத் தனியரசு வேண்டும் கால்மீர், ஜதராபாத்தில் பொதுசன வாக்கு எடுப்பது போல் தமிழர் உள்ள இடங்களிலும் பொதுசன வாக்கு எடுக்கவேண்டும்.

இந்த இலட்சியம் கைகூடுவதற்காக ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குக் கூட விண்ணப்பஞ் செய்யமுடியும். இது தமிழருடைய சுயநிரணய உரிமை. தமிழர் தங்கள் உரிமைக்களுக்காக எத்தனை தலைமுறை போராடனாலும் பாதகமில்லை.” என்று தமிழர் குறிக்கோள் நோக்கை முன்வைத்தார்.

எனினும் இக்கோட்பாட்டை முன்வைத்தால் புதிய கட்சி தடைசெய்யப்பட்டுத் தமிழ்மக்களை ஒன்றிணைக்கும் நிலை ஏற்படமுடியாமற் போகும் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட செல்வநாயகம் தமிழரசு, சிங்கள அரசு ஆகிய இரு அரசுகள் இணைந்த கூட்டாட்சி (சமஷ்டி)க் கோரிக்கையை முன்வைக்கும் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை நிறுவினார்.

தந்தை செல்வாவின் காலத்தால் முற்பட்ட தமிழீழக் கோரிக்கைகளை இதோலத்தில் முன்வைத்த கவிஞர் என்ற பெருமை தில்லைச்சிவன் அவர்களுக்கே உரியதாகும். “ஆழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் மொழிப்பிரச்சினையும் இன உணர்வும்” என்ற முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வேட்டில் இளமைக்காலம் முதலே தில்லைச்சிவனுடன் தொடர்புடைய பண்டிதர் சைவப்புலவர், கலைமாணி, முதுகலைமாணி, கலாநிதி செ.திருநாவுக்கரசு இக்கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

1947 ஆம் ஆண்டில் வை.இராவணன் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்ட “புயல்” என்ற இதழில் தில்லைச் சிவன் “படைதிரண்டு வருவதனைப் பார் சொன்னேன்” என்ற தலைப்புடைய கவிதையில்,

“செந்தமிழான் செருளன்றால் வாளைத் தொட்டு சீறி எழும் சிங்கமடா சிந்தித்தாயா?” எனத் தமிழர் விடுதலைப் போர்க் கருத்தை முன்வைத்துள்ளார்.

1947 முதல் 1981 வரை தந்தை செல்வாவின் சுதந்திரன் ஏட்டில் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதி வந்தவர் தில்லைச்சிவன். சுதந்திரனில் அவர் “தமிழர் திரு உயரச் செய்வீர்” என்ற நீண்ட தமிழர் உரிமைக் கவிதையை 5.8.1949 முதல் 30.10.1949 வரை எழுதி வந்தார். இப்பாடலில்,

“தமிழர் நாடு தமிழ ருக்கைனும்
முரசம் எங்கும் கேட்கவே
தமிழர் வாழ்வில் உரிமை கோரி
தமிழர் நாங்கள் கூடுவோம்”

என்ற கவிதையில் தமிழீழக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்திப் பாடுவதைக் காணலாம். 1947 முதல் சுதந்திரன் தம்மைவளர்த்ததாகவும் அதனால் தமிழரசுக்கட்சியுடனான தொடர்பு ஏற்பட்டதாகவும் கூறும் தில்லைச்சிவன் “பலநூற்றாண்டுகளாகப் பிரிந்து நின்ற ஈழத்தமிழர்களை ஒன்று சேர்த்த தேசியத் தலைவரும் சாதி மதங்கடந்தவரும் தந்தை செல்வாலே” என்று செல்வநாயகத்தின் முன்னோடிச் சாதனையைப் போற்றுகின்றார்.

செல்வநாயகம் தமது அரசியல் உரையைப் பாராட்டிப் பேசியதைத் தில்லைச்சிவன் “நான்” என்ற சுயபுராணத்தில் பின்வருமாறு பாடித்தமது அரசியல் தொடர்பை விளக்குகின்றார்.

முதன் முதலில் தீவகத்துத் தேர்த் தீவில் நான்
 முனைப்பான தமிழரசுக் கட்சித் தொண்டன்
 பதன மிகு நல்மூளை ‘நவம்’வேட் பாளர்
 பவனிவர அவர் திறமை பற்றிச் சொல்லி
 மிதமான எம்கட்சிக் கொள்கை பேசி
 மிக நல்ல சான்றுகளை எடுத்துக் காட்ட
 ‘தரமான பேசு’சென்று தந்தை செல்வா
 தமதுரையிற் பாராட்டத் தழைத்து நின்றேன்.

-தில்லைச் சிவன் கவிதைகள்,ப.109.

முப்பது ஆண்டுகள் (1947-1977) தமிழீழத் தலைவராக விளங்கிய செல்வநாயகத்தின் வரலாற்றை “தந்தை செல்வா காவியம்” நூலாக இவ்வாண்டில் (2004) எழுதிச் தில்லைச்சிவன் வெளியிட்டார். 1970 வரை கூட்டாட்சிக் கோட்பாட்டை முன்வைத்துத் தோல்விகண்ட செல்வநாயகம் 1971 இல் தமிழீழக் கோரிக்கையை மீண்டும் முன்வைத்து நாடாஞமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு தமிழ் மக்களின் ஆதரவை வெளிப்படுத்த நாடாஞமன்ற பதவியிலிருந்து விலகினார். 1975இல் தான் அரசு தேர்தலை நடாத்தியது. வெற்றி பெற்று நாடாஞமன்றம் சென்றபோது அங்கு ஏற்பட்ட தடையையும் மீறி அவர் பின்வருமாறு உரையாற்றினார்.

“தமிழர்களின் சாத்வீக உணர்வுக்கும் சிங்கள மக்களுடனான நட்புறவுக்கும் இதுவரை நான் சாட்சியாக இருந்தேன். இணைப்பாட்சி (சமஷ்டி)க் கொள்கையை நாம் கைவிட்டுவிட்டோம். சாத்வீகப் போராட்டமே எமது வழி. இது செல்வநாயகம் என்ற நாடாஞமன்ற உறுப்பினரின் தனிப்பட்ட கருத்தல்ல”. தமிழீழ மக்களின் எதிர்காலப் போக்குப்பற்றி அவர் பின்வருமாறு தொடர்ந்து பிரகடனம் செய்தார்:

“எதிர்காலத்தில் நீங்கள்
 ஆயுதங்களோடுதான் பேச
 வேண்டி நேரும்!

இதுவே தமிழ் மக்களின் எதிர்கால நோக்கும் போக்குமாக இருக்கும் என்பதைச் செல்வநாயகம் மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டார் என்பதையே இது காட்டுகின்றது.

“தந்தை செல்வா காவியம்” என்ற நூலில் தில்லைச்சிவன் ‘வானத்திலிருந்து செல்வா’ என்ற இயலில் இவ்வண்மையை உணர்ந்து பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்:

...“தந்தை யாயினும் தன்பசி தீர்க்கவே
தலைப்ப டுங்கலி காலத் தொழுங்கிலே
எந்த வாறிவர் பிழைப்பரோ எனவானத்
திருந்து செல்வா வருந்துந் நிலையிலே

மாவீரர் துயில்கின்ற இல்லங் களைக்கண்டார்
மனிதக்குண் டுகளாக்கித் தனைவந் தடைந்த
தீராதி தீரரைச் சேர்த்து அணைத்தார்
திருஷ்டி கழித்துதன் தோள்மீது சுமந்தார்
பாராதிக் கடல்மேலும் பாய்கின்ற வேங்கைப்
படைகண்டு உளம்விண்டு புளகுற்று எமக்கு
ஆரோ இணை ஆவார் என்றுள்ளம் விண்டு
ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்து ஈழத்தை நனைத்தார்”

1977இல் மறைந்த செல்வா 1975இல் நாடாளுமன்றில் கூறிய கூற்று நடைமறையில் வெற்றியடைவதை வானிலிருந்து கண்டுமகிழ்ந்ததாகத் தில்லைச்சிவன் கூறும்கூற்று கற்பனையே எனினும் உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியல்ல தமழீமக்களின் ஒன்று பட்ட உரிமைநிலைப்பாட்டைக் கடந்த அரைநூற்றாண்டுக்கு மேலாக (1947-2004) விளக்கிவந்த கவிஞர் என்ற பெருமை தில்லைச்சிவன் அவர்களுக்கே உரியதாகும்.

மயிலங்கூடலுார்
பி.நடராசன்

வேலனையின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக அரும்பாடு பட்டவர் தில்லைச்சிவன்

தில்லையம்பலம் சிவசாமியின் புனை பெயர் தில்லைச்சிவன் இவர் முத்த புலவரும் பெரும் எழுத்தாளருமாவார். தமிழ் எழுத்துக்களில் முத்திரை பதித்தவர்களில் இவருமொருவர். மாணவப் பருவத்திலேயே கவிதைகள் புனைவதில் ஆர்வம் மிக்கவராக காணப்பட்டார். பல கவிதைகளைத் தொகுத்து புத்தகங்கள் ஆக்கியதுடன் இலக்கிய நூல்களையும் வெளியிட்ட பெரியவர். இவர் ஆசிரியத் தொழில் ஈடுபட்டு கல்விச் சேவைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். அத்துடன் நின்று விடாமல் கிராம முன்னேற்றத்திற்கும் பல பொதுச் சேவைகளைச் செய்தவர். இளமையிலேயே அரசியலிலும் ஆர்வம் காட்டி தந்தை எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தின் வழிகாட்டிலில் தமிழ் சமூகத்துக்காக சேவையாற்றியவர் உதவி ஆசிரியராகத் தொழிலை ஆரம்பித்து பின் அதிபராக உயர்வு பெற்று அதன் வாயிலாக யாழ் / வேலனை ஆத்திகுடி வித்தியாசாலையின் முன்னேற்றத்திற்காக அரும்பாடுபட்ட பெரியார்.

தில்லைச்சிவன் வேலனை மத்திய கல்லூரியின் (தற்போதைய வேலனை சேர்.வைத்திலிங்கம் துரைசவாமி மத்தியமகாவித்தியாலத்தின்) அன்றைய முத்த மாணவர்களில் ஒருவர் இவர் சில காலமே இக்கல்லூரியில் பயின்றவராயினும் இக்கல்லூரியின் அபிவிருத்தியில் மிகவும் ஆர்வம் உள்ளவராக திகழ்ந்தார். சிறிது காலம் கொழும்பில் வாழ்ந்த வேளையிலும் எங்கள் சங்க வருடாந்த கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு கல்லூரி வளர்ச்சிக்கான ஆக்க பூர்வமான அறிவுரைகளை நல்கியவர். அது மட்டுமன்றி வேண்டிய காலங்களில் எல்லாம் எங்கள் கல்லூரியில் செய்யவேண்டிய விடயங்கள் பற்றியும் அறிவுரை தந்து எங்களை ஊக்கப்படுத்திய பெரியார். ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன் நான் இவரை இவருடைய யாழ்ப்பாண இல்லத்தில் சந்தித்த போதும் கல்லூரியின் தற்போதைய நிலையையும் எங்கள் சங்கம் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் பற்றியும் உன்னிப்பாக கேட்டு அறிந்ததுடன் வழுமைபோல் அறிவுரைகளையும் தரத் தவறவில்லை.

நிறைவான முழுமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்த தில்லைச்சிவனின் ஆத்மா தில்லைக்கூத்தனின் குஞ்சித பாதங்களை தழுவி நிற்க எங்கள் சங்கம் பிராத்திக்கின்றது.

தலைவனைப் பிரிந்து தவிக்கும் அன்னாரின் துணைவியார்க்கும் அவர்தம் பின் கௌகளுக்கும் மற்றும் உறவினர்களுக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நன்றி

இ.கந்தரமூர்த்தி
முன்னாள் உதவி இயக்குனர்
சங்கத்தினைக்களம் - கொழும்பு
தலைவர் யா/வேலனை மத்தியகல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்புக் கிளை.

நற்பண் ஆற்றிய ஆசான்

உள்ளம் போல் உயர்ந்த கம்பீரமான தோற்றும் நெற்றியிலே தூய வெண்ணீறும் சந்தனத்திலகம் வரவேற்கும் புன்னகை தவழும் தமிழ்வதனம் மன், மொழி, இனத்தின் மேற்கொண்ட பற்றி சதா சிந்திக்கும் சிந்தனையும் கூடியவர் தான் அமர் தில்லைச்சிவன், (சிவசாமி) இளைப்பாறிய அதிபர் யா/ வேலனை ஆத்திருடி வித்தியாசாலை.

இவருடைய தந்தையார் மண்டைதீவு தாயார் சரவணை இவர் தில்லையம்பலம் பொன்னம்மா தம்பதிகளின் தலைமகனாகப் பிறந்தார். இவருடைய உடன்பிறப்பு பரராசசிங்கம் ஆவார்.

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை யா/மண்டைதீவு கார்த்திகேய வித்தியாசாலையிலும் உயர் கல்வியை யா/சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலையிலும் கல்வி பயின்று மிக இளம் வயதிலேயே சிரேஸ்ட் பாடசாலைத் தராதரப்பத்திர பர்ட்சை(தமிழ்) சித்தி பெற்றார்.

1945ம் ஆண்டு இலவசக் கல்வி அறிமுகம் செய்யப்பட்ட போது வேலனையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யா/வேலனை மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலம் படிக்க நானும் அவரும் சேர்ந்தோம். சிறிது காலத்தின் பின் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்குத் தெரிவாகி பயிற்சிமுடித்து யாழ் குடா நாட்டில் பல பாடசாலைகளில் கல்வி போதித்தார். இவருக்கு இளமையிலேயே சிறுகதை கவிதைகள் எழுதும் ஆற்றல் படைத்தவராகிக் காணப்பட்டார்.

இவர் பள்ளம் புலம் சோளாவத்தையைச் சேர்ந்த அமர்கள் தாமோதரம்பிள்ளை செல்லம்மா தம்பதிகளின் மகள் செந்தமிழ்ச்செல்வியை துணையாக ஏற்று இல்லறத்தை நல்லறமாக வாழ்ந்ததின் பயனாக தெய்வச்சிலை, தயாபரன், பகீரதன், பார்த்தசாரதி, கிருபாகரன், அறிவரசி, அன்பரசி ஆகிய பிள்ளைகளைப் பெற்று “தந்தை மகற்கு ஆற்றும் உதவி.....” என்ற பொய்யா மொழியின் கூற்றுக்கு அமைய அவர்களுக்கு தகுந்த கல்வியை புகட்டி அவர்களுக்கு நல்ல வாழ் க்கையையும் தேடி பிள்ளைகள் சிறப்பாகவும் வளமாகவும் வாழ வழிவகுத்து பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு களித்தார். “தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்.” என்பதற்கிணங்க அவர் தம் பிள்ளைகள் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பிற்ரால் மதித்துப் பாராட்டக் கூடிய வரையில் வாழ்கிறார்கள்.

1967ம் ஆண்டு இவர் வடமேல் மாகாணத்தில் உள்ள மாகோ, குருநாகல், பொலன்றுவை போன்ற இடங்களிலும் கல்வி, சமயப் பணி ஆற்றி அப்பகுதி மக்களால் பராட்டப்பெற்றார். பின் தனது சொந்தக் கிராமத்தில் உள்ள யா/வேலனை ஆத்திருடி வித்தியாசாலையில் அதிபர் பதவியை ஏற்று அப்பகுதி பிள்ளைகளின் நல்வாழ்விற்காக அயராது உழைத்தார்.

இவர் நல்லாசிரியனாய் திறமைமிக்க நிர்வாகியாக அதிபராய் பலராலும் பாராட்டப்படக் கூடிய கவிஞராகவும் திகழ்ந்தார். இவர் கனவுக் கண்ணி, தாய், நான் (சுயசரிதை), பாப்பாப்பாட்டு, தாழும்பு, அந்தக்காலக் கதைகள், தந்தைசெல்வா காவியம், பூஞ்சிட்டு, தில்லைச்சிவன் கவிதைகள் போன்ற நூல்களை இயற்றி வெளியிட்டார்.

இவர் அரசியலிலும் சரி கவிதைகள் ஆக்கத்திலும் சரி அவருடைய உள்ளத்தில் மன், மொழி, இனம், சமய அதிக பற்றும் வெளிப்படையாகக் காணக்கூடியதாக அமைந்திருக்கும். “நான்” (சுயசரிதை) ஆக்கத்தில் ஒளிவுமறைவு இல்லாமல் தனது இளமைப்பருவத்திலே செய்த குறும்புகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இலங்கை தமிழருக்க் கட்சியின் ஆரம்பகால அங்கத்தவராயும் பூரண ஆதரவளித்து தந்தை செல்வாவின் வழிநடத்தலில் வளர்ந்த அரசியல் ஞானி என்று கூறலாம். தந்தை செல்வா, அமிர்தலிங்கம், வி.ஏ.கந்தையா, வி.நவரத்தினம், கா.பொ.இரத்தினம் ஆகிய தமிழருக்காக, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு பலசத்தியாக்கிரகப் போராட்டங்களிலும் உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களிலும் பங்குகொண்டுமேத்த பெருமகன். தற்போது உள்ள தேசியத்தலைவரின் கொள்கையை பூரணமாக ஏற்று மக்களை அதன் வழி நடக்கப்பெரும் பாடுபட்டுமேத்தார். தமிழ்மக்கள் சுதந்திரமாகவும் சுயமரியாதையோடும் வாழவேண்டும் என்பதே அவரின் குறிக்கோளாகும். ஆனால் தமிழ்மக்கள் உரிமைபெற்று சுயமரியாதையுடன் வாழுமுன் இறைபதம் அடைந்ததுதான் எல்லாருக்கும் கவலை.

இவர் அம்மன், பிள்ளையார், முருகன், ஜயனார் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு திருவூஞ்சல் பாடியிருக்கிறார். பள்ளம்புலம் அருள்மிகு முருகன் ஆலயத்தில் ஸ்திரமான நிர்வாகம் அமைய வேண்டுமென பல பல ஆலயங்களின் யாப்புக்களையும் ஆராய்ந்து அக்கோவிலுக்கேற்ப ஒரு யாப்பு அமைத்துக் கொடுத்த பெருமை அவரையே சாரும்.

தனது சோளாவத்தை பள்ளம் புலம் என்ற கிராமத்தை வளமான கிராமமாக்க தனியே கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் அமைத்து அதன் மூலம் வீதி திருத்தல், வீதிகளை அகலமாகப் பிரித்துவைத்தல் மின்னினைப்பு, குளம்பதித்தலும் அணை கட்டலுமாகிய வேலைகளை முன்னின்று செய்வித்தார்.

வள்ளுவர் கண்ட அன்புடமை, அருளுடமை, பண்புடமை, இலக்கனமாய் தான், பிறர், பெரியார், சிறியார், கற்றார், கல்லாதார், இன, மத ஏற்றுத்தாழ்வோ வேற்றுமையோ பாராது பொதுவுடமை வாதிபோல வையத்து வாழ்ந்த மாமனிதன் எப்போதும் எல்லார்க்கும் இனியவராக வாழ்ந்தார்.

அன்னார் தில்லைக் கூத்தன் திருவடியிலே பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

**நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு!!**

**செல்வநாயகம் வீதி
வேலணை.2.**

**பொ.நடராசா ஜே.பி.
இளமைப்பாறிய அதிபர்**

கவிஞர் தில்லைச்சிவனார்

திருமூலநாயனாரால் சிவபூமி எனப்போற்றப்பட்ட ஈழவள நாட்டின் வடபால் அமைந்த யாழ்ப்பாணத்தின் அயலிலே உள்ள சப்ததீவுகளில் ஒன்றான வேலணைத்தீவின் மத்தியாகத் திகழ்வது சரவணை என்னும் கிராமம். இது நீர்வளம், நிலவளம், நிறைந்த மருத நிலமாகும். இங்கு பனை, தென்னை, மா முதலான பயன்தரு மரங்களும் ஆல், அரசு, வேஷ்பு போன்ற பலவகை மரங்களையும் உடையதாய், நெல், வரகு, உழுந்து, வெங்காயம், மிளகாய், புகையிலை முதலிய செய்பயிர்களும் விளையும் நன் செய் நிலங்களால் நிறைந்த கிராமம்.

இது பள்ளம்புலம் முருகமூர்த்தி, சரவணை கதிர்வேலாயுதசவாமி, நாச்சிமார், கட்டுவன்ஜெயனார் முதலான பல கோவில்களையும் தெங்கங்குளம், பரவக்குளம், வெட்டுக்குளம், ஈணியக்கைக் குளம் முதலான குளங்களையும் கொண்ட அழகிய கிராமம். சைவமும் தமிழும் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட கிராமங்களில் ஒன்றாகவும் மிளிர்ந்தது. இத்தகைய சிறப்புக்களையுடைய கிராமத்தில்தான் பழம்பெரும் விழுக்குடியில் 1928 ஜூன் வரி 5ந் திகதி அமரர் சிவசாமி அவதரித்தார்.

இவரின் தந்தையார் மண்டைதீவைச் சேர்ந்த தில்லையம்பலம். தாயார் சரவணையைச் சேர்ந்த பொன்னம்மா. இவரின் உடன்பிறந்த தம்பி பரராசசிங்கம். இவர்கள் இளவயதாய் இருக்கும்போதே தந்தையார் சிவபதம் அடைந்து விட்டார். இதனால் தாயாருடன் பேரனார் சின்னத்தம்பியுடனும் அன்போடும், ஆதரவோடும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவர் இளம்வயதிலேயே சரவணையில் இருந்த “நாகேஸ்வரி” வித்தியாசாலையில் கல்விகற்று அக்காலத்தில் S.S.C என அழைக்கப்பட்ட பரிசையில் சித்தியடைந்தார். இவருடன் கல்வி கற்ற உடன் மாணாக்கருள் நானும் ஒருவன். இலங்கை அரசாங்கத்தில் கல்வி மந்திரியாக இருந்த C.W.W கன்னங்கரா அவர்களால் இலவசக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்போது எங்கள் தொகுதிக்கு பிரதிநிதியாக இருந்த Sir வை.துரைசவாமி அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்தார். அவரின் அனுசரணையுடன் நாகேஸ்வரியில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த பண்டிதமணி இ.மருதையனார் அவர்கள் தமிழ் இழைஞர் மன்றத்தின் உதவியுடன் 1945 நவம்பர் 1ம் திகதி வேலணை மத்திய கல்லூரியை இப்போதிருக்கும் இடத்திலேயே நிறுவினார்கள். அக்கல்லூரியில் படிப்பதற்காக அயற்குழலில் இருந்த பாடசாலைகள் ஜந்தாம் வகுப்புவரை இயங்க உயர்வகுப்புக்களில் படித்த அனைத்து மாணவர்களும் சேர்ந்த போது அமரர் தி.சிவசாமி அவர்களும் ஆங்கிலம் படிப்பதற்குச் சேர்க்கப்பட்டார்.

பின்னர் கொழும்புத்துறை ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இணைந்து பயிற்சிபெற்றார். அக்காலத்தில் இவரின் மாமனார் முறையான தாமோதிரம்பிள்ளை (அப்புத்தம்பி) அவர்களின் ஒரே மகளான செந்தமிழ்ச்செல்வியை மணம்முடித்து நான்கு ஆண்பிள்ளைகளையும், மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் பெற்று இயலும் வகையில் எல்லாம் படிக்கவைத்து உரியகாலத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்ற மருமக்களையும் சேர்த்து பல இனிய பேரச் செல்வங்களையும் கண்டு ஆண்தசாகரத்தில் முழுகி இருந்தார்.

இவர் இளமையிலேயே கவிபாடும் வல்லமையுடைய “வரகவி”யாகத் திகழ்ந்தார். இவர் முதன்முதல் பாடிய “பட்டணத்து மச்சினி” என்னும் பாட்டு கற்றறிந்த பலராலும் போற்றிப் புகழப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து ஈழநாதம், வீரகேசரி, தினகரன், ஈழநாடு முதலாம் பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதலானார். இக்காலத்தில் “கவிஞர் தில்லைச்சிவன்” எனப்பலராலும் அழைக்கப்பட்டார். இவர் பல நூல்களையும் எழுதிக் கற்றோர் அவையில் அரங்கேற்றியுள்ளார். பிள்ளைப்பாட்டு, பூஞ்சிட்டு, கனவுக்கண்ணி, தாய், தாழம்பூ, அந்தக்காலக் கதைகள், நான், வேலனைப் பெரியார் கா.பொ.இரத்தினம், செல்வா கவியம், ஆசிரியை ஆகினேன் முதலாம் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவரின் கடைசிநூலாக “செல்வா காவியம்” என்னும் நூல் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டுப் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

இவர் இளமையிலேயே இலங்கைத்தமிழ் அரசுக்கட்சியில் சேர்ந்து உழைத்தார். ஈழத்துக் காந்தி எனப்போற்றப்பட்ட தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் பால் அடங்காக் காதல் கொண்டவர் எங்கள் தொகுதிப் பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தவரான B.A கந்தையா, பண்டிதர். கா.பொ.இரத்தினம் அவர்கள் ஆகியோரால் முறையே தீவகத்தில் நடாத்தப்பட்ட “தமிழ் விழா” “திருக்குறள் மகாநாடு” என்பவற்றிலும் பங்கு கொண்டு உழைத்தவர்.

இவர் ஆசிரியராகப் பல பாடசாலைகளிலும் தலைமை ஆசிரியராக வேலனை ஆத்திரிகுடிப் பாடசாலையில் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார். நானும் இவரைப்பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். பாலிய நண்பனாகவும் உறவினனாகவும் இருந்ததோடமையாது எனது இளையசகோதரிக்கு தனது ஒரே தம்பியை மணம்முடித்து வைத்து மகிழ்ந்தவர். இவர் கடந்த தீபாவளியன்று எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து இரண்டு மணித்தியாலங்கள் வரை உரையாடிப் பல பழையசம்பவங்களை மீட்டுக்கொண்டிருந்த வேளை இனி என்ன மச்சான் எங்கள் இருவரின் கடமைகளும் முடிந்துவிட்டன. ‘அந்த’ உலகத்துக்குப் போக வேண்டியதுதானே பாக்கியாக உள்ளது. நான் முதல் போனால் உனக்கு ஓர் இடம் பிடித்து வைத்திருக்கிறேன். நீ போனால் எனக்கு ஓர் இடம்பிடித்து வைத்துக்கொள் என்று கூறினார். எனவே எனக்கும் ஓர் இடம் பிடித்து வைத்திருப்பார்.

இவரை அன்று கண்டதற்குப்பின் நேரில்பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைக்கவில்லை. கார்த்திகை விளக்கீடும் பெளர்ணமியும் கூடிய நன்னாளில் மரண உபாதை எதுவுமின்றி வைத்தியசாலையில் நீராடி காலை உணவு உண்டு பிள்ளைகள் இரண்டொருவர் உடன் இருக்க இறைபதம் அடைந்தமை இறைஅருளே. “மரணத்தில் தெரியும் ஒருவர் மாண்பு”. அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைஅருளை வேண்டி அவரின் பிரிவால் வாடும் மனையாள், மக்கள், மருமக்கள் இனிய பேரச்செல்வங்கள், உற்றார் உறவினர் அனைவரும் சாந்தி பெறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

அன்பு மைத்துனன்.
மா.இலிங்கப்பிள்ளை

பன்முகத் தன்மை வாய்ந்த படைப்பாளி கவிஞர் தில்லைச்சிவன்

அமரர் தி.சிவசாமி (தில்லைச்சிவன்) ஈழத்து இலக்கிய வானில் மின்னும் நட்சத்திரங்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர். அவர் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்த படைப்பாளி. ஆசிரியராக, அதிபராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக, கவிஞராக, கதாசிரியராக, குழந்தைக் கவிஞராக, சமூக சேவையாளராக, அரசியல் வாதியாகப் பல்வேறு துறைகளில் கால் பதித்தவர். நாடறிந்த நல்ல கவிஞராக வலம் வந்தவர்.

தமது மனதுக்குச் சரியெனப் பட்டவற்றை அஞ்சாது எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். தமிழருக்குக் கட்சியின் ஆரம்பகாலம் தொட்டு அதனோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தவர். அவரது படைப்புக்கள் காத்திரமானவை; யதார்த்தமானவை. எழுத்துத் துறையில் மட்டுமன்றிச் சமூகப் பணிகளிலும் அவர் நாட்டம் கொண்டுமைத்துள்ளார். தமிழருக்கு தந்தை எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் அவர்கள் மீது மிக்க பற்றுக் கொண்டவர். தமது இறுதிக் காலத்தில் தந்தை செல்வா மீது அவர் படைத்த காலியம் அவரது அரசியல் பற்றினெப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளது.

கவிஞர் தில்லைச்சிவனின் கவிதைகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. படிப்போர் உள்ளங்களைக் கவரும் பான்மை மிக்கவை. அவர் படைத்த சிறுக்கதைகள் யதார்த்த பூர்வமானவை. அவை சுவாரஷ்யம் மிக்கனவாகவும் சுயசரிதைகள் போன்றும் அமைந்துள்ளன.

இளமைக்காலம் முதல் இறுதிக்காலம் வரை அவர் படைத்த கவிதைகள் நீண்ட ஆய்வுக்குரியன. வருங்காலப் புத்திஜீவிகளுக்கு வழிகாட்டவல்லன. அவை குறித்துப் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் ஆய்வு செய்யும் தகுதி படைத்தன.

கவிஞர் தில்லைச்சிவனை இளமைக் காலம் முதலே யான் நன்கறிவேன். அவரிடம் கவிதா சக்தி நிறைந்திருந்தது. அதனை அவர் தக்கவகையில் பயன்படுத்தியுள்ளார். பத்திரிகைகளிலும் கவியரங்குகளிலும் அவரது கவிதைகள் இடம் பெற்ற போதெல்லாம் அது குறித்துப் பெருமையடையந்தவர்களில் யானும் ஒருவன். வேலனையில் நிகழ்ந்த தமிழ் மறைக்கழகத்தின் திருக்குறள் மாநாட்டின் அமைப்புக் குழுச் செயலாளராக அவர் ஆற்றிய பணிகள் பாராட்டிற்குரியன. அவரது திடீர் மறைவு ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கு மட்டுமன்றி எம்மனைவோர்க்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். நல்லதோர் ஆசிரியரை, அதிபரை, கவிஞரை, எழுத்தாளரை நாம் இன்று இழந்து நிற்கிறோம். அவரது பூதவுடல் மறைந்தாலும் அன்னாரது புகழுடல் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்பது திண்ணம். அவரது படைப்புக்கள் உள்ளவரை அவரது நாமம் நிலைக்கும். அன்னாரின் ஆன்மா தில்லைக் கூத்தனின் திருவடிகளில் சாந்திபெறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

எஸ்.ஜே.வி செல்வநாயகம் வீதி
வேலனை

அன்பன்
க.மாணிக்கவாசகன்
ஆசிரியர்

அமர்த்த இவைசுத் தோற்றும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆசிரியராகப் பணியேற்ற காலம்

1955ம் ஆண்டு ஆசிரியப்பணியில் சேர்ந்து 1978ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1988ம் ஆண்டுவரை தனது மாமனார் அமரர் சரவணமுத்து தாமோதரம்பிள்ளை முயன்றமைத்த யா/வேலனை ஆத்திரிகுடி வித்தியாசாலையில் அதிபராக கடமையாற்றினார்.

அமரர் தில்லைச்சிவன் வரழ்வில் கண்டதை

தீபாவளித்தினம் காலைநேரம் மோட்டார்சைக்கிள் ஒன்று வீட்டுக்கு முன் வந்து நின்றது. யாராக இருப்பார் என்று பார்த்தேன் சிவசாமி வாத்தியார் அங்கு நின்றார்.

வழமையான புன்சிரிப்புடன் வந்தமர்ந்தார். தீபாவளித் திருநாள் என்பது தெரிகின்றதே என்றேன் “அப்படியா! புதிய வேட்டியும்-பழைய சேட்டுமதானே” என்று வழமையான சிரிப்புடன் தமாசாகக் கூறினார்.

பலவிசயங்களைப் பற்றி உரையாடிவிட்டுப் புறப்பட்டார். இது எங்கள் இல்லத்தில் வைத்துக் கண்ட இறுதிக்காட்சியாக அமைந்துவிட்டது. அவர் இயற்கை எய்துவதற்கு ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பு அவரைச் சென்று சந்தித்தேன். என்னுடன் உரையாடத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்திலேயே ஆன்மீக விடியல்கள் பற்றி எடுத்துக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். பல்லாண்டு காலமாகப் பழகியவன் என்றமுறையில் இந்நிகழ்வு வழமைக்கு மாறாகவேயிருந்தது. தொடக்கத்திலேயே ஆன்மீகம் பற்றியே பேசியமை ஒரு மாற்றத்தின் அறிகுறியாகவே இருந்தது.

“மருத்துார் ஆதிபராசக்தி ஆலயத்துக்குப் போயிருக்கிறாயா”? ஆம் என்றேன். “ஆலய ஆதினத்தைப் பார்த்திருக்கிறாயா”? பங்காரு அடிகளாரைப் பார்த்திருக்கிறேன் என்றேன். “அவர் எப்படியிருப்பார்”? எனக்கேட்டார். மற்றைய ஆதினங்களைப் போல்லல்லாது ஒரு சாதாரண தோற்றுத்துடன் தான் வருவார். பக்தர்களோடு பக்தராக நின்று தரிசனம் செய்துவிட்டுப் போவார். அமைதியான அடக்கமான எளிமையானவராக இருப்பார் என்றேன்.

“கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறாரா என்ற ஜயப்பாடு அன்று என்னிடமிருந்தது. ஆனால் இன்றோ கடவுள் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்ற ஓர் உறுதியான முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன்.” என்று அமைதியுடன் கூறினார். அவர் கூற்று என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

இக் கருத்து வெளிப்பாடு அவரின் ஏதோ ஒருவகை உள் மனத் தொழில்பாடாக இருக்கலாம் என்று எண்ணினேன். அவரைப்பற்றிய உணர்வலைகளோடு விடைபெற்று வந்துவிட்டேன்.

நான்கு நாட்களுக்குப் பின்னர் சிவசாமி வாத்தியார் காலமாகிவிட்டார் என்ற அதிர்ச்சி ஊட்டும் செய்தி வந்தது. வீட்டிற்குச் சென்றேன் உயிர் பிரிந்த உடம்பினைக் கண்டேன். வடிவம் அப்படியே ஆனால் வார்த்தைகள் எங்கே?

மனித வாழ்வின் மகத்துவம் இவ்வளவுதானா? மனிதனின் தோற்றும் மறைவு இவை இரண்டுக்கு மிடையே நிகழ்ந்து முடிந்தவைகளில் எஞ்சியிருப்பவைதான் அவனின் சான்றுகள் சுவடுகள்.

தில்லைச்சிவன் அவர்கள் பல பாத்திரங்களைத் தம் வாழ்வில் ஏற்று வாழ்ந்து காட்டியள்ளார். ஆசிரியர் ஆகவும் அதிபராகவும் கடமைகளை ஆற்றி வாழ்ந்தார். பலவிதக் கவிதைநூல்களைப் படைத்து கவிஞராக புகழ்பெற்று வாழ்ந்தார். ஓர் அரசியல் வாதியாக திகழ்ந்தார்.

சமூகசேவகனாகவும் சமயத் தொண்டனாகவும் பணிகள் புரிந்து வாழ்ந்தார். சிறந்த ஒரு விவசாயியாக வாழ்ந்து காட்டினார். அனைத்திற்கும் மேலாக ஓர் சிறந்த குடும்பத் தலைவனாக வாழ்ந்து காட்டினார்.

வித்துவான் வேந்தனாரினதும் தில்லைநாதப் புலவரினதும் வழித்தோன்றலாக கவிஞர் தில்லைச்சிவன் விளங்கினார். தலைவர் ஐ.ஐ.பொன்னம்பலத்தினதும் தந்தை செல்வாவினதும் அரசியல் தத்துவங்கள் உந்து சக்திகளாக இருந்து தில்லைச்சிவனை ஓர் அரசியல் வாதியாக்கியது.

சுற்றாடல்களில் உள்ளவர்களின் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அவரை சமூகத் தொண்டனாக்கியது. இவருடைய ஆளுமையையும் பயன்படுத்த வேண்டுமென விரும்பினார் சமயப்பணி புரிய விரும்புவர்கள். ஒரு காலகட்டத்தில் சரவணை பள்ளம்புலம் அருள்மிகு முருகமூர்த்தி திருக்கோவில் நிர்வாகம் கட்டுக்கோப்பிழந்து தளர்ச்சியடைந்திருந்தது. கோவிற்காணிகள் சில பொதுமக்கள் சிலரால் தம் சொந்த தேவைக்காக பயன்படுத்த தொடங்கினார்கள்.

இக்காலகட்டத்தில் தான் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் அறங்காவலர்ச்சபைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் தலைமையில்தான் கோவில் நிர்வாகத்திற்கேற்ற “யாப்பு” உருவாக்கப்பட்டது. காணிகளில் ஏற்பட்ட பிணக்குகளை எதிர்ப்புக்களையும் பொறுப்படுத்தாது செயற்குழுவுடன் இணைந்து தீர்த்துவைக்க உதவினார். இம் முயற்சிகள் இன்றும் நற்பலன்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றதென்பது குறிப்பிடப்படும் அம்சமாகும்.

இதே போன்று கட்டுவன் ஜயனார் கோவிலுக்கும் ஆற்றியதொண்டுகள் பல ஆலய வளர்ச்சிக்கு பல வழிமுறைகளை வகுத்து செயற்படவும் செய்தார். இத்தகைய செயற்பாடுகளினால் அவர் ஓர் சமயத்தொண்டனாக மாறியது மாத்திரமல்ல சமய ஆசார சீலராகவும் ஆனார்.

“தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்”

தோன்றவின் தோன்றாமை நன்று” என்பது பொய்யாமொழி

அமரர் தில்லைச்சிவனைப் பொறுத்த அளவில் அவர் புகழுடன் தோன்றினார் புகழுடன் வாழ்ந்தார் புகழுடன் இறையடி சேர்ந்தார்.

இப்பேறு எல்லோர்க்கும் கிடைப்பது அரிதன்றோ!!!

திருவாளார் ச.மாகலிங்கம்

ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்

தீவக கவிதைச் சுட்டா

ஈழத்திரு நாட்டின் வடபால் அமைந்த சப்ததீவுகளில் ஒன்றான ஸெடன் தீவில் புகழ்பூத்த கிராமம் சரவணை. சைவத்தையும் தமிழையும் தம் இரு கண்மணிபோல் போற்றிய பெருந்தகைகள் தோன்றிய புண்ணிய பூமியில் அமர் தில்லையம்பலம் சிவசாமியும் ஒருவராவர்.

அமர் புண்ணகை பூத்த முகத்துடன் இனிமையாக உரையாடும் பண்பாளர். ஊரின் பெருமையை நகைச்சுவை ததும்ப கவிதைகளிலும், சிறுகதைகளிலும் படிப்போர் மனதை கவரும் வகையில் எழுதுவதில் வல்லவர்.

சிறந்த ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் விவசாயியாகவும் விளங்கினார். சனசமூக நிலையங்களை உருவாக்கி தலைமைப் பொறுப்பேற்று சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்கான பல நற்பணிகளைச் செய்தார்.

கட்டுவன் ஜயனார் ஆலய அறங்காவற் சபையின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று தொண்டாற்றினார். குடும்ப வாழ்க்கையில் சிறந்த குடும்பத் தலைவராக விளங்கி பிள்ளைகளை கல்வியில் மேன்மையடையச் செய்தார். உரியபருவத்தில் பிள்ளைகளுக்கு குடும்ப வாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுத்து பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

அமரரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

வேலணை வடக்கு

வேலணை-5

இளைப்பாறிய ஆசிரியர்
ஜ.பொ.சிவலிங்கம்.

பல்குயிழ் ஒற்றுமை

அறுபதுகளில் நான் புடவை வியாபாரம் செய்தேன். ஒருநாள் தொடர் வண்டியில் நான் பிரயாணம் செய்தவேளை அமரரை அவ்வண்டியில் சந்தித்தேன். இருவரும் அயலூர்க்காரர்கள் என்றவகையில் ஒருவரையொருவர் தெரிந்து வைத்திருந்தோம். எமது பிரயாணத்தின் போது என்னிடம் இருந்த புடவைப் பொதியில் இருந்து அவர் ஒரு சால்வையை வாங்கிக் கொண்டார். காலங்கள் உருண்டோடன நானும் அவரும் அரசியல் சமூகவிடயங்களில் முட்டி மோதிக் கொண்டோம் ஈற்றில் எனது மகனுக்கும் அவரின் மகனுக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தோம். நாங்கள் நெருங்கிய உறவினர்கள் ஆனோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர் கடுமையானவராக எனக்குத் தென்பட்டாலும் தாமாഴாகப் பேசி தானும் சிரித்து மற்றவர்களையும் சிரிக்க வைப்பார். எப்போதும் இன் முகத்துடனே காணப்படுவார். இறுதியாக நான் அவரைக் சந்தித்த போது கூட என்னிடம் வாங்கிய சால்வையை எனக்குக் காட்டினார். அவர்தான் எழுதிய புத்தகங்களை மகள் மூலம் எனக்கு அனுப்பிவைப்பார். அவருடைய ஆக்கங்களில் எமது மன்னை நாம் தரிசிப்போம். எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தும் அவருடைய இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்து கொண்டமை எனக்கு ஓரளவிற்கு மன அமைதியை தருகின்றது.

அன்னாரின் அத்மா சாந்திபேற இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.!

இலண்டன்

ஆ.பொ.பரராஜங்கம்

10.12.2004

கல்விக் கண்ணத் திறந்த ஆசான்

[26.11.2004 அன்று இறைபதம் அடைந்த என் மதிப்புக்குரிய ஆசான் திரு.சிவசாமி அவர்களின் பிரிவு என் இதயத்தைப் பிழிந்தது. நெஞ்சுருகும் அவர்தம் நினைவலைகளை ஓரிரு வரிகளில் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் என் இளமைக்கால கல்வித் தெய்வத்தைப் பற்றி பகிர்ந்து கொள்வதில் ஆறுதல் அடையும் வேளை பிரிவால் வாடும் அவர் குடும்ப உறவுகளுக்கு எம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்]

அப்போது.....

எனக்கு வயது பத்து இருக்கும்

வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சிறுவனாகக் கற்ற காலம் புதிய சைக்கிளில் புதுச்சவாரி செய்யும்

அந்தக் கம்பீரத் தோற்றம் என் கண்களை உறுத்தும்

அக் காலத்திலே ஆசிரியரே ‘வாத்தியார்’ என்றே அழைப்போம்.

‘சிவசாமி’ வாத்தியார் என்றால் சிறுபிள்ளை கூட நடு நடுங்கும்

ஆனால் அந்தக் கம்பீரக் குரலிலும் ஒரு கனிவு இருக்கும்

தமிழ்ப்பாடம் என்றால் அதற்கொரு தனிப் பெருமை உண்டு

அதுகூட சிவசாமி வாத்தியார் கற்பித்தல் என்றால் சிறப்போ சிறப்பு

எத்தனை குட்டிக் கதைகள், எத்தனை பாடல்கள்

என்னைப் பாடவைத்துப் பாடலுக்குப் போருள் சொல்லும் பாங்கே அலாதி

ஆனாலும் நீங்கள் பெரும் கவிஞர் என்று எனக்கெப்படித் தெரியும்

“ஆடும் மயிலைக் கண்டால் காலை உடைப்பேன்

பாடும் குயிலைக் கண்டால் கூட்டில் அடைப்பேன்”

என்று கூத்தாடிக் கும்மாளமடிக்கும் வயதடா உங்களுக்கு என்று

விளக்கம் சொல்லி விளம்பிய உங்கள் கவி வரிகளும்

“துள்ளித் திரிகின்ற வேளையிலே துடுக்கடக்கிப்

பள்ளிக்குச் செல்ல வைத்திலனே தந்தை என்ற பாதகன்

என்று உங்கொப்பனை சந்திக்கு இழுக்காமல் படியுங்கடா.

எத்தனை பெரிய தத்துவ வார்த்தைகள்

இப்போது நினைக்கும் போதும் உங்கள் போதனைகள்

எங்கள் நெஞ்சில் படமாக ஓடுகின்றன.

குடும்பத்தலைவனாய், பேராசானாய், கவிஞராய், எழுத்தாளராய்

தொட வேண்டிய இலக்கைத் தொட்டு

சிகரத்தின் உச்சிக்கே சென்று இறைபதம் அடைந்த ஆசானே

உங்கள் பெயர் சொல்ல நாங்கள் இருக்கின்றோம் என்ற

இறுமாப்புடன் மீண்டும் ஒரு தடவை இம் மண்ணிற்கு வாருங்கள்.

08.12.2004

இத்தாலி

வேதனையால் விம்மி நிற்கும்

மாணவன், V. குமரகுருபரன்

(நாரந்தனை)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர் அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவன்

அரிது அரிது மானிடராக பிறப்பது அரிது. என ஒளவையாரின் வாக்குக்கிணங்க பெற்றோர்கள் செய்த தவப் பயனால் அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவன் மானிடராக இந்த மண்ணில் தோன்றி மனித பண்புகளுடன் வாழ்ந்து இறைவனாடி சேர்ந்துள்ளார். இவருக்கு இவர் பெற்றோர் வைத்த பெயர் சிவசாமி ஆகும். இவர் தனது பெயருக்கு அருகில் புனைபெயராக தில்லைச்சிவன் என்ற பெயரையும் சேர்த்துக் கொண்டார். கவிஞர் தில்லைச்சிவன் என்ற பெயரே இன்று அனைவருக்கும் தெரிந்த பெயராக மாறியுள்ளது.

அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவன் மறைந்துவிட்டார் என்ற துயரச் செய்தி அவர் மறைந்து நான்கு நாட்களுக்கு பிந்தியே எனக்கு கிட்டியது. அவசர அலுவல்காரணமாக கடந்த 23ஆம் திகதி கொழும்பு சென்று இருந்தேன். இதனால் அவரது இறுதி கிரியைகளில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் போனதையிட்டு மிகுந்த வேதனை அடைகின்றேன்.

அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவனின் மறைவு அவரது குடும்பத்தினர், உறவினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அவருடன் பழகிய நண்பர்களுக்கும் தாங்க முடியாத கவலையை அளித்துள்ளது. பழகுவதில் மிகவும் இனிமையானவர் எல்லோருடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகும் சுபாவும் கொண்டவர்.

கடந்த 1983ஆம் ஆண்டு மண்டைதீவு பகுதியில் இடம் பெற்ற திருக்குறள் மகாநாட்டை சிறப்பாக நடத்திய பெருமை இவரையே சாரும். இப்பகுதி மக்களுடன் இணைந்து இந்த மகாநாட்டை மண்டைதீவு சிறுப்புலம் மைதானத்தில் மூன்று நாட்கள் திறம்பட நடத்தியவர்.

முன்னாள் காவலூர் எம்.பி பண்டிதர் க.பொ.இரத்தினத்தின் அன்புக்குரியவர்களில் இவரும் ஒருவராவார். அவருடன் இணைந்து யாழ் குடா நாட்டில் பல பாகங்களில் திருக்குறள் மகாநாடுகளை நடத்தியவர்.

அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவன் சரவணைக் கிராமத்தில் பிறந்து வேலணையில் குடும்பமாக வாழ்ந்தவர். இவர் ஆசிரியராக அதிபராக நீண்டகாலம் சிறப்பாக கடமையாற்றி தீவக கல்வி அபிவிருத்திக்கு அயராது உழைத்து வந்தவர் அத்துடன் சிறந்த விவசாயியாக விளங்கியவர்.

இவர் தனது பாடசாலை வாழ்க்கையில் கவிதை எழுத ஆரம்பித்து இறக்கும் வரை பல நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகளை படைத்தவர் அத்துடன் கவிதை கட்டுரை சிறுகதை என பதினெந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் அதோடு குழந்தைகளுக்கான சில பாடல் புத்தகங்களையும் வெளியிட்டவர் சிறிது காலம் வேலணைப்பகுதி வீரகேசரி நிருபராகவும் கடமையாற்றி வந்தவர்.

சமுத்து பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இவரது பல நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகள் பிரசரமாகி அனேக வாசகர்களின் பாராட்டை பெற்றது அத்துடன் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வெளி வரும் சிற்றேடுகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் இவரது கவிதைகள் பிரசரமாகியதை வாசகர்கள் அறிவார்கள்.

அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவன் மறைந்தாலும் அவரது கவிதைகள் என்றும் வாசகர்கள் இதயத்தில் இருந்து என்றும் நீங்காது. அவரது பிரிவு குறித்து கண்ணீர் சிந்தும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு எனது அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவான்

ஓம் சாந்தி

வீரகேசரி வேலணை நிருபர்

14.12.2004

என். இராமச்சந்திரா ஜே.பி

அணவா அணள் சௌப்பவாப்

உறவுகளின் பாலமொன்று உடைந்தே போயிற்று
சிறகுகள் உடைந்த பறவைகள் போல் குடும்பங்கள்
திறமையிகு கவிஞர் தில்லைச்சிவன் இன்றில்லை
உறங்கின்னோ ஊரறிய உலகநாயகன் திருவடியில்

வேலனை தந்த திருமகனார் கவிஞர் தில்லைச்சிவன்
சீலமுடன் சிறப்புடன் தீவகத்தில் வாழ்ந்த சான்றோன்
ஞாலமது இழந்ததோ நற்பேராசானை அல்ல!
காலமெல்லாம் எம் நெஞ்சில் நிறைந்து நிற்பான் உண்மையிது

முதறிஞர் கா.பொ.போற்றும் முத்த எழுத்தாளன் கூடலூர்
வேதநாயகன் விருப்பறிந்து நின்று காதலால் அவனடி சென்றான்
நாதனவன் திருவடியில் நற்சாந்தி பெறவெனவே
பூதலத்தில் நாமெல்லாம் நாளும் துதிப்போமே

உறவால் எனைக் கவர்ந்த உத்தமர் சிவசாமி
இறவா வரம் பெற்ற எம்முரக்கி கவிஞரன்றோ
அறவா உன் திருவடியில் நாளும் சாந்தி பெற
மறவாது அருள் செய்வாய் நின் மலரடி சரணமைய்யா

வேலனை வேணியன்-

கவ்யை நான் கவியல் வைக்க.....

தீவகத் தாயாள் பெற்றுத் திகழ்ந்தோர் பதியாமந்த,
 சரவணை கிழக்கில் தோன்றி சார்ந்துவே ஸணையை நாடி,
 ஒரு பெரு குரியத்தின் ஓர்பிரகாச னாகி,
 வருதலே எம் மண் கண்ட வரப்பிர சாதமாக,
 ஒளியோடு வீசும் தில்லை ஒப்பரும் சிவனே நீயோ.....!
 ஒருசிவ சாமியாகி ஒடிடும் கரத் தாநாலே,
 சிகரமாய்ப் போற்ற வல்ல “சிவாஜி” நீ தேசம் போற்றும்,
 பாவலனாகி மண்ணில் படைத்தவுன் கருவை நோக்கின்.....
 முத்தமிழ் வைத்தாய் பாவில் முழங்கினாய் மேடையேறி
 சித்தமோ டுந்தன் தெய்வச் சீறிடும் பக்தியாலே
 பித்தனாய் ஊஞ்சல் பாடி பிதற்றி நீ பேறு பெற்றாய்....
 ஜயனே மீண்டும் நீயாள் அருங்கவித் தலைப்பை எண்ணின்
 பள்ளிகள் மிஞ்சவில்லைப் பாலர்கள் மிஞ்சவில்லை.....
 கோவில்கள் குளங்கள் மற்றுக் கொழுந்தனும் மிஞ்சவில்லை.....
 வீசிய காற்றுத் தொட்டுவிடலையாம் வயது தொட்டு,
 ஏறிய மரங்கள் தொட்டு ஏசியோர் வார்த்தை தொட்டு,
 பார்த்திடும் படங்கள் தொட்டு பாவையர் “ஜாலம்” தொட்டு,
 ஏற்றதோர் கன்னி தொட்டு இளவலாம் பிள்ளை தொட்டு,
 போற்றிடும் “ஸழம்” தொட்டு புயலென எதிரி தொட்டு,
 எல்லையில்க் காதை தொட்டு ஏழிசைக் கவிகள் தொட்டு,
 பற்றைகள் சஞ்ச தொட்டு முடங்கிய வள்ளாம் தொட்டு,
 தேனெனும் தனிப்பனம்பால் தேடியே கவியில் தொட்டு,
 ஊரெழும் பெரியார் தொட்டு உயர்ந்ததேர் “**M.P**” தொட்டு,
 பாவிலே “தந்தை செல்வா” படைப்பிலே பலவும் தொட்டு,
 ஆசையில் எம்மைத் தொட்டு அணைப்பதில் மனதைத் தொட்டு,
 ஊரெலாம் விளங்க இங்கு உலவிய தெய்வப் பேறே நாம்.....
 வாழ்வது யாரைத் தொட்டு? வந்ததோர் எம் மண் இன்று
 மாழுவதாரை விட்டு....? மனந்தனைத் தேறவைக்க.....
 யாரடா ஊரை வைப்பார்....? யாரடா பேசி நிற்பார்....?
 ஓர் கவி “காள மேகம்” ஒழிந்ததா எம்மைவிட்டு.....?
 போனதாய் எண்ண..... கொஞ்சம் பொறுக்கவும் கூடுமாய்யா.....?

ஓம் சாந்தி

உன் ஆத்ம ஆசிபெறும்
 பெறாமகன் தீவக தியாகன்

தில்லைச்சிவன் நாம் 2 மிர்த்திருக்கும்

கல்வியும் தனமும் வீரமும் வளமும்
 கலந்துறை சீருரில்
 தில்லைச்சிவன் கவி செய்திடும் வல்லவன்
 திங்கள் எழில் வதனம்
 இல்லையென்பார் இன்று இல்லை அவர் புகழ்
 இருக்கும் தமிழ் வாழும்
 எல்லை வரை கவிச் சொல்லில் விளைந்தவர்
 என்றும் நிலைத்திருப்பார்

தீவுக்குள் பூத்துத் திக்கெலாம் வாழ்த்த
 தித்திக்கும் தமிழ் வாசம்
 நாவிற்தேன் தமிழும் நல்லபொன் மனமும்
 நயம்படு சீர் வாழ்வும்
 தேவர்க்கு சமமாய்த் திகழ்ந்தவர் வாழ்வார்
 தீந்தமிழ்க் கவி வேந்தர்
 சாவுக்குளில்லை சரித்திரம் ஏத்தும்
 சாகா வரம் பெற்றார்

அன்பு முகத்தில் அறிவும் தெளிந்தநல்
 ஆற்றலும் பொங்கிநிற்கும்
 இன்பத் தமிழ்மொழிக்கினிய கவி பல
 ஈய்ந்த கவிவாணர்
 பொன்பெற்ற வண்ணம் புகழ்விரி மக்களால்
 பூரித்து நின்ற நெஞ்சம்
 நன்சொல் மனங்களில் நல்லவர் பண்பவர்
 நாமம் உயிர்த்திருக்கும்

நெடுங்தீவு மகேஷ்

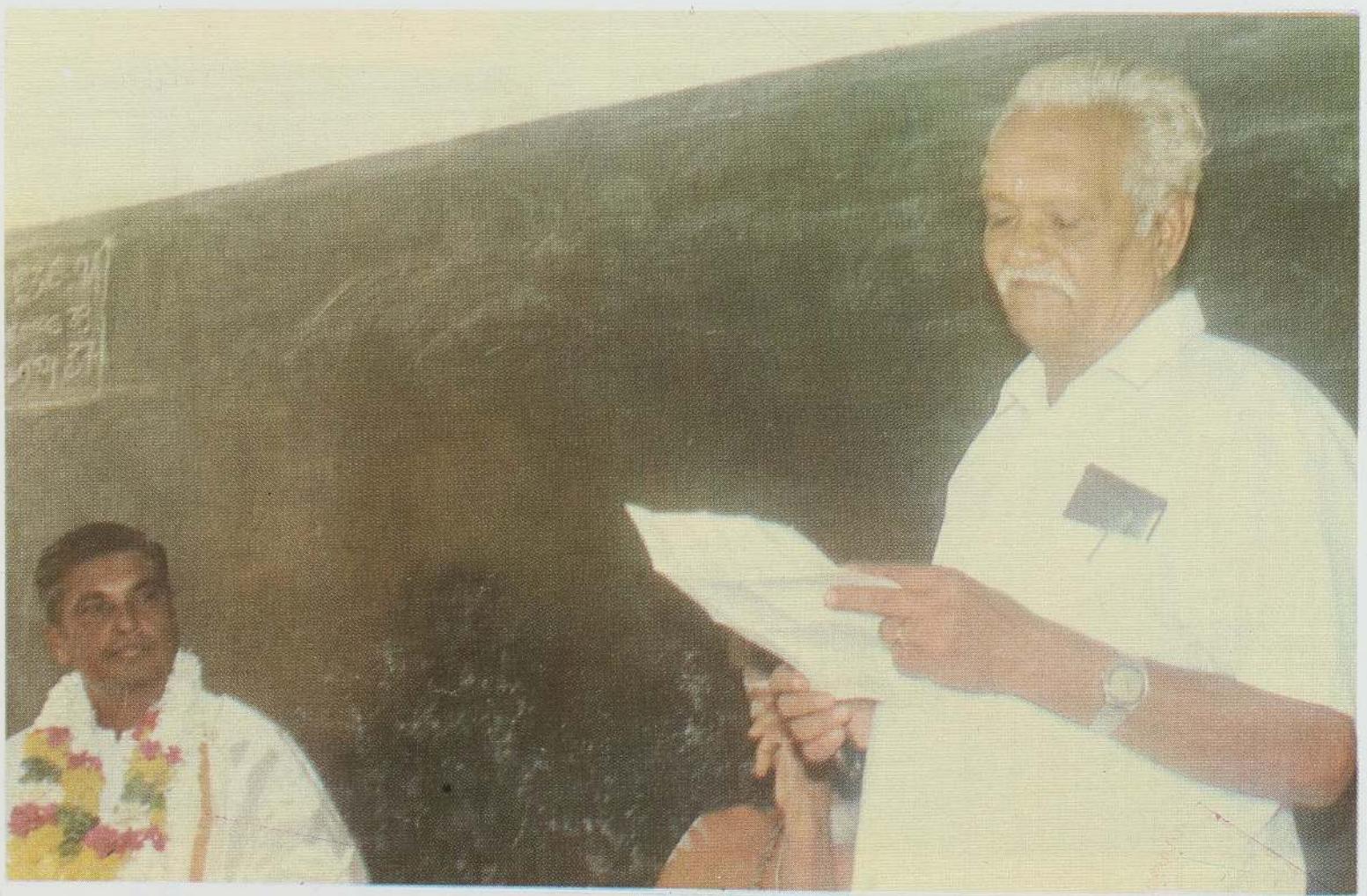
அந்தக்காலக் கதைகள் நூல் வெளியீடு - 1997

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் அறிவோர் ஒன்று கூடலில்
பாராட்டுப் பெறுதல் - 2002

வேலனைத் தீவுபுலவர்கள் வரலாறு நூல் வெளியீடு - 1995

திரு.திருஞானசம்பந்தர் (சம்பந்தர்) அவர்கட்டு
பாராட்டு முயக்களினர் - 1996

செல்வி வனஜா மார்க்கண்டு தனது இளங்கலைமாணி (B.A) சிறப்புப் பட்டத் தேர்வின் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்யும் முகமாக தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட

தில்லைச்சிவனின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் ஓர் ஆய்வு என்ற கட்டுரையின் முன்னுரையிலிருந்து இரு பகுதி

வைகாசித் திங்கள் 2003 ஆம் ஆண்டு வரை தில்லைச்சிவன் எழுதி தொகுத்து வெளியிட்ட படைப்புக்களை மாத்திரம் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. தில்லைச்சிவன் கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம், கட்டுரை, அந்தக்காலக்கதைகள் எனத் தனது ஆளுமையை பல விதங்களிலும் பதிவு செய்திருக்கின்றார். இவற்றுள் தொகுதிகளாக மட்டும் வெளிவந்துள்ள கவிதைகள், சிறுகதைகள், சிறுவர் இலக்கியங்கள், அந்தக்காலக் கதைகள், வேலனைத்தீவு புலவர் வரலாறு போன்றன மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

இக்கட்டுரையின் முதலாவது இயலாக தில்லைச்சிவன் - ஓர் அறிமுகம்' என்ற தலைப்பு அமைகின்றது. இதில் பிறப்பும், சூழலும், கல்வி, படைப்பாளியினது எழுத்துக்காலம், தில்லைசிவனின் படைப்பு முயற்சிகள் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் நோக்கப்பட்டுள்ளன. தில்லைச்சிவன் அவர்களது பின்னணி பற்றிய அறிமுகமாக இவ்வியல் அமைகிறது.

பல்துறை இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளில் தில்லைச்சிவன் கவிதைத்துறையிலேயே அதிகம் ஈடுபட்டுள்ளார். அந்தவகையில், இரண்டாவது இயல் 'கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் அமைகிறது. இதில் இன, மொழி உணர்வுக் கவிதைகள், சமுதாய உணர்வுக் கவிதைகள், இறை உணர்வுக் கவிதைகள், காதல் கவிதைகள், பெரியார்கள்பற்றிப் பாடிய கவிதைகள், பிற கவிதைகள் என்ற உட்பிரிவுகளின் அடிப்படையில் நோக்கப்பட்டுள்ளன.

முன்றாவது இயலாக 'சிறுகதைகள்' என்ற இயல் அமைகின்றது. இதில் கருத்துநிலை, கலைத்துவம் என்ற அடிப்படையில் பிரித்து நோக்கப்பட்டுள்ளன. கருத்துநிலையில் போராட்ட சூழலைப் பிரதிபலிப்பவை. சாதிப்பிரச்சினையைப் பிரதிபலிப்பவை, சமூகச்சீர்கேடுகளைப் பிரதிபலிப்ப வை என்ற உட்பிரிவுகளிலும்; கலைத்துவம் என்றம்சத்தில் மொழிநடை, பா த்திரவார்ப்பு, சிறுகதைகளின் தலைப்புக்கள் என்ற உட்பிரிவுகளிலும் நோக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது இயலாக ‘சிறுவர் இலக்கியங்கள்’ என்ற தலைப்பு அமைகின்றது. இதில் தில்லைச்சிவன் சிறுவர்களின் நலன் கருதிப் படைக்கப்பட்ட சிறுவர் பாடல்களையும், சிறுவர் கதைகளையும் நோக்கப்பட்டுள்ளன. சிறுவர் பாடல்களில் தனிப்பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள், விடுகதைப்பாடல்கள் என்ற உட்பிரிவுகளில் நோக்கப்பட்டுள்ளன.

தில்லைச்சிவன் படைத்த கவிதைகள், சிறுகதைகள், சிறுவர் இலக்கியங்கள் போன்றவற்றைத் தவிர ஏனைய இலக்கிய ஆக்கங்களை ஐந்தாவது இயலில் ‘பிற ஆக்கங்கள்’ என்ற தலைப்பில் நோக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் ‘அந்தக்காலக்கதைகள்’, ‘வேலணைத்தீவு புலவர்கள் வரலாறு’ என்ற தில்லைச்சிவனது இரண்டு நூல்களும் நோக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆறாவது இயலாக ‘தொகுப்புரை’ அமைகிறது. இதில் முதல் கூறிய ஐந்து இயல்களிலும் கூறப்பட்ட கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கூறுவதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

ஸழத்து எழுத்தாளர்களில் சிலர் இலைமறைகாயாகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்களில் ஒருவராகத் திகழும் தில்லைச்சிவன் என்பரவது இலக்கிய ஆக்கங்களை அறிமுகம் செய்வதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது. இவரை யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மக்கள் அல்லாமல் ஏனை பிரதேச மக்களும் அறிந்து கொள்ள வைத்தலும் இவர்போல் காணப்படுகின்ற ஏனைய எழுத்தாளர்களை ஆய்வு செய்வதற்கு இவ்வாய்வு முன்னோடியாகவும் அமையும்.

ஆய்வாளர்.

நினைவுகள் பயணிக்க
 விழுந்திருத் துடைத்து
 முழுமேதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

நீலவானத்தில்
 நீலக் கடலோரம்
 கீழ்வானம் சிவக்க
 சூரியனைப் பார்ப்பதற்கு முன்
 கருவறையில் கருத்தரித்த
 சிவனின் குழந்தைகள் நாம்
 இருட்டினில் இருந்ததில்லை
 நாங்கள்
 முழு நிலவைப் பார்த்ததில்லை
 சூரியனாய் நீங்கள் ஒளியேற்றியதால்
 திருக்கார்த்திகை 26 இல்
 முழுமதியை நாம் பார்த்தோம்
 ஆதவன் நீங்கள் அஸ்தமித்ததால்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிந்ரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

துயரத்தால்....
 தூர்ந்த இதயத்தை
 தூக்கி நிமிர்த்த முடியாமல்
 துவண்டெழுகின்றோம்
 சாவு உங்ளை அழித்துவிடாது
 சதாசிவன் நீங்கள்
 சிவரூபமாக நின்று வழிகாட்டுவீர்கள்

நினைவுகள் பயணிக்க
விழிந்ரைத் துடைத்து
முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

பள்ளி சென்றது முதல்
பட்டம் பெற்றது வரை
உதிரத்தை நெய்யாக்கி
ஒளியேற்றி வழிகாட்டினீர்
பதவி பவுசுகளுக்காகவல்ல
பல்கலையும் கற்று
பண்பாக வாழ்வதற்கு – எமக்கு
படியாகினீர்கள்
நினைவுகள் பயணிக்க
விழிந்ரைத் துடைத்து
முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

கூடல் முற்றத்து வேம்பின் ஸ்பரிசம்
கட்டுவன் ஜயனார் ஆலின் வருடலும்
மயிலப்புலம் திருக்கொன்றை தரும்
துயில் தரும் தாலாட்டும்
ஆவரந்துலா ஒற்றைப் பனையின்
களையகற்றும் நிழலும்
தேவரன் வளவுப் பனைமரக்காற்றும்
ஜயாவைத் தழுவி
எம்முடல் அணைத்ததால்
எழுந்த புளகாங்கிதம்
நினைவுகள் பயணிக்க
விழிந்ரைத் துடைத்து
முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

ஜேசி பக்கன்று தலையாட்டி அழைக்கும்
 யமுனாரி ஆடு மே என்று வாலாட்டும்
 லைக்கோன் கோழி பறந்து கொக்கரிக்கும்
 லைக்கா நாய் வாலைக்குழைந்து
 காலைச் சுற்றும்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிநீரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

நரையன் மாவெள்ளை ஏருது கட்டி
 ஏர் பிடித்து உழுததால் எழுந்த
 புழுதி மணமும்
 மயிலப்புலத்து புகையிலை வாசமும்
 ஆவரந்துலா மிளகாய்ச் செழிப்பும்
 வாய்க்கால் மாறி நீர் பாய்ச்சுவதும்
 மிளகாய்ச் செடிக்கு மருந்து தெளித்தலும்
 ஆச்சிமுத்து வளவில் குடிலமைத்ததும்
 அல்லைப்பிட்டிக்கு வண்டியில் சென்று
 தென்னம்மட்டை ஊமல் ஏற்றி
 புகையிலைக்கு புகையூட்டி
 காவல் கிடப்பதும்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிநீரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

விளைந்த வெங்காயத்தை
 வண்டிலில் தள்ளியதும்
 கட்டுவன் வயல் H4 நெல்லும்
 சிவராத்திரிக்கு சூடிப்பதும்

ஜூயனார் கோவிலில்
புதிர் பொங்குவதும்
சாமை வரகு விளைந்து
மாவிளக் கேற்றுவதும்
நினைவுகள் பயணிக்க
விழிந்ரைத் துடைத்து
முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
ஜூயாவின் நினைவுகளுடன்.....

மயிலப்புலத்து கரட் கோவா
உருளைக்கிழங்கு பீற்றுாட் முள்ளங்கி
கத்தரி தக்காளி மரவள்ளி வெண்டி
ஆவரந்துலா வெள்ளாரி வர்த்தகை
பூசனி புடோல் சோயா கடலை
எள்ளு குரக்கன் வரகு தினை
வெள்ளைக் கடற்கரை விளைமீனும்
வடக்கு கடல் களங்கட்டி
இறால் நண்டும்
சின்னப் பிள்ளையடைப்பு
காளான் கத்தாளைப் பூ
தாழையடைப்பு
சுண்டங்கத்தரி காட்டுக்கருணை
நினைவுகள் பயணிக்க
விழிந்ரைத் துடைத்து
முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
ஜூயாவின் நினைவுகளுடன்.....

மாரி மழை பொய்த்து
நெற்பயிர் கருகியது
காலம் மாறி கருவற்ற
கருமுகிலால்
கடும் மழை பொழிந்து
புகையிலை தூங்கியது

பொட்டல் விழுந்த
 காவல் கொட்டிலில்
 கருநாகத்துடன்
 துயின்றெழுந்தது
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிந்ரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

வேப்பமரத்து குயிலின் கீதமும்
 இடவிழுந்த பனைமரப் பொந்தின்
 இனிய கிளியின் குரலும்
 தில்லை மேட இலந்தைமரத்தின்
 துாக்கணாங் குருவிக் கூடும்
 முருகன் கோவில் மருதமரத்து
 மரங்கொத்தியும்
 தாழையடைப்பு கெளதாரியும்
 இனுக்கவயலின் ஆட்காட்டி குருவியும்
 ஆத்திருடி புளியடி ஆந்தையும்
 வெள்ளை நீர்ப்பரப்பு
 கோட்டான் நாரை கொக்குத்தாரா
 சைப்பியன் டக்ஷின் கொள்ளையழகும்
 இரசனையூட்டிய
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிந்ரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

சித்திரா பெளர்ணமியில்
 தில்லை மேடைச் சிவனின்
 சித்திரைக் கஞ்சியும்
 கட்டுவன் ஜயனார் கோவில்
 சக்கரைப் பொங்கலால்

பெற்ற களிப்பும்
 புத்தாண்டு போர்த் தேங்காய்
 தட்டுவத்தில் அன்னம்
 ஞானவெரவர் தந்த உணர்வும்
 முருகன் கோவில் திருவெம்பாவை
 பஜனை பாடியதும்
 புட்டுப் பிடுங்கி
 பிட்டுச் சாப்பிட்டதும்
 புளியமரத்தின் கீழ் சண்டையிட்டு
 நல்ல பிள்ளை போல
 ஓடிச் சென்று
 குழியெரு வைத்து
 பதி பிடிப்பதும்
 மண்டை தீவுப்புகையிலை நாற்று பதிவைத்து
 ஈக்கில் குத்தி வைக்கோல் இடுவதும்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிந்ரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

உடைப்பு மதகில்
 துாண்டில் போட்டு
 யப்பான் கெளிறு உழுவை மீன் பிடித்து
 ஓடி ஒழிப்பதும்
 புளிக்குழம்பு வைத்துண்பதும்
 சிரமதானம் மூலம்
 தோட்டம் கொத்தி
 சனசமூக நிலையம் அமைத்தலும்
 ஆத்திருடி சந்தியில்
 ஆலமரம் நட்டதும்
 முற்றவேளியில் நள்ளிரவு
 வாணவேடிக்கையும்

வெள்ளை நீர்ப் பரப்பில்
 ஒல்லிகட்டி நீந்தப்பழகியதும்
 உடைப்புக்கேணியில்
 முழகிளமுந்ததும்
 பரவைக்குளத்து
 ஆலம்விழுதில்ஊஞ்சலாடி
 குதித்து நீந்துவதும்
 முத்தமிழ் விழா சிறப்புற
 சங்கிலி மன்னன் நாடகம் போட்டதும்
 கவியரங்கம் வில்லுப்பாட்டு
 பட்டிமன்றம்
 கன்னி முயற்சிகள் ஊக்கிய
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிந்ரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

வண்டில் பூட்டி
 அரிக்கன் லாம்பு கட்டி
 மண்கும்பான் பிள்ளையார்
 கறுப்பாச்சியம்மன்
 திருவிழாப் பார்ப்பதும்
 நாய்வெட்டி வாய்க்கால்
 வண்டிச் சவாரி போவதும்
 மிளகாய்ப்பழம் ஆய்ந்து
 படம் பார்க்கப் போவதும்
 திருக்குறள் மாநாடு
 முத்தமிழ் விழா
 அரசியல் கூட்டங்கள்
 சென்று அரட்டை அடிப்பதும்
 குசினி விறாந்தையில்
 மின்னல் நிகழ்த்துவதும்
 தமிழ் உணர்வு பெற்றதும்

தேசியத்தை நேசித்ததும்
 பள்ளிப் பருவப் போராளி
 நண்பனிடம் - என்
 சாவுக்கு முன்னர்
 தனி ஈழம்கிட்டுமாவென
 ஆதங்கப்பட்டதும்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிநீரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

83 கறுப்பு யூலை
 இயல்பு வாழ்வு சீரழிந்து போனது
 உறவுகள் பிரிந்தது
 பெருமுச்சுடன் காலம் கழிந்தது
 அசைவத்தை அழித்து
 விரதம் பூண்டதும்
 இருப்பைத் தகர்த்த
 தீவகத்தின் புலப்பெயர்வும்
 யாழின் வரலாற்று நகர்வும்
 வன்னி சென்றதும்
 மல்லாவியில் மண்மனை அமைத்து
 மண்ணை நினைத்து கண்ணீர் விட்டதும்
 ஏதிலியராய் ஆனாலும்
 சுதந்திரராய் வாழத்துடிப்பதும்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிநீரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்....
 சின்னத்தனங்கள் எம்மைச்
 சிறைப்பிடிக்கும்
 சிந்தனை குறுகும்
 சிதைந்த மனத்துடன்

துவண்ட போதெல்லாம்
 நுயரகற்றி துடிப்பூட்டி
 சிந்தனையைத் தூண்டி
 மனதுக்கு தெம்பூட்டி
 உலகம் பெரிது
 அதனை விட
 சிந்தனை பெரிதென
 சிறகை அடித்து
 வானில் பறக்கவிட்ட
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிந்ரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....

அப்பாக்களான ஜயாவின்
 குழந்தைகள் நாம்
 ஏழு இரட்டிப்பாகி
 எழுபத்தாறு அகைவையில்
 இருபத்தொன்பது மழலைகள்
 இதயம் சிலிர்க்க இறும்பு தெய்தினார்
 உதிரும் உடலுடன்
 இறவாத இதயத்துடன்
 எம் மேற்றத்திற்காய்
 எமனை எதிர்த்து
 சாவுடன் சமரிட்டு
 இறுதி முச்சுவரை குன்றாத
 இளமையுடன்
 துடிப்பான பேச்சுடன்
 மிடுக்கான பார்வையுடன்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிந்ரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்

ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....
 சில விநாடிகள்
 மேனப் போராட்டம்
 உறவுகளின் பிரிவையெண்ணி
 கண்ணீர்த்துளி
 திருக்கார்த்திகை முழுமதி நாளில்
 தில்லைமேடைச் சிவனின்
 கடைக்கண் பார்வை
 ஆனந்தக் கண்ணீர்
 புன்னகை பூக்க
 சிவனடி சேர்ந்தார்
 இறுதி ஆசையாய்
 புன்னங் கண்டியில்
 அக்கினி வளர்த்து
 உடலை எரித்து
 நாய்வெட்டி வாய்க்காலில்
 அஸ்தியைத் தூவி
 அழியாத ஜயாவின்
 தோன்றாத் துணையுடன்
 நினைவுகள் பயணிக்க
 விழிநீரைத் துடைத்து
 முழு மதியைப் பார்க்கின்றோம்
 ஜயாவின் நினைவுகளுடன்.....
 ஜயாவின் சுவடுகளில்..... நாம்

சிவப்பித்தன்.

ஏங்கள் ஜூபிரா

அன்பும் பண்பும் அறிவும் அழகும் நிறைந்த எங்கள் ஜூயா இவ்வுலகை நீத்துவிட்டார். அவர் எங்களுக்கு நல்ல தந்தையாய், குருவாய், நண்பனாய் ஏன் தெய்வமாகவே இருந்தவர். எங்களின் துன்பங்களை எல்லாம் தன் துன்பமாக்கி வேதனைப்படுவார். எங்கள் சுமைகளை தன் சுமையாகக் கொண்டார். எங்கள் இன்பங்களையும் தன் இன்பமாகக் கொண்டு மகிழ்வார்.

எனது முத்த அண்ணா வெளிநாடு செல்ல என்னி பயணமாகி இடைநடுவில் சிறையில் அடைபட்டபோது துன்பம் தாங்காமல் முருகனை கதியாகக் கொண்டு ‘தாழம்பு’ என்ற நேர்த்திக் கவிதையைப் பாடி முருகனை வழிபட்டு இடரிலிருந்து மகனை மீட்டார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இன்னுமொரு மகனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நினைந்து ஆறுமாத காலம் மாமிச போசனம் தவிர்த்து தனி இலை வகைகளோடு மட்டும் சோறு சாப்பிட்டு தன் உடலை வருத்தி துயரடைந்தார்.

சிறுவயதிலேயே தன் தந்தையாரை இழந்திருந்து தான் தந்தையில்லாமல் அனுபவித்த கஷ்டங்களை உணர்ந்தோ என்னவோ எப்படியெல்லாம் சிறப்பாக கஷ்டமில்லாமல் பிள்ளைகளை வளர்க்க முடியுமோ அவ்வாறு தன்னால் மிகக் கூடிய வரை பாடுபட்டு வளர்த்தார்.

எங்கள் ஜூயா சிறந்த ஆசிரியராக, அதிபராக கவிஞராக அரசியல் வாதியாக சித்தார்ந்தவாதியாக, மேடைப்பேச்சாளராக இருந்ததைவிட வியர்வை சிந்தி மெய்வருந்தி உழைக்கும் விவசாயியாகவே என் முன் தெரிகின்றார். ஜூயாவுடன் குடும்பமாகவே தோட்டச் செய்கையில் ஈடுபட்டாலும் மருந்துப்பம் சுமந்து மருந்தடிப்பதையும் ஏர் பூட்டி உழுவதையும் ஜூயா மட்டுமே செய்வார், கோழிப்பண்ணை வைத்தார். பெரிய இன மாடு வளர்த்து தானே பாலும் கறந்தார். தோட்டச் செய்கைக்காக மாட்டு வண்டி கட்டிய ஜூயா தனது இறுதி முச்ச இருக்கும் வரைக்கும் தன் பேரப்பிள்ளைகளை தன் T.V.S மோட்டார் சைக்கிளில் பாடசாலைக்கு ஏற்றிச் சென்றார்.

எங்கள் ஜூயாவின் இறப்பை எங்களால் ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியவில்லை ஆனாலும் இம்மண்ணில் பிறந்தவர் என்றோ ஒரு நாள் இறப்பை ஏற்றே ஆக வேண்டும் என்பதாலும் எங்கள் ஜூயா வெள்ளிக்கிழமை பூரணையில் அதுவும் திருக்கார்த்திகை விளக்கீட்டு நன்நாளில் இறைவன் தாழினைப் பற்றிக் கொண்டதாலும் எங்கள் மனம் ஆறுதலடைகின்றது. மேலும் என்றென்றும் எங்களுக்குள்ளேயே இருந்து எங்கள் ஜூயா எங்களை வழிப்படுத்துவார் என்ற நம்பிக்கையும் உண்டு. எங்கள் மகாத்மாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிராத்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

அன்பு மகள்
அன்பு

தாக்தா

தாக்தா எங்கள் தாக்தா
கட்டியணைத்து முத்தம் தருவார்
பாடசாலை கூட்டிச் சென்று அழைத்து வரும் தாக்தா
கைநிறைய பட்சணங்கள் வாங்கித் தரும் தாக்தா
கதை சொல்லி மகிழ்வைக்கும் தாக்தா
அன்போடு உறவுசொல்லி சீன்னன் என அழைக்கும் தாக்தா
பாடம் சொல்லித் தருவார்
நாம் சண்டை பிழத்தால் ஓற்றுமையே பலம்
என கூறுவார்
உயிர் அழியாது அதேபோல் உடம்பும்
அழியாது என இறுதியாக சொன்னார்
என் அம்மாவை நெஞ்சில் மலரென
போற்றும் தாக்தா
என் அக்காவுக்கு நகை அணிவித்து
அழுபார்த்த தாக்தா
தாக்தா எங்கள் தாக்தா

அவரின் ஆத்மாசாந்தி அடைய இறைவனை
வணங்குகின்றேன்.

என்றும் உங்கள்
நினைவாக இருக்கும்
பேத்தி தயானி

விழுதுசும்

அப்பப்பா நனெப்பாட ஜயா என்றழைத்தேன்
ஜயனே! நீ எல்லோர்க்கும் ஜயா தான்
ஜயனே உன் நாவில் தமிழ் விளையாடியது
நீயோ தமிழோடு விளையாடினாய்!

ஜயா எங்கே என நான் தேடவில்லை
மெய்யாய் நன் எழுத்துக்களில் காண்கள்ளேன்
ஜயோவின் துணைவன் காலனவன்
ஜயாவைப் பற்றிக் கொண்டானோ!

கையாலாகாதவன் அவன்
ஜயா எங்களுள் இருக்கின்றார்
“ஜயா இறந்து விட்டார்” இது
பொய்யற் கூற்றே!

மெய்யை உணராது தவிக்கும் இவ்
வையகத்தோர்க்கெல்லாம் ஓர் கூற்று
ஜயா என்றும் எம்முடனே
அவர் இமை போல் எம்மைக்காப்பாரே!

கவிதை எழுதும் போதெல்லாம்
அதை செப்பன் செய்து விடுவாரே இக்
கவிதையை செப்பன் செய்ய என் ஜயா என்னுள் இருக்கின்றார்
ஜயா என்ற விருட்சத்தின் விதையாய் நானும் முனைப்பேனே!

முத்த பேரன்
விச்சு

எனுதினிய டிமிடைவு

கானுகின்ற வேளையில்
கனிவுடனே சுகம் கேட்கும்
பாசமுள்ள மாமாவை - இனிக்
காண்பதெந் நாளோ

மண்ணிலே மாமா நீங்கள்
வாழ்ந்த வாழ்க்கை - எங்கள்
மனதை விட்டு அகலாத
நினைவுப் பூக்கள்

பார்க்கின்ற நேரமெல்லாம்
பரிவுடனே புத்தி சொல்வீர்
அன்றுதித்த சூரியன் போல்
அழகு முகம் காண்பதெப்போ!

தித்திக்கும் செந்தமிழால்
தீங்கவிதை தான் எழுதும்
கவிஞரான “கூடல் சிவாஜி” யின்
கவி வரிகள் காண்பதெங்கு!

எம் ஊராம் வேலணையில்
விழுது விட்ட கவி மரம் - தான்
வேரோடு சாய்ந்ததையா
விஞ்சகின்ற கவலையுடன்

நான் கொடுப்பதெல்லாம்
கண்ணீர் காணிக்கை தான்
அன்பு மாமாவின் ஆத்மா சாந்தி - பெற
ஜயப்பன் அருள் வேண்டி நிற்கின்றேன்

பாசமுள்ள மருமகன்
சு.மகேந்திரன்

நமச்சிவாய

என் நெஞ்சம் நறைந்தவர்

என்றும் எம் நெஞ்சில் நிறைந்து நிற்பவர் வாத்தியார். அவரின் உடலைப் போல உள்ளமும் தூய்மையானது. அயலவரோ, நண்பரோ மட்டுமன்றி எவரேனும் இடரினில் வீழ்ந்து விட்டால் இருகரம் நீட்டி அணைப்பார். வாத்தியார் இல்லாத வீட்டையும், ஊரையும் ஏன் நாட்டையுமே நினைத்துப்பார்க்க எல்லாமே வெறுமையாகத்தான் தோன்றுகின்றது. நான் அயலவன் உறவினன் மாத்திரமல்லாது அவரது மாணவனும் கூட என் இளமைக்காலத்தில் அவருடன் மரியாதைகலந்த பயத்துடன் உறவாடனேன். அவரது இறுதிக்காலத்தில் எங்களைப் போன்றோரையெல்லாம் தன்னுடைய நண்பர்களைப் போல உபசரிப்பார் நான் அவரை அவர் இறப்பதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு, ஏறத்தாழ பத்துவருடங்களுக்குப் பின்பு பார்த்தேன். அவரில் என் ஊரை தரிசிக்க முடிந்தது.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப் போமாக.

சிவசிவ என்றிலர் தீவினையாளர்

சிவசிவ என்றிடத் தீவினைமாளும்

சிவசிவ என்றிடத் தேவருமாவர்

சிவசிவ என்றிடச் சிவகதிதானே

சிவமயம்

வேலனை வடக்கு,
வேலனை.

அயலவன், மாணவன்
சிவராஜா குகதாசன்

பண்பான், இனிய ஊரவன்

வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்ந்த தில்லைச்சிவன் மீளாத் துயில் எய்தி ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்திய மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் உற்றார் உறவினருக்கும் எமது குடும்பத்தின் சார்பாகவும் ஊர் மக்கள் சார்பாகவும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தில்லைச்சிவன் அன்பானவர், ஆற்றல் மிக்கவர், பண்பானவர், பாவலர், நாவலர் இவரின் கவித்திறமை ஈடினை அற்றது..செயல்திறனும், வீரமும் நிறைந்த சிந்தனையாளனும் கூட இவரை எண்ணும் போதும் இவருக்கு ஈடினையானவர் நாட்டில் நமது ஊரில் கிடைக்குமோ என்ற ஏக்கம் தான். ஆனால் இவர் வழியில் பிள்ளைகள் அமைவார்கள் என்பது தின்னாம். இவர் ஆசிரியர் தொழிலிலும் விவசாயத் துறையிலும் பொது நலச் சேவையிலும் கோவில் தொண்டிலும் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயல்பட்ட மாமனிதன். அத்தோடு குடும்ப அக்கறையுடன் (பிள்ளையம்மா) என்ற செல்வப்பிராட்டியுடன் இல்லறம் நடத்தி நான்கு ஆண்பிள்ளைகளையும், மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் பெற்று நலமாக, நன்மதிப்புடன் வாழவைத்த பெருமை இவரைச் சார்ந்ததே. இவருடைய மறைவு எல்லோருடைய இதயத்தை விட்டகலாது. அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்று இறைவனை பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

சி.குணரத்தினம் குடும்பத்தினர்

என் ஊர்

காரம் மணம்குணத்தால் கண்டோர்கள் கல்மனதைச்
சோரங்கொண்டனார் சொன்னவிலை கொண்டுமகிழ்
சாரம் மிகுத்தரச் சரவணைப் புகையிலையென் (று)
ஆழம் முழுதும்பேர் இலங்குகின்ற என்னுரே!

ஏர்பெற்ற செல்வர் எழில்பெற்ற கம்மாளர்
சீர்பெற்ற கைவினைஞர் சீலைநெச வாளரெனப்
பேர்பெற்ற தொழில்களைலாம் பேணிவளர் சரவணையூர்
பார்உற்ற அன்றே பண்புற்ற பழம்ஊரே!

காகம் கரைந்தெழுப்பக் கண்விழித்துக் காப்பியின்மேல்
மோகம் கிறுக்கஅவள் முன்னோடிக் குவளைதனை
வேகத் தொடுவிழுங்கி விட்டுத்தட் தொழில்மேவிப்
போகத் துடிப்போர்வாழ் பொற்பதியென் சரவணையே!

கார்கண்டு விண்டுமனக் களிப்போடு வயல்களுக்கு
ஏர்கொண்டு செல்லுளைஞர் இட்டாடி பின்தொடர்ந்து
வார்கொண்டு விம்முமுலை வண்ணஇடைப் பெண்மயிலார்
மோர்கொண்டு செல்காட்சி முந்துமெங்கள் சரவணையூர்

ஊரெல்லாங் கூவம் ஓன்றிரண் டேநன்னீரவ்
நீரள்ளுங் குடங்க ஸிடை நீந்தஅசைந் தொசியக்
காரன்ன கூந்தல் தனைக் கைப்பிறையால் கோதிமயல்
ஒரக் கடைவிழியால் உலகளப்பார் வாழ் ஊரே.

ஆடுதுலா மரம்மீது ஆணழகன் ஏறிநின்று
 ஓடிமிதித் துதைத்த உடல்வாதை தான்மறக்கப்
 பாடிக் களித்துவிசில் பண்ணிக்கும் மாளமிட்டும்
 வேடிக்கை யோடுபயன் விளைக்குமெங்கள் சரவணையூர்!

கல்விபயில் சாலைசில கடவுள்களின் கோயில்சில
 எல்லைவரு நல்லூர்கள் இயன்றபெரு வெளிவடக்கில்
 நல்லவிளை யுள்டடனே நண்ணினர்க்கு வாழ்வளித்து
 எல்லையிலாப் பெரும்புகழோ டிருப்பதுவும் எழ்மேரே!

தாழை மணம்பரப்பத் தண்கடற்புள் தாலாட்ட
 பாளை சிதறிப் பதனீர் குளிப்பாட்ட
 ஆளை யடிமைகொளும் அரசபணி வெறுத்தொதுக்கும்
 சீலத் திறல்மிகுந்த செந்தமிழர் வாழ்வனரே!

(தாய் பக்கம் 44)

* * *

இன்பம் எனிமை இதயந் தொரும் பொருண்மை
 கம்பர் கவியின் கருச்சாயல் ~ அன்பனர்
 தில்லைச்சிவனின் செழும்பாடல் போல்வேறு
 சொல்லத் தருமோ குவை.

அல்லைப்பிட்டி

அமர்க் க.வ. ஆறுமுகம்

“ஆசிரியை ஆகினேன்”
“வேலண்ண பெரியார் கா.பொ. இரத்தினம்”
ஆகிய இரு காவிய நூல்கள் வெளியீட்டு விழா - 2000

2002ல் இலண்டன் சென்ற பேரது

நண்பனின் நினைவு

நான் பிறந்த மண்ணிலேயே நீயும் பிறந்தாய்
 நான்கிடந்த தொட்டிலிலே கிடந்து வளர்ந்தாய்
 நான்படித்த பள்ளியிலென் னோடு படித்தாய்
 நான்கவைத்த வாறவையே நீயும் சுவைத்தாய்
 வான்கலந்த தியாக ராஜ இனிய நன்பனே!
 வையகத்தை முன்பிரிந்த வாறு தேர்கிலேன்
 ஊன்மெலிந்த உடலை நீத்தல் உன்னாலானதே
 உலகம்இனிது; கொஞ்சக்காலம் இருந்து பார்த்தியோ?

(நான் பக்கம் 34)

சுப்பி

மலருள் நிறைந்து “மணம்” என்று புகழ்பரப்பி
நிலவில் ஒளியாகி நெருப்பிடையே வெம்மையதாய்
பழுகு தமிழ்இசையில் பாய்ந்தினிமை பயந்தழுகு
மழலை மொழியில் “இன்பமயக்கம்” என்றபேருடையான்

வீரர்திருத் தோளில் வேளாளர் ஏர்முனையில்
காரிற் ரொழிலாளர் கரங்களிலும் குடியிருப்பான்
பாரு ஞயர்ந்தநல்ல பண்பாளர் உள்ளத்தில்
நேருக்கு நின்றுஅருள் நிர்மலனென் பாரவனை.

அறிந்தவர்க ஸில்லை அனுபவியார் யாருமில்லை
தெரிந்தம் என்பார் கண்டதில்லை சேர்நெறியொன் றில்லைநோய்
வருத்திடும்போ தின்மருந்தாய் வந்திடுவான் யான்தனித்து
இருந்திடும்போ தென்நெஞ்சில் இன்பவனு பவந்தருவான்.

கண்ணன்னபர் ‘கர்த்தர்’ என்பார் கருணைதவழ் அல்லா
விண்ணுலகையானும் வேந்தன் என்பார் ‘புத்தன்’ என்பார்
எண்ணி லடங்காத எத்தனையா யிரம்பெயரால்
இன்னுமுரைத் தழைத்தும் எவரவனைக் கண்டார்கள்

காணா திருந்தெனது கடுகுளத்தில் அனுமின்னாய்
வீணாகா னஞ்செய் வித்தகனே கண்கண்ட
தெய்வம்னன் தாய்மேல் தீந்தமிழ்நற் கவியெழுதி
உய்ய நினைத்தேன்யான் உன்னருளாம் கையளிப்பாய்

பாலிற் படுநெய்போல் பாவலர்தம் நெஞ்செழுந்த
நூலிற் பொருளாய் நுகர்வோர் பெறுபயனே!
ஆலித் துலையும் அலைகுழ் உலகிலருள்
பாலித் தெனதன்னைப் பாட்டுவரக் காத்தருள்வாய்!

“அன்னை தனிலினியை” யென ஆயிரமாயிரம் பெயரால்
நின்னை வழுத்தி நினைந்துருகிப் பாடுமென
தன்னை தனதன்புக் காளாகி னேனதனைப்
பன்னிக் கவிதைசில பாடவருள் தாராயோ?

‘உத்தமனுன் பிள்ளை’ யென ஊரார் சொலக்கேட்டுப்
பெற்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கு மன்னைதனை
வைத்துக் ‘கவி’ யென்றென் வாய்குளற அதன்நிறைந்த
சத்துப் பொருளாகித் தாங்குமிறை வாழியவே!

பெற்றெடுத்துப் ‘பிள்ளை’ யெனப் பெரிதுவந்து தலைமோந்து
மெத்தையிட்டு மலர்பரப்பி மெல்லணையிற் றான்வளர்த்தி
சித்தத் துணர்வையெல்லாஞ் சேர்த்துமுலைப் பாலூட்டி
சத்திதருந் தாயின் தண்ணளியைப் பாலேரோ!

கத்தும்போ தெழுந்து “கண்ணேறு பட்ட” தெனச்
சித்தம் துடித்துச் சிலைடுத்துச் சிரசிலிட்டுப்
பத்தியந்தா னுண்டுமுலைப் பாலால் உயிர்வளர்த்த
உத்தமியைம் தாயாரை உயிர்த்தவிசில் ஏற்றீரோ!

குந்தவைத்துச் ‘சப்பாணி கொட்டு’ எனப் பாட்டிசைத்து
பந்தெடுத்துத் தந்து பம்பரத்தை ஆட்டிவிட்டு
எந்திரப் பொம்மைகளை எம்முன்னா லாடவிட்டு
சந்தத் தமிழ்இசைத்துத் தாலாட்டுச் சொன்னவள் தாய்

புத்தம் புதுஆடை பொன்னணிகள் பூட்டிமகிழ்
முத்தஞ் சொரிந்துதினம் முன்தூக்கிக் கண்ணற்றி
முத்துச் சிரிப்புதிர்க்க மோகித் தணைத்துநெஞ்சில்
வைத்தூஞ்சல் ஆட்டி வாழ்த்திடுவாள் தாயவளே

வானத்து அம்புலியை வண்ணமயில் கிள்ளளமுயல்
மோனத்தெழிலையெல்லாம் முன்னழைத்துப்பிள்ளைகட்கு
ஊனைத் தருந்தாயாம் உத்தமியைச் சித்தரித்து
ஞானக் கவிதைசெய்து யாம்பாட வேண்டாமோ?

குத்திக் குளறிக் குறும்பு பலசெய்து
தத்தித் தளர்நடையால் தள்ளாடிப் பாவிவர
மெத்தமகிழ்ந் தெம்மை மேலெடுத்துத் தோள்மீது
வைத்தாடு மன்னைதனை வாழ்கவெனப் பாடோமோ?

பத்துத் தனித்திங்கள் பாடுபட்டுப் பெற்றெடுத்து
கத்தும்போ தெல்லாம் கடவுளரைக் கைதொழுது
சொத்தை அளித்தச் சுகமனித்துப் பல்கலையாம்
வித்தைபெற வாழ்த்தி விரதம் இருந்தவள்தாய்

ஆடித் திரிந்தெங்கள் அழகுடலில் தூசுதொட்டு
வாடிவரக் கண்டோடி வந்தனைத்து முத்தமிட்டு
ஆசையுடன் நீராட்டி அழுக்ககற்றி அழகு செய்யும்
தாயைப் புகழ்ந்தேத்தித் தமிழ்செய்து பாடுவமே!

வீரன் அருச்சனனும் வில்லாளன் கன்னனுஞ்செய்
போரின் திறங்கூறிப் பொன்றிடனும் நன்றிகொல்லாத்
தீரம் வியந்து ‘செயற்கரிய செய்தமனுச்
சோழன்’ என எம்மைச் சொல்லிமகிழ் வாள்அன்னை.

பள்ளிக்கு வைத்தங்கு படித்து ‘அம்மா’ப் பாட்டதனைச்
சொல்லக்கேட் டோடிவந்து துரத்திப் பிடித்திதமாய்
மெல்ல அனைத்தமுத முத்தமழை சொரிந்து
உள்ளங் களிகொள்ள உவந்திடுதாய் வாழியவே!

(தாய் 01)

தம்பியும் நானும்

தம்பி யொன்று, நாமிங் கிருவரே,
தாயெமை உயி ராக அணைத்தனள்,
எம்பிரான் சிவன் எம்முயிர்க் குள்ளின்று
இட்டுந் தொட்டும் அழைந்தருள் செய்ததால்,
நம்பித்தில்லை மேடையை அடைந்துநாம்
நானும் பொழுதும் நனிதோழு துயந்தனம்
செம்பொன் மேனியப் பித்தனெமக் கன்பு
செய்தவா றெண்ணைச் சித்தம் குழையுமே.

(நான் பக்கம் 8)

அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவனுடன் உடன் பிறந்தவர் ஓரேயொரு தம்பியான அமரர் தி.பரராஜசிங்கமாவார். இவர் நாரம்மலை “செல்வம் ஸ்ரோர்ஸ்” பங்காளராக இருந்து வியாபாரம் செய்து பொருள்டிடி வந்தார். அமரர் கவிஞர் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் தனது பாலிய நன்பனான திரு.மா.இலிங்கப்பிள்ளையின் சகோதரியான தங்கலட்சுமியை தனது தம்பிக்கு மணமுடித்து வைத்தார். இவர்கட்கு நான்கு புத்திரர்கள். இவர்களில் தயாளன் வவுனியாவிலும், ஏனையோர்களான குணாளன், மணாளன், சிராளன் ஆகியோர் இத்தாலியிலும் தற்போது வசித்துவருகின்றனர். கவிஞரின் தம்பியார் 2002ம் ஆண்டு அமரரானார். அப்போது அவருடைய கடைசிப்புதல்வன் திருமணம் செய்திருக்கவில்லை கவிஞர் தில்லைச்சிவன் தனது தம்பியாரின் கடைசிப் புதல்வனான சீராளனுக்கு கடந்த ஆவணி மாதம் மணம் பேசி பதிவுத்திருமணம் செய்து வைத்து மகிழ்ந்தார்.

பாத்து மச்சினி.

பாத்துப் பாத்துக் காத்திருந்த
 பட்டணத்து மச்சினி
 நேத்து வந்தா அவவைப் பாக்க
 ஆத்திரந் தான் வருகுது,
 ‘சலசலே’ன்ற சரிகை காற்றில்
 அலையெடுத்து வீசுது
 ‘பளபளே’ன்று மின்னிக் கண்ணைப்
 பறித்துக் கொண்டு போகுது,
 கையிலிருக்கும் வண்ணக் குடையும்
 கர்ணம் போட்டுச் சூழலுது
 மெய்யிலிருந்து ‘அத்தர் சென்று’
 மேலும் மனம் வீசுது,
 கையில் லேஞ்சி வைத்துக் கொண்டு
 கண்ணை முக்கைத் துடைக்கிறா,
 பையில் ‘பவுடர்’ கொண்டு சென்று
 பகட்டி மினிக்கித் திரிகிறா;
 கையைக் கையைத் தூக்கிச் சின்னக்
 கடிகாரத்தைப் பார்க்கிறா
 காரைக் காணேன் என்று சொல்லிக்
 கடுமையாகப் பேசுறா
 கார் இரெந்து ‘ஹோர்ன்’ அடித்துக்
 காலத்தோடு வந்ததும்
 காற் செருப்புக் ‘கடகடென்’னக்
 காரில் ஏறிச் செல்கிறா,
 பொழுது பட்டுப் பன்னிரண்டு
 மணியளவில் வருகிறா
 பொழுது போக்குக் கேற்ற படம்
 என்று சொல்லிப் புழுகிறா,
 பட்டணத்து மச்சினியைப்
 பார்க்கப் பயமாகுது,
 கட்டிக்கொண்டால் வேறு சனியன்
 வேண்டா மென்று தோணுது.

(கனவுக் கன்னி பக்கம் 37)

விராம்பூர்ச்சி வந்தாள்

தொங்கிடும் மின்னலில் என்னுயிர் பின்னினை
 சூட மலர் கொணர்ந்தேன் - உடன்
 கங்குலிற் சென்றனை கைவிளக் கின்றி நான்
 காணத் தவித்து நின்றேன்.

ஒடையில் உன்முகச் சாடை தெரிந்திட
 ஓடி யருகில் வந்தேன் - நீ
 வாடை தெளித்து மணமுறத் தாமரை
 வான்மல ருட்புகுந் தாய்.

சிந்தாரப் பொட்டிட்டு நின்நுதற் செவ்வியைச்
 சேவித்து வாழ்த்த நின்றேன் - நீ
 அந்தரத் தேயோடிச் செம்பவ ளப்பிறை
 அம்புலி ஆகி விட்டாய்.

மாமரச் சோலையில் ஆவலுடன் எனை
 “வா”வெனக் கூவி நின்றாய் - “காதற்
 பாமலர் சூடி மகிழ்ந் திடலா” மெனப்
 பறந்த தேன் பூங்குயி லாய்?

கடலிற் குளித் துடல் காட்டிநின் றயேழிற்
 காவிய ஆடை யுடன் - நான்
 நடையி லயல்வர மெல்ல அடி வானில்
 நழுவி ஒழித்து விட்டாய்.

கிட்ட நெருங் கிடில் எட்ட நடக்கும்
 கிறுக்கினை நானறி வேன் - இனி
 வட்ட மிட வரேன் ஓட்டி உறவாட
 வந்தாளென் வாழ் வரசி.

(தாய் பக்கம் 63)

அந்தை

தோரணப் பூப்பந்தர் வாயிலிலே - நான்
தோழ னுடன்சள் நுழைகையிலே - அவ்கு
ஆரணம் பாடுவோர் முன்னேவந்து - என்னை
ஆவலுடன் அத்தை பாத்துநின்றாள்

மஞ்சம் மீதிருந்தென் மனைவியுடன் - சில
மனம்விட்டுப் பேசி மகிழ்கையிலே - வந்த
பிஞ்சக் குழந்தையைப் பிடித்திமுத் தேயவள்
பின்னாலேங் கோடி ஓழித்துவிட்டாள்?

‘தித்திப்பு’ப் பண்டங்கள் செய்துவைத்தே - நான்
தின்னு மட்டும்மறை வாகநின்று - நெஞ்சில்
மெத்த மகிழுமென் அத்தைமுகத்தினில் - நின்று
மின்னிடும் புன்னகை சொல்வதென்ன?

மங்கை கரத்தினைப் பற்றிக்கொண்டு - இந்த
மனவாளன் வீதியிற் போகையிலே - இன்பம்
பொங்கும் விழிகளில் புத்தொளிக் கதிரேழு - மிகப்
பூரிக்கும் உள்ளம் புகழ்வதென்னே?

(தாய் பக்கம் 46)

வெல்லச் சுவையினையும் வெல்லத் தமிழ்செய்யும்
தில்லைச் சிவனரின் தீம்பாடல் ~ சில்லையூர்ச்
செல்வரா சென்றும் சிறியேன் மனந்துயரில்
மல்குங்கால் மற்றும் மருந்து.

சில்லையூர் செல்வராசா

நெஞ்சிள் மலர்

சின்ன நல்ல பூவே! - நீ
சிரிக்கும் மூல்லைக் காடே!
முன்னர் செய்த தவமாய் - வந்து
முகிழ்த்த எங்கள் சேயே!

ஆடிவரும்போது - நெஞ்சில்
அள்ளி இன்பம் வார்ப்பாய்
பாடும் கிள்ளைப்பேச்சு - எங்கள்
பாவம் எல்லாம் போக்கும்.

பளிங்கு போன்ற உள்ளம் - செய்ய
பவளம் போன்ற உருவம்,
சலங்கை கொஞ்சம் கால்கள் - நோகத்
தாவிவந்ததேனோ?

விண்ணின் சுவை அழுதே! - தூய
வீணைதரும் இசையே!
வண்ணத் தமிழ் மொழியே! - இன்பம்
வார்க்கும் இதழ்க் கனியே!

கன்னல் சாற்றின் ஊற்று - பிஞ்சக்
கையசைத்தால் ஆச்சு,
மண்ணில் உள்ள தெல்லாம் - உன்றன்
மடியில் வைத்துப் பார்ப்போம்.

காலைக் கதிரொளியே! - தமிழ்
காவியத்தின் பொருளே!
சோலை தவழ் வளியே! - இன்பம்
தோய்ந்த பழம் நீயே!

தெய்வச் சிலை நீயே! - கலைச்
செல்வக்களஞ்சியமே!
உய்வளிக்க வந்தாய் - உள்ளம்
உவந்து களி கொண்டோம்.

புத்தம் புது மலர் நீ! - என்றும்
புன்னகை செய்மலர் நீ!
நித்தம் மணம் கூட்டி - எம்
நெஞ்சிலாடும் மலர் நீ!

(கனவுக் கண்ணி பக்கம் 40)

பாட்டனாரின் கதை

“வோடு நார் போல எனது கதைகளினாடு ஓடி ஒளித்து விளையாடுபவர் எனது பாட்டனார். பத்தொன்பது, இருபது என இரு நூற்றாண்டுகளைக் கண்டு, இரண்டு உலகப் பெரும் போர்களையும் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பதின்னான்காம் ஆண்டுப் பஞ்சத்தையும் நேரில் அனுபவித்தவர்.

பனைமரத்தின் சோத்திப் பகுதியை இடித்த மாவுப் பிட்டினையும், ஈச்சை மரத்தாணிச் சுவையினையும் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வார். நாவலரின் கஞ்சித் தொட்டி பற்றியும், மகாவித்துவான் பொன்னையாபிள்ளை அவர்களின், இராமாயண உரைவளம் பற்றியும் கூறக் கேட்டின்புற்ற நாட்கள் பல. அக்காலத்தில் தான் தனது தமையன் இளையதம்பியருடன் யாழ் ஓட்டு மடத்தில் வாழ்ந்த நிலைபற்றியும் புகழ்வதில் சோர்வடையார்.

ஆயிரம் பிறைகண்ட இவரின் வாழ்வில், கடைசி இருபது வருடங்கள், எனது பிரதமபாதுகாவலராக இருந்த சிறப்பியல்புகளை, இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு காலத்திலும் நினைத்துப் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

எனது மனத்திரையில், பல்விழுந்த, சிவந்தநிறத்து மொட்டைக் கிழவனின் தோற்றுமே விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. ஐந்தரை அடி உயரமும் அகன்ற நெற்றியும், அழகிய பால்வண்ணப் பற்களும் முழங்கால் வரை தாழ்ந்த கூந்தலும் பொன்மேனியும் பொருந்தி இருந்தார் எனில் யார்தான் நம்புவார்கள். (அவரது தலையின் இழிந்த மயிர் எனது தாயாருக்கு முடிமயிரானதுண்டாம்)

அவரிடம் தினமும் வந்து போகும் அனுக்கத் தோழர்களின் உரையாடல்களால், பல இளைஞர்களை வசீகரித்த அவரின் தோற்றப் பொலிவினைக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். அவரது சிறிய மகனான புலவர் தில்லைநாதர், தான் எங்கு செல்கினும் குஞ்சியப்புவுடன் செல்ல விரும்புவேன்” என்றும் அவருடன் செல்வதால் தனக்கும் கௌரவம் உண்டென்றும் கூறினார்.

- இத்தகைய அழகும், அறிவும், ஆண்மையும் மிக்க ஒருவர், எனக்கிணியனாய், யான் இட்டவைகளைக் காட்ட செய்து, யான் போகும் இடம் எல்லாம் என் மெய்க்காப்பாளனாய் நின்று போற்றி எடுத்த தெண்ணிப் புளகாங்கிதம் அடைந்ததன் பேறு “எனது பாட்டனார்” என்ற இந்தக் கதை.

நான் அவருடன், அவரின் குடிலில் வாழ்ந்த காலம், எனது இளமையின் பொற்காலம். அக்காலத்தில் கல்வியில் அவர் கொண்டிருந்த கருத்தினை எனக்குப் புகட்டினார். இராமாயணப் பரதக் கதைகளைச் சொன்னார். பல தனிப் பாடல்களையும் காவியப் பாடல்களையும் சொல்லித் தந்தார். எம் ஊரவர்களான கல்விமான்களைப் பற்றியும் விமர்சிப்பார். அவர் புலவர் தில்லைநாதரைப் பாராட்டுவார். புலவரும் அடிக்கடி அவரின் குடிலுக்கு வந்து தனது ஆக்கங்களைப் பாடிக்காட்டி மகிழ்வார். தில்லை நாதரைப் போன்றே, வைத்தியர் சோமசுந்தரம் மருகர் தம்பையா நன்பர் கு. வைரமுத்துவும், எனது பெரியமாமாவும் நொத்தரிசுவுமான சி.அருளம்பலம் என்பவரும் பாட்டனாரின் குடிலுக்கு அடிக்கடி வந்து போவார்கள். இவர்களின் பரிச்சயம் எனக்கும் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை வளர்த்தது.

யாருமற்றுத் தனிமையில் இருக்கும் போது, ஏதாவதொரு கைப்பணியைச் செய்வார். கடகம் பொத்துவார், கயிறு திரிப்பார், இந்த வேலைகளுக்கு அவர் நினைவு எங்கெல்லாமோ சென்று மீணும். அவ்வேளையில், ஏதோ ஒரு மனமுச்சியால் உந்தப்பட்டு அவர் கூறுபவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். அவைகளில் சில எனது கதைகளில் இழையோடி இருப்பதைக் காண்பீர்கள். நிற்க,

காலந்தான் மாறிக் கொண்டு போகி றதே தவிர, கருத்துக்களில் அதிக மாற்றம் இல்லை. இன்றுள்ள அதிகார வர்க்கம் தமக்கு வேண்டாதவர்கள் மேல் இல்லாததும், பொல்லாததுஞ் சொல்லி, வழக்குகளைச் சோடித்துக் குற்றவாளிக் கூட்டில் நிறுத்துவது போல, அக்காலத்திலும் இருந்தது. ஊரில் உள்ள எல்லா மக்களும் தமக்கு அடங்கியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் கிராமத் தலைமைக்காரன் முதல் பிரதேச மணியகாரன் வரை உள்ளோரின் கருத்து. தமது பேச்சுக்கு எதிர் வாதம், இவர்கள் விரும்பாதது. ஏன் என்ற கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

ஊரில் தனிப்பட்ட ஒருவர், செல்வாக்குடன் இருப்பதும் குழுக்களாக இயங்குவதும் பயங்கரவாதம். இது அதிகாரிகளுக்குப் பிடிப்பதில்லை. தனிநபர், செல்வாக்குள்ள ஒருவரை எப்படியும் வீழ்த்தித் தமது காலடிக்கீழ் கொண்டு வரப் பார்ப்பார். அல்லது வழக்குகளில் மாட்டிச் சீரழிவர்.

இந்த வகையாக, வழக்கொன்று எனது பாட்டனரான குருநாதர் சுப்பிரமணியம் சின்னத்தம்பி என்ற முப்பத்தொருவயது இளைஞர் மேல் போடப்பட்டது.

மேலும் பல சாதிக்கட்டுகள் ஒழியவும் இவர்களின் குழுமம் காரணமாக இருந்ததென்றால் சொல்வர். காற்செருப்பணிதல், பெண்கள் ரவிக்கை அணிதல் என இல்லாதவையும் நடைபெற்றது இக்காலத்தில் தானாம்.

ஓன்பது சகோதரர்களுக்குக் கடைக்குட்டித் தம்பியான சின்னத்தம்பி நல்ல அழகன். ஓரளவு கல்வியும் விவேகமும், உடையவராக இருந்ததால் தாய் தந்தை சகோதர சகோதரிகளின் செல்லப்பிள்ளை. இவர்தம் சகோதரர்களின் பிள்ளைகளோ பலர். இத்தகைய பரிவாரங்களுடன் ஊரிற் பல இளைஞர்களின் தோழமையும் தானாகவே வந்து சேர்ந்தது.

பிறப்பினாலும் தோழமையினாலும் கூடித் தொழில் செய்வதினாலும் ஏற்பட்ட உறவுகள் விளையாட்டுகள், பிரயாணங்கள், சண்டை சச்சரவுகள், சமாதானப் பேச்சுக்கள் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் விரிந்தது.

இப்படியாக வளர்ந்த இந்த உறவுகள் ஒரு சாதிக் குழுமத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக மட்டும் அமையவில்லை. எல்லாவகைத் தொழில்களையும் செய்யும் எல்லாச் சாதிகளும் இணைந்த, ஒரு தொழிலாள வர்க்கக் குழுமம் போன்றே இருந்தது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் சாதிபேதம் தொழிற்பேதங்களற்ற ஒரு கூட்டம். வெள்ளாளர், கோவியர், பள்ளர், நளவர், கம்மாளர், பறையர் என்ற பல சாதியினரும் சேர்ந்த ஒரு குழுமம். ஒன்று பட்டு ஒரு வேலையில் எல்லோரும் ஈடுபடுவது அதன் பயனை, எல்லோரும் அனுபவிப்பது, உழவிலாயினும், வண்டிற்சவாரி ஆயினும், வேட்டையிலாயினும், குள்மீன் பிடித்தலிலாயினும், புல் செதுக்கப் போவதாயினும் கோவில், குளம் கூத்து நாடகம் என்ற இடங்களிலாயினும் சரி இந்தக் கூட்டத்தைக் காணின் அங்கே சின்னத்தம்பியும் இருப்பார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் உள்ளது போன்ற தீண்டாமைக் கொடுமைகள் ஊரில் இருக்கவில்லை. இதற்கு மக்கள் மனந்திருந்தி விட்டார்கள் என்பதில்லை. குறைந்த தொகையினரான தீண்டாத மக்கள் பரந்த தமது சொந்த நிலங்களில் சொந்தத் தொழில்களோடு வாழ்ந்ததே காரணம் எனலாம். இப்படி இருந்தும் காலக் கிரமத்தில் இந்தக் குழுமத்தின் செயல்கள் ஊரில் சாதிப் பெருமை பேசும் முதியவர் சிலருக்கு எரிச்சலைக் கொடுத்தது.

என்ன இவன் சின்னத்தம்பி எங்களுடைய பிள்ளைகளையும் கெடுக்கிறானே! என்ற சாதி மான்கள், “எல்லாச் சாதியாரையும் வீடுகளுக்குள் கொண்டு வாரான்கள், கிணற்றில் தண்ணீர் எடுப்பிக்கிறான்கள், குளங்களில் ஒன்றாய் நீந்தி விளையாடுறான்கள்,

கேட்டால் அந்தக் கதையை விட்டன, என்று அதட்டவும் செய்கிறான்களே,” என்று சுப்பிரமணியத்தாரிடம் முறையிட்டும் நடந்த தென்ன? சின்னத்தம்பியும் அதைக்கேட்கவில்லை.

இந்த வகையான விளைவுகளாலும் மேலும் இவர்களால் செய்யப் பெற்றதென நம்பும், இளநீர்க் களவு, கோழித்திருட்டு, ஆட்டுக்களவு போன்ற தவறு, குறும்புகளாலும் வளர்ந்து வரும் எதிர்ப்பினை, எதையும் விளையாட்டெனவே கருதி வந்த குழுமத்தினால் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. காட்டின் வெளிகளில் புல்லுச் செருக்குதல் ஏருப்பொறுக்குதல் விறகுதரித்தல் போன்ற செயல்களும், அரசு அதிகாரியான மணியகாரனின் கட்டுப்பாட்டினை மீறிச் செய்த சட்ட விரோதச் செயல்கள் என்பதை மனங்கொண்டதாலும், இவர்களை அடக்கிப் பணிய வைக்கத் தொடுத்தகே முதலிற் குறிப்பிட்ட வழக்கு தறுதலை வழக்கெனக்கூறப் பெற்ற வழக்கின் முதற் குற்றச்சாட்டு, முப்பது வயதுக்கு மேற்பட்டும் மணம் முடிக்காதிருத்தல், இரண்டாவது தொழில் துறையின்றி இருத்தல், முன்றாவது நிலபுலம் சொத்துக்கள் இல்லாதிருத்தல்.

இம்முன்றும் இல்லையெனில் அக்காலத்தில் அவன் தறுதலை எனச் சிறைக்கே செல்ல வேண்டியநிலை. வேலையில்லை, சொத்தில்லை, பெண் இல்லை என்றால் சிறையெனில் இப்போது எத்தனை சிறைக் கூடங்கள் நிறைந்திருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்க்கத் தோன்றவில்லையா? அக்காலச் சட்டப்படி அவர் தறுதலை. கோட்டாணை பிறப்பிக்கப் பெற்றுக் கட்டளை அதிகாரியும் வந்து செல்கிறார். ஆனால் கூடவே நிற்கும் சின்னத்தம்பியைக் காட்டிக் கொடுப்பாரில்லை.

தானாகவே முன்வந்து கட்டளையைப் பெற்ற சின்னத்தம்பி தந்தையாரிடம் செல்கிறார். சுப்பரிடம் கட்டளை காண்பிக்கப்படுகிறது. அடுத்த சில தினங்களில் சத்திரியப் புலத்தில் முப்பது பரப்பு சின்னத்தம்பிக்கு முதுசொம் உறுதி முடிக்கப் பெற்றது. காத்திருந்த மச்சாள் சின்னாச்சிகையால் சோறு வாங்கித் தின்ற சின்னத்தம்பி அவன் கழுத்தில் கட்டிய மஞ்சள் கயிறு கட்டளைச் சட்டத்துக்கமைந்ததே.

இதுவரை பிரமச்சாரியம் காத்த சின்னத்தம்பிக்கு ஒருகால் கட்டு இதனால் கூட்டம் குலைந்து விடும் என்று நம்பியவர்கள் ஏமாறக் கூடியதாக மக்கள் ஆதரவுடன் பல காரியங்களை ஆற்றியதாகக் கூறக் கேட்டேன்.

எனது பாட்டனாரிடம் பலர் வருவார்கள். திருமணப்பேச்சுக்கு ஆதரவு கேட்பவர்கள், மணவிலக்கைக் கோருபவர்கள், சேர்த்து வைக்க வேண்டுபவர்கள், எல்லைப் பிரச்சினை, பங்குப் பிரச்சினை என்றின்னோரன்னவைகட்கெல்லாம் மத்தியட்சம் செய்து

வைப்பதில் சமர்த்தர். அப்பொழுது சொல்லுவார் மத்தியட்சம் செய்பவர் நீதிமானாக இருந்தாற் போதாது. வல்லமை உள்ளவனாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்கும் நீதியை நிலைநாட்ட வல்லமைதான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வலுவற்ற ஆட்சியால் நீதியை நிலை நிறுத்த முடியாது என்று கூறியவர் நான் இப்போ வலுவிழந்து விட்டேன். கேட்பவர் கேட்கட்டும் கேளாதவர் போகட்டும். ஆனால் ஒன்று ஒரு ஊருக்கு ஒரு சண்டியன் வேண்டும். சண்டியன் தான் சமாதானம் செய்து வைப்பான். நீதி வழங்குவான். முற்காலத்தில் குழுமங்களின் தலைவனாகச் சண்டியன் ஒருவனே இருந்தான். அவனே அரசன், கப்பம் வாங்கினான், காவல் காத்தான், “அவர்களைத்தான் அழகிகளும் விரும்புவார்கள்” என்றாரே! அதை இப்போது நினைக்கிறேன், “வீரனுக்கே பேரழகி உரியவள்” சங்கச் சான்றோர் வார்த்தை என் காதுகளில் ஒலிக்கிறது. பிற்காலத்தில் என் ஊரில் சில சண்டியர்கள் இருந்தார்கள். இவர்களைப் பார்த்து கோமாளிகளைப் பார்ப்பது போல மிடாக்குடியர்கள், சண்டித்தனம் எல்லாம் கள்ளுக் கொட்டிலடியில் தான். அவர்கள் பொலீசாரைக் கண்டு உபசரிப்பதைப் பார்த்தால் பெரும் கண்றாவி. சண்டியன்கள் என்றால் இப்படித்தான் காக்கா பிடிக்க வேண்டுமா.

அந்தக் காலத்தில் மணியக்காரருக்குத்தான் பொலிஸ் அதிகாரங்களும் இருந்தன. இவர் இட்டது தான் சட்டம். எதிர் பேச்சிருக்கக் கூடாது. சாதி ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடும் அவர் கையில் தான். நிதி செய்வதிலும் சாதிப்பாகுபாடுகள். இவற்றினுக்கெல்லாம் சவாலாகத் தோன்றிய குழுமங்களின், ஒரு பிரதிநிதியாக எம் ஊரில் வாழ்ந்தவர் எனது பாட்டனார். அவர், அவரது மகளும் எனது தாயாருமான பொன்னம்மா, எனது தந்தையான மண்டை தீவு ஆறுமுகம் தில்லையம்பலம், ஆகிய மூவர்களதும் திருவுளங்களுக்கு இந்த நூலைக் காணிக்கை ஆக்கி மகிழ்கிறேன்.

(அந்தக்காலக் கதை பக்கம் 127)

எதார்த்தம்

‘யாவும் கற்பனை’ என்ற அடிக்குறிப்புடன் சில கதைகள் முடிவுறுவதைக் காணும் போதெல்லாம் என் உள்ளாம் நகும். எழுத்தாளர்கள் மக்களை எவ்வளவு மட்டமாகக் கருதித் தமது கற்பனை ஆற்றலைப் புனுகுகிறார்கள் என்பது எனது ஆதங்கம்.

எனக்கு சிறுகதை எழுத ஆர்வம் வந்தபோது அதற்குக் கருத்தேடி வானத்தைப் பார்த்ததில்லை. கடற்கரைக்கோ மலையடிவாரத்துக்கோ சென்றதில்லை. புழங்குதென்று பூஞ்சோலைப் பக்கம் போனதுமில்லை. பனை ஒலை விசிறி மட்டையால் என்முதுகை நானே சொறிய எல்லாக் கருக்களும் என் அயலிலிருந்து கிடைத்து விடும்.

வேலிக்கு மேலால் குசலம் விசாரித்து, அடுத்தடுத்த வீடுகளின் ‘வளவளாக்களை’க் கதைக் கருக்களாகக் கொண்டு வருவார்கள் சகோதரிகள். அம்மாச்சியின் தொண்தொண்பால், குடிகாரக் குழந்தையின் கூட்டிவைப்புக் கதைகளின் கருக்கிடைக்கும். வேலிக்குள் சொருகிக் கிடைக்கும் சிரட்டைகள் சேரிமக்கள் வந்தபோகும் கதைகள் கூறும். கை மண்டியில் தண்ணீர் குடித்தவன் கைகளைப் பிடித்து போதும் என்றானோ, மோகம் என்றானோ! கருவைக் கண்டுபிடிக்க முந்துமென் மனது. அடுத்த வீட்டுச் சண்டையில் விலக்குப் பிடிக்கப் போய் குண்டி கூழுக்கழு, கொண்டை பூவுக்கழுத் கருக்கிடைத்தது.

இவ்வாறாக பெற்ற ஒரு கருவை வைத்து அன்று நானோர் கதையை எழுதினேன். அடிக்குறிப்பில் ‘யாவும் கற்பனையே’ என்று பயபக்தியுடன் எழுதியும் வைத்தேன்.

பத்திரிகையில் வெளிவந்தபோது பரவத்துடன் பலபேருக்குக் காட்டினேன். சிலர் மகிழ்ந்தார்கள். சிலர் முகத்தைச் சுழித்துச் சென்றனர். எனது அயலவர் எவருமே இதைக் கற்பனை என்று ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

எனது ஆசிரியன் “எங்கே இருந்தா உனக்கு கற்பனை வந்தது. குளத்தில் பார்த்த தாமரையை ஆகாயத்தில் காட்டுறாய். அயல் வீட்டுக் கதையைப் பெயர்களை மாற்றிவிட்டுக் கற்பனை என்று கதை கட்டுகிறாய்” என்று அடிக்காக் குறையாக ஏசிச் சென்றார்.

அடுத்த வீட்டுச் செல்வி அக்கா என்னைப் பார்த்தும் பார்க்காதது போலச் சென்றது பாவமாக இருந்தது. பயமிருந்தாலும் எனது உடன் மாணவ நண்பர்கள், எதார்த்தமான கதை என்று பாராட்டக் கேட்டது மகிழ்ச்சிதான். “எதார்த்தவாதி வெகுசன

விரோதி” என்பது நானறிந்திருக்கவில்லை. ஊரில் சிலரின் அகோர பார்வைத் தீக்குத்தப்பிப் பிழைத்துப் பலரின் புகழ்மழையில் நனைந்தேன்.

இன்று நான் எடுத்துக் கொண்டது எனது கதை. வேறு யாராவது பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என நம்புகிறேன். எனது இக்கதையில் சம்பந்தப்பட்டு ஒரு பெண் வருகிறாள். அவள் இப்படி இருப்பாள் என்று நான் முன் நினைத்ததெல்லாம் தவறு. ‘கற்பனையாக ஒரு பொய்யைத் திரும்பத் திரும்ப நினைத்தால், சொன்னால் மெய்போலாகும்’ என்பது போல் என் உளத்தின் காட்சியிலும் கற்பனையிலும் உருவாகி உயிர் பெற்றாள் ஒருத்தி.

அவளை நான் காதலித்தேன். கண்டதும் கொண்ட காதலல்ல. காணாது கொண்ட காதலுமல்ல. பாசத்தோடு பழகிப்பெற்ற காதல். இருவரும் சமவயதினராக இருந்தபோதிலும் உருவத்தில் அவள் பெரியவள். அவள் என்னைத் ‘தம்பி’ என்று அழைப்பதும் நான் அவளை ‘அக்கா’ என்பதும் ஊருக்காகத்தான். உறவுமுறையில் மச்சாள் - மச்சான்.

எனது காதலை நான் அவளிடம் கூற நானினேன். அவள் என்னைக் காதலித்தானோ தெரியாது. நானே வெட்கப்பட்டு எனது காதலை வெளிப்படுத்தாத போது அவளாக வெளிப்படுத்த மாட்டாள் என்றே இருந்தேன். காலம் ஓடியது. நான் அவளைக் காதலித்தேன் அவளும் என்னைக் காதலிப்பதாகவே நம்பினேன்.

நாங்களிருவரும் பாடசாலை நேரந் தவிர்ந்த மற்ற நேரங்களில் ஒன்றாகவே விளையாடுவோம். கோவில் திருவிழாக்களுக்குக் கூடிச் செல்வோம். நான் அழகாக வரவேண்டும் என்று அவளும் அவள் அழகாக உடுத்துத் தலை சீவிப் பூமுடித்து வரவேண்டும் என்று நானும் அக்கறைப்படுவோம்.

நாங்களிருவரும் ஒட்டுறவாக வாழ்வதைப் பார்த்த பாட்டன் பாட்டி ‘புருசன் பெண்டாட்டி’ என்று சொல்லிக் கொள்வார்கள். இவை பற்றி நாங்கள் சங்கோஜப் படுவதில்லை.அக்காலச் சஞ்சிகைகளையும் கதைப் புத்தகங்களையும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வாசிப்போம். கவிதைகளையும் ரசித்து அனுபவிப்போம். கதாமாந்தர்களை விமர்சிப்போம். குண்டான பெண் உருவங்களில் நான் அவளின் பெயரை எழுதி விட்டால், கோமாளி வடிவங்களில் அவள் என் பெயரை எழுதிவிட்டு மறைந்து ஓடிவிடுவாள். ஒரு கதையில் ‘அம்மா என்னைப் பெற்றது எப்படி’ என்றுக் கேட்டுக் குழந்தை அடம் பிடித்தாள்.

தாய் கோவிலில் வாங்கினேன், குளத்தில் கண்டெடுத்தேன்' என்று கூறியும் பிள்ளை அழுவதை விடவில்லை. கேட்டுக் கொண்டிருந்த தந்தை உள்ளத்தைச் சொல்லி விடேன்' என்று மனைவியைச் சீண்டினான். நான் அவளைப் பார்த்தேன். அவள் நிலத்தைப் பார்த்தாள். இவ்வாறான அனுபவங்களுடன் அவளுக்கு வயசும் வர எனக்கு மீசை முளைத்தது. இருவரும் இடம்மாறி வேறு வேறு இடங்களுக்குச் சென்று விட்டோம்.

யாழ்ப்பாண நகரின் பிரபல பெண்கள் பாடசாலையில் கல்வி கற்ற அவள், விடுமுறை காலங்களில் ஊருக்குவரும் வேளைகளில் எல்லாம். நானும் எனது பாடசாலையிலிருந்து ஊருக்கு வந்து விடுவேன். பிறகேன்ன? பழைய கலகலப்பு. குறும்புகளுக்குக் குறைவில்லை. ஆயின் எனது நெஞ்சத்தில் புதைந்துள்ள காதல் விடயம், அவளாறியா மறைபொருளாக இருப்பதாகவே நினைத்தேன். எப்படியும் எனது நெஞ்சத்துக் காதலை அவளுக்குத் திறந்து காட்டிவிடத் துணிந்தும் முடியாது தவித்தேன். காலம் வரும் என்று காத்திருந்த ஒரு நாள் இரவு. தினர் என்று என் ஞானத்தில் ஒரு கவிதை பிறந்தது.

மொத்தமாக அங்கதக் கவிதையாகப் பிறந்த அப்பாடல் தத்ரூபமாக அவளின் அப்போதைய நடைமுறைகளைப் பிரதிபலித்தது. பாதாதிகேசவர்ணனையாகப் பிரவகித்த அக்கவிதையை நகல் எடுத்து அக்காலத்தில் பிரபல்யம் மிக்க சிற்றிலக்கிய ஏடு ஒன்றிற்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

பிரசுரமாகுமா பிரசுரமாகாதா, பிரசுரமாகினால், அவளின் பார்வைக்கு கொண்டுவருவதெப்படி? என்ற நினைவுகளில் மிதந்து எனது காலம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. நெஞ்சக்குளியில் மறைத்து வைக்கப்பெற்ற எனது காதலின் திறவுகோலாகவும், எனது முதற் பிரசவமுமான இக்கவிதை அச்சவாகனமேறி உலாவரும் தோற்றப் பொலிவைக் காணும் ஆவல் பல இருக்கினில் எனது தூக்கத்தைக் கெடுத்திருந்தது.

இவ்வண்ணம் இருந்தபோது, எழில் வண்ணத்தோடு எனது கவிதையைத் தாங்கி வந்த சிற்றிலக்கிய ஏடு, கிடைத்தத்தான் பிரித்துப் பார்த்த கையோடு வீடு, நோக்கிச் சென்றேனா! அங்கோ அவள் கையில் இதே ஏட்டின் இன்னோர் பிரதி. வேகம் அடங்கி வியப்பும் வெட்கமும் உந்த அவள் பக்கமாகப் போனேன்.

“தம்பி! ரொம்ப நல்ல கவிதை. ஏதார்த்தங்களை ரசித்துத் தத்ரூபமாகச் சித்தரித்திருக்கின்றாய். சொற்கள் தேர்ந்தெடுத்த வைரங்கள். மூடி மறைப்பில்லாமல்

அப்படியே பிரகாசிக்கின்றன. ஆனால் ஒன்று, ஒரு வரியில் ஒரு சொல்லை மட்டும் மாற்றஞ் செய்திருந்தால் மிக நேர்த்தியாகவும் எதார்த்தமாகவும் இருக்கும்” என்றாள் அவள்.

வியப்புடன் “என்ன அப்படிச் சொல்கிறாய்? எதை மாற்றவேண்டும்” என்று நெருடும் என் நெஞ்சைப் பொத்திக் கொண்டேன். என் காதல் வெளியரங்கேறி விட்டதோ என்ற துடிப்போடு.

அவள் சொன்னாள்- “பொழுதுபட்டப் பன்னிரண்டு மணியளவில் வருகிறாள்”, என்ற வரி.

“பழுதுபட்டுப் பன்னிரண்டு மணியளவில் வருகிறாள் என்றிருந்தால் எவ்வளவு எதார்த்தமாக இருக்கும்”. என்னை எங்கோ சாக்கடையில் தள்ளிவிட்டது போன்ற இச்சொல்லால் உணர்ச்சிவசப்பட்டு “அடியே உன்னைப் பற்றியல்லவா எழுதியிருக்கிறேன்” என்று பதற்றத்துடன் கூறினேன்.

“அதையுந் தெரிந்துதான் சொல்கிறேன். அப்படி எழுதியிருந்தால், எதார்த்தமாக இருக்கும்” என்றவள் “நீர் என்ன நினைக்கிறீர்” என்றாள் கடைசிக் கவிதையைப் பாரும்!

“பட்டணத்து மச்சினியைப் பாக்கப் பயமாகுது கட்டிக் கொண்டால் வேற சனியன் வேண்டாம் என்று தோன்றுது” என்ற எதார்த்தம் இருக்கிறதே என்று கொண்டே நடந்தேன்.

“சரி.....சரி..... போய் வாடா, மீண்டும் சந்திப்போம்” என்று கைக்கயை ஆட்டி விடை தந்தாள் அவள்.

(காவல் வேலி பக்கம் 9)

மரணத்தை வென்ற செல்வா

மரணத்தை வென்றுதந்தை செல்வா மக்கள்
மனங்களில் ஒளியாகிப் பிரகாசித்தார்
அரவணைத்து அவர்வளர்த்த பல்லாயிரம்பேர்
அலமந்து அவர்வாழ்ந்த உடலை வைத்து
கரைகாணாக் கவலையொடு கண்ணீர் மல்கி
“கடவுளே” எனமேலே கைகுவித்தார்,
வரலாறு காணாத மக்கள் வெள்ளம்
வந்து தந்தை திருவுடலை அஞ்சலித்தார்.

தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை
சாவாத புகழுடலிற் புகுந்தார் செல்வா
இமிழ்திரைகுழ் தமிழுலகில் இவர்போல் முன்னர்
எவருமில்லை இடர்க்காலத் தலைமை ஏற்று
அமிழ்தனைய உயிர்தளிர்க்கும் வார்த்தை யாலும்
அன்பாலும் ஆதரவுக் கரங்கள் நீட்டி
தமிழருக்கு கவசம்போல் பாதுகாப்பு
தந்தாரே எனநினைத்து தவித்தார் மக்கள்.

சீரிளமைத் தமிழ்எங்கள் உயிர்என்ப தாலே
செந்தமிழும் தமிழர்களும் அமிவதே இல்லை
காரிருள் வரும்போகும் காலத்தி னாலே
கட்டுண்டேம் பொறுத்திருப்போம் காலங்கள் மாறும்
போரின்றும் முடிந்ததில்லை வரலாற்றுப் போரில்
புதியமுறை கண்டுஅறத் தோடியன்ற அகிம்சைக்
காருண்யப் போராளி காந்தியின் பின்செல்வா
காலத்தால் கிடைத்தந்தி இழந்தமுதார் தமிழர்.

காட்டாற்று வெள்ளம்போல் மக்கட்பிர வாகம்
காங்கேயன் துறைவீதி முடியாழ் நோக்கி
வீட்டுநெடுங் கூரைமதில் மரங்கள் மேல்மாடி
மேலாக முன்றுவர்ணக்கொடிகள் கீழாக

தோட்டார்பு மலர்சொரிய ஊடாக நீந்தி
 தூவெள்ளை நிறஅன்ன ஊர்தியொன் றெங்கள்
 மீட்பருடல் தாங்கிவெளி வரக்கண்டு தந்தை
 வினைதீர்ந்த தோவென்று கதறினார் மக்கள்.

கைகோர்த்து வீதியின் இருமருங்கும் தொண்டர்
 கடல்போலப் பொங்குஜன வெள்ளத்தைத் தடுக்க.
 ஐயோ! எனக்கதறிக் கைதலைமேற் குவித்து
 அஞ்சலித்துக் கண்ணீரால் அபிடேகம் செய்வோர்
 வெய்யதுய ரோடருகில் வருவோரை விலக்கி
 மெல்லவரும் ஊர்திமேல் மலர்வளையம் சார்த்தி
 செய்யாவெம் செல்வா வெனத் தேம்பித்தேம்பி
 தெரிசிப்பார் பின்னாக முன்சென்ற தூர்தி.

ஜனவெள்ளம் அலைமோதும் சமுத்திரம் நடுவில்
 தனியாக அமைந்தவொரு மலர்மேடை மீது
 நினைவெல்லாம் தமிழீழத் தாயகம் என்று
 நின்றவெம் செல்வாவின் புனிதஉடற் பேழை
 அணையவும் மக்களோல்லாம் இறுதி அல்லித்து
 அன்புவெனும் கண்ணீர்ப் பூக்களைத் தூவ
 சிலையாகத் தோன்றி அருட்கண் திறந்து
 செல்வா தமிழீழத் தாயகத்தைக் கண்டார்.

போராடும் தன்குணத்தை மக்களிடம் வளர்த்து
 புகழ் விரிந்த ஈழத் தாயகத்தைக் காட்டி
 ஆராத காதலொடு சுதந்திரநல் அரசு
 அடைகின்ற பேராசை வளர்த்தெம் கருவில்
 வீறார்ந்த புலி மறவர் தோன்றிவர வாழ்த்தி
 விழிகளில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக
 பேராதரிக்கும் தொண்டர்களைச் செல்வா
 பிரிந்தார் அவர்பணியைத் தொண்டர்கள் எடுத்தார்.

தந்தை செல்வா காவியம் பக்கம் (83)

நாட்டுவாத் தமிழர்

வீட்டருகே சுவர்க்கரையில் ஒரு புற்று வைத்து
 விதம் விதமாய் உணவுபல சேர்த்தங்கு இன்ப
 ஊட்டமுடன் தன்னினத்தின் கூட்டமுடன் வாழும்
 உருவத்தில் மிகச்சிறிய சிற்றெறும்பைக் கண்டு
 வாட்டமுற்றேன் ஜயயோ நாமிங்கு வாழ!
 வழி யற்று விட்டோம் எம்மானந்தான் எங்கே?
 நாட்டமுடன் சுதந்திரராய்ப்பாழ்தற்கு என்றோர்
 நாடில்லை ஏறும்புக்கும் வீடுண்டு காண்பீர்!

விண்ணேறித் திசை பலவும் சென்று இசைபாடி
 விருப்புடனே காய்பலவும் கனிபலவும் உண்டு
 மன் மேடும் மதில் பலவும் மலைபலவுந் தாண்டி
 மகிழ்ந்தாடித் திரிந்ததின்பின் விரைந்தோடிக்கூட்டில்
 தன்பேடோ டிரவெல்லாம் களிக்கின்ற சிட்டைத்
 தான் கண்டோம் ஆயின் இத்தமிழர் எனும்கூட்டம்
 எண்ணியதைச் செய்து மிக ஏற்றமுடன் வாழ
 எமக்கென்றோர் நாடில்லை எண்ணத்தில் கொள்வீர்!

கொலை செய்து வனமுற்றும் உறுமிமிகத்திரியும்
 கொடு புலியும் சுதந்திரமாய் வாழுந்தன் புதரில்
 வளையினிலே முஞ்குற்றின் வாழ்வதனைக் கண்டும்
 வகையறியாதுழல் கின்றோம் வாழ நாடில்லை,
 உலையினிலே இட்ட மெழுகுதனைப் போல
 உருகுகிறார் தமிழனது பழம் பெருமை பேசி,
 தலை நிமிர்ந்து தமிழனைத்தருக்குடனே செல்ல,
 தரணிக்கு முதற்பிள்ளை வாழ நாடில்லை.

(தில்லைச்சிவன் கவிதைகள் பக்கம் 19)

தில்லையம்பலம் சுவாமி (தில்லைச்சிவன்) வாழ்க்கைப் பாதையில்

1.	பிறப்பு	:	05.01.1928	சரவணை
2.	தந்தை	:	ஆறுமுகம் தில்லையம்பலம்	மண்டைதீவு
3.	தாய்	:	சின்னத்தம்பி பொன்னம்மை	சரவணை
4.	இளமைக்கல்வி	:	நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலை	சரவணை
5.	முதற் கவிதை	:	1942 செவமாணவர் போதினி (கையெழுத்து இதழ்)	
6.	தில்லைச்சிவன் எனப் புனைபெயர் 1943 (செ.சப்பிரமணியத்தால் ஆக்கப்பட்டது)			
7.	சிரேஸ்ட் பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரக் தேர்வில் சித்தி	:		1945
8.	ஆசிரிய தாரதப்பத்திர தேர்வில் சித்தி	:		1952
9.	திருமணம் துணைவியார் தாமோதரம்பிள்ளை செந்தமிழ்ச்செல்வி வேலனை			1952
10.	ஆசிரிய நியமனம்	:		1955
11.	கனவுக்கன்னி நூல் வெளியீடு	:		1961
12.	தாய் நூல் வெளியீடு	:		1969
13.	ஜயனார் அருள்வேட்டலும் திருவுஞ்சலும்	:		1972
14.	தில்லை மேடைத்திருப்பாட்டு	:		1974
15.	அதிபராக பதவி உயர்வு	:		1978
16.	பாப்பாப் பாட்டுக்கள் நூல் வெளியீடு	:		1985
17.	பதவியில் ஓய்வு	:		1988
18.	நான் சுயகாவிய நூல் வெளியீடு	:		1993
19.	வேலனைத் தீவுப்புலவர்கள் வரலாறு நூல் வெளியீடு	:		1996
20.	தாழம்பு நூல் வெளியீடு	:		1996
21.	அந்தக் காலக் கதைகள் நூல் வெளியீடு	:		1997
22.	நாவலர் வெண்பா நூல் வெளியீடு	:		1997
23.	பூஞ்சிட்டு (பாப்பா பாட்டு)	:		1998
24.	தில்லைச்சிவன் கவிதைகள் நூல் வெளியீடு	:		1998
25.	வேலனைப் பெரியார் கா.பொ.இரத்தினம் நூல் வெளியீடு	:		2000
26.	ஆசிரியை ஆகிணேன் நூல் வெளியீடு	:		2000
27.	காவல் வேலி நூல் வெளியீடு	:		2003
28.	தந்தை செல்வா காவியம் நூல் வெளியீடு	:		2004
29.	இறப்பு : 26.11.2004 - யாழ்ப்பாணம்.			

அமர்ரின் இறுதிக் கவிதை

T. SIVASAMY

Rtd : Principal
(Thillaichchivan)
"Koodal" Velanai

T. SIVASAMY
No 3, 59th Lane,
Colombo - 06.

பாடம் மூலம் . . .

Date.....

ஒரு நாள் ஏனோமென்று எந்தெங்கி போன்றும்
உடம்புடிப் பெரின்தெ காத்தீரை வழியா
அழுப்பான அறியுமிடைத் தட்சிணா தவியாம்.
அஞ்சிகாகணத் தேஷ்வியமைத் தீர்த்தம் குடிடாலே!

மாதவாழ தவறுமேய்களை கொண்டாயின் குடும்பத்து
மாத்தியவும் வந்த மந்திரம் போயின்திரும்பிடித்தும் கூடு
காத்தேஷாம் பொலிச்சுட்டை காவற்மேய்க் கூடிடாம்
காநுப்புட்டு கூட்டும் குடும்பம் காலைத் தீர்த்தும்.

நீண்டத்துறை சுமித்துவம் ஏதுக்கிண் கால்க்கு
நீண்டும் ஏப்பதும் ஏன்றுதெர்ந்து கூண்டி அடிக்குமிழும்
வெண்ணால்பார்த்தும் வெண்ணால்பார்த்தும் வெண்ணால்பார்த்தும்
பிடித்திருந்து பிடித்தமல்லோ ஏங்குமோ குனிசோ

நானோடு போவவல்லோ காலைம் கால்க்கு
நீண்டு சுனைத் துக்க சுப்பிரபூரம் சேமல்லையிடிது
வெண்ண் ஏதும் ஏதும் ஏதும் ஏதும் ஏதும் ஏதும்
வெங்கும்கூடு சூழ்நிலைத்து நிபந்த்து கால்க்கு

அம்பக அம்மை மாதங்கள்தோற் திடையைப் பாக்கிடுர்
அந்தஞ்சிக்கு நீங்கும் குருதும் கோட்டு வீரன்கிடுர்
கும்பக பூலை அனாக்காடு தோற்கு கிழுக்கிடு
ஏந்துமாலும் செய்திசொற்கிடு காலைவழகங்களுக்குர்
போன்றுமை வீதிகளியும் போன்றும் காலை

பொன்றுமை பார்த்தினித்தும் போன்று கூட்டும்
பொன்றுமை போன்றுமை போன்றுமை போன்றுமை
பார்த்திருந்தும் என்னவா எம்மொழியா நாட்டுமா?

கன்னியா அஞ்சலை

அயர். கவுன் தல்லைய்ப்பம் சிவசாமி (தல்லைச்சிவன்)

ஜாரியீ 05.01.1928 முறை 26.11.2004

கன்னியா அஞ்சலை

பின்னால் ஒரு நிமிடத்திற்கு முன்னால் இரண்டு நிமிடங்கள் இருப்பதை அறிய வேண்டும். எனவே சிரமமாக இரண்டு நிமிடங்கள் இருப்பதை அறிய வேண்டும்.

ந கன்னியா அஞ்சலை
ா கன்னியா அஞ்சலை
ப கன்னியா அஞ்சலை
ம கன்னியா அஞ்சலை
ய கன்னியா அஞ்சலை
உ கன்னியா அஞ்சலை
க கன்னியா அஞ்சலை
ஏ கன்னியா அஞ்சலை
ஒ கன்னியா அஞ்சலை

கன்னியா அஞ்சலை

முறை 05.01.1928 முறை 26.11.2004

அயர் கவுன் தல்லைச்சிவன் (சிவசாமி)

பரிசு வந்த உதிர் பாரிஸ்ரா வழக்கிடம்
 கூட பெற்று கொண்டு - பெரிப் புதுப்பி வழி சுற்றுத் திட்டமிடுவதையும் என்பதை இருப்பிடியாக உணர்வு
 என்றால்தான் அது உதவும் - துவ உதவும் வழக்கிடம்!

நோய் உதவ வழக்கால் வழக்கிடும்
 புதுப்பொன்று உம் உலோக அய
 கூடும் குதிரையோறு - பார் பெற்று குதிரையோறு உதவுதல்
 பார்த்து வழக்கால் வழக்கிடும்.
 பார்த்து வழக்கால் வழக்கிடும்.

நோய் உதவ வழக்கால் வழக்கிடும்
 புதுப்பொன்று உம் உலோக அய
 கூடும் குதிரையோறு - பார் பெற்று குதிரையோறு உதவுதல்
 பார்த்து வழக்கால் வழக்கிடும். நோய் உதவுதல் பார்த்து வழக்கால் வழக்கிடும்.

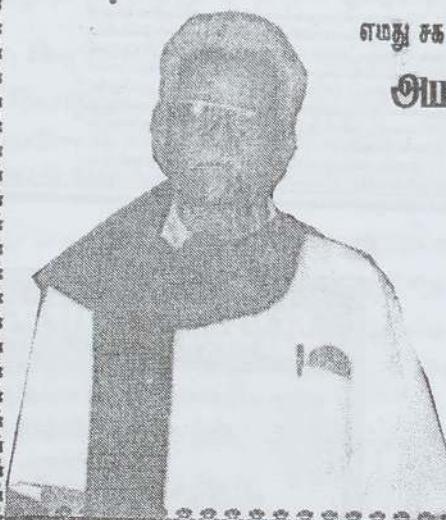
நோய் உதவ வழக்கால் வழக்கிடும்
 புதுப்பொன்று உம் உலோக அய
 கூடும் குதிரையோறு - பார் பெற்று குதிரையோறு உதவுதல்
 பார்த்து வழக்கால் வழக்கிடும்.

நோய் உதவ வழக்கால் வழக்கிடும்
 புதுப்பொன்று உம் உலோக அய
 கூடும் குதிரையோறு - பார் பெற்று குதிரையோறு உதவுதல்
 பார்த்து வழக்கால் வழக்கிடும்.

கன்னியா கார்யக்கை

எழுத சு உத்திரோத்து சி. பந்துரன் அவர்கள் அன்புத்தந்தை
அயர் தல்லைய்ப்பம் சிவசாமி
 (கவுன் தல்லைச்சிவன்)
அவர்களா

நோய்க்கு விடுத்துக்கும்
 நீந்த நூகியின்கே
 நூத்த வைக்குக்கே
 நூத்துவீரு பிடும்பே
 நூத்துவீரு பிடும்பே

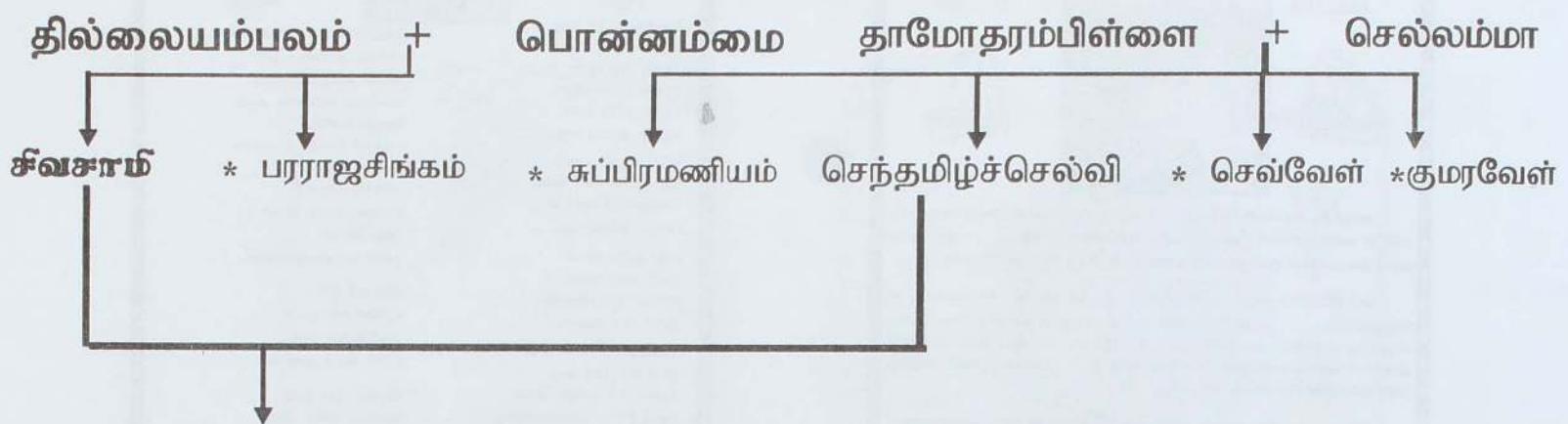
நோய்க்கு விடுத்துக்கும் நீந்த நூகியின்கே
 நூத்த வைக்குக்கே நூத்துவீரு பிடும்பே
 நூத்துவீரு பிடும்பே நூத்துவீரு பிடும்பே

நோய்க்கு விடுத்துக்கும் நீந்த நூகியின்கே
 நூத்த வைக்குக்கே நூத்துவீரு பிடும்பே
 நூத்துவீரு பிடும்பே நூத்துவீரு பிடும்பே

நோய்க்கு விடுத்துக்கும் நீந்த நூகியின்கே
 நூத்த வைக்குக்கே நூத்துவீரு பிடும்பே

வம்சா வழி

தெய்வச்சிலை + ஜெகநாதன் → தேவதா, தயானி

தயாபரன் + ஞானசக்தி → நர்மதா, விச்வநேத்திரன், நிவேதா

பக்ரதன் + சந்திரவதனி → வைகுந்தன்

பார்த்தசாரதி + மதிவதனி → பவந்தி, சந்திரகாசன், பிரதீஷா

கிருபாகரன் + ரமணி → சிவசங்கர், சிவமைந்தன், தேனுகா

அறிவரசி + ஜெயராஜசேகரன் → தீர்த்தா

அன்பரசி + Dr.கணேசலிங்கம் → தேவந்தி, திவ்வியா

மனோமார்ட்டின் நன்றிகள்

26.11.2004 அன்று அமரத்துவம் எய்திய எமது குடும்பத் தலைவர் இளைப்பாறிய அதிபர் தில்லையம்பலம் சிவசாமி (கவிஞர் தில்லைச்சிவன்) அவர்களின் இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்து கொண்டோர்க்கும், நேரிலும், தொலைபேசி, தந்தி, கடிதம் மூலம் தமது அனுதாபத்தை தெரிவித்தோருக்கும், இறுதி நிகழ்வில் இடம்பெற்ற அஞ்சலி உரைகளில் பங்கேற்ற அறிஞர் பெருமக்களுக்கும், மயானத்தில் நடைபெற்ற தகனக்கிரியைகளில் பங்கு கொண்ட அனைவருக்கும், கிரியைகளின் போது பலவற்றாலும் உதவிய ஊரவர்கள், அயலூரவர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் ஆகியோருக்கும், கிரியைகளை சிறப்புற நடாத்திய வேலணைக் குருக்கள் மடம் சிவரீ திருஞானசம்பந்தக் குருக்கள் (கரணவாய்க்குருக்கள்) அவர்கட்டும், பத்திரிகைகள், துண்டுப்பிரசுரங்கள் மூலம் அஞ்சலிகளைச் செலுத்திய அனைத்து நிறுவனங்கட்டும், காலமான செய்தியை பிரசரித்த அனைத்து பத்திரிகைகட்டும் (வீரகேசரி, தினக்குரல், சுடர் ஓளி, உதயன்,.....) வெளிநாடுகளில் காலமான செய்தியை வெளியிட்ட பத்திரிகைகள், மற்றும் ஒலிபரப்பிய தமிழ் வானொலி அனைத்துக்கும், இந்நாலிற்கான செய்திகளை, ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அளவத்து அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள் ஆகியோருக்கும், அந்தியேட்டி வீட்டுக் கிருத்திய நிகழ்வுகளில் கலந்த கொண்ட அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

45/1, அம்மன் வீதி

மனைவி

யாழ்ப்பாணம்

மக்கள், மருமக்கள்

26.12.2004

பேரப்பிள்ளைகள்

ஒலக்கிய கர்த்தா மரணப்பதல்லை

வெலனை மண்ணை நேசித்து மக்களை வழி நடத்தி பொருளாதார சமூக மேன்பாட்டிற்காக உழைத்த உன்னதமானவர்கள் எம்மிடம் தமது மாண்பை விட்டு மறைகின்ற சோகம் சமீபகாலமாக அடிக்கடி நிகழ்வது துயரம் தரும் நிகழ்வுகள் ஆகும். ஓய்வு பெற்ற அதிபரும், ஆசிரியருமான உயர் திரு தி.சிவசாமி (தில்லைச்சிவன்) அவர்களின் மறைவும் இத்தகையதே

வெள்ளை வேட்டி, சால்வை அணிந்து தம் வெள்ளை உள்ளத்தை அதனுடே வெளிக்காட்டி எமது கிராமத்தின் பொருளாதார, சமூக, கல்வி மேம்பாட்டிற்காக உழைத்த உத்தம ஆசிரிய குழாமைச் சேர்ந்தவர்கள் பாடசாலையில் மாத்திரம் ஆசிரியராக பணியாற்றவில்லை. மொத்த கிராமிய சமூகத்திற்குமே ஆசிரியராகி வழி நடத்தினார்கள். கிராமத்தின் மொத்த மேம்பாட்டிற்காக உழைத்தவர்கள் அந்த வெள்ளை வேட்டி ஆசிரியர் பரம்பரையின் இறுதி வாரிசாக இருந்த மிகச் சிலரில் ஒருவரான உயர் திரு. சிவசாமி அவர்களின் மறைவு ஆற்றொணாச் சோகத்தை எனக்கு ஏற்படுத்தியது. ஆசிரியர் சிவசாமியை அறிந்ததை விட “தில்லைச்சிவனாக” அவரை அறிந்ததே அதிகம். எமது இளமைக்காலத்தில் இலக்கியத்திற் கொண்ட ஆர்வம் காரணமாக தில்லைச்சிவனுடன் நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அறுபதுகளில் யாழ்ப்பாண இலக்கிய உலகில் ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டது. பல்வேறு இடங்களில் சங்கங்கள் அமைத்து இலக்கியம் வளர்த்தனர். தமிழ்மொழிப் பற்றும், சமூக மேன்பாட்டுச் சிந்தனைகளும் இதற்கு ஏதுவாக அமைந்தன.

அக்காலத்தில் நான், முகிலன், சரவணையூர் மணிசேகரன், அ.சண்முகவிங்கம், க.சட்டநாதன் போன்றோர் தில்லைச்சிவன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் வேலனையில் மறுமலர்ச்சிக் கழகம், தீவுப்பகுதி எழுத்தாளர் சங்கம் போன்ற அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தி தமிழ் இலக்கியம் வளர்த்தோம். இவ் அமைப்புக்களுக்கு தலைவனாக இருந்து வழிகாட்டியவர் முத்த எழுத்தாளராக, கவிஞராக விளங்கிய தில்லைச்சிவன் அவர்களே. இதனுடாகவே எம்மில் பலர் கல்வியிலும், இலக்கியத்திலும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலும் ஆர்வம் கொண்டு முன்னேற்றும் அடைந்தோம். இந்த வகையில் எனக்கு இளமைக் காலத்தில் “தில்லைச்சிவன்” திசைகாட்டிய குருவாக விளங்கினார் என்றால் அது மிகையான கூற்றன்று.

தில்லைச்சிவன் அவர்கள் தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர். தமிழ் மக்கள் இரண்டாம் தர பிரஜையாக இருப்பதை உணர்ந்து கொதித்தெழுந்தவர். தமிழ் அரசுக்கட்சியில் இணைந்து தொண்டாற்றியவர். தமிழர் தம் போராட்டத்திற்கு முன்னோடியாக எமது கிராமத்தில்

மினிர்ந்தவர். பெரியார் கா.பொ.இரத்தினம் அவர்களுடன் இணைந்து திருமறை விழாக்கள், சிலப்பதிகார விழாக்களை எமது மண்ணில் நிகழ்த்திக் காட்டியவர். கிராமிய மட்டங்களில் சமூக நிலையங்கள், பல்நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பொறுப்பான பதவிகளை வகித்து சமூக மேம்பாட்டிற்காக உழைத்தவர். இவை மாத்திரமன்றி அவர் சிறந்த விவசாயியாகக் கூட விளங்கியவர். தோட்டச் செய்கையில் நவீன விவசாய முறைகளை அறிமுகப் படுத்தியதோடு ஏனையோரும் அதனைப் பின்பற்ற வழிகாட்டியவர். ஈழத் தமிழ் ஆக்க இலக்கியத்திற்கு “தில்லைச்சிவன்” ஆற்றிய பணி வியக்கத்தக்கது. தன் இளமைக்காலத்தில் கவிதையூடாகப் பட்டணத்து மச்சியை கிராமத்தில் உலாவவிட்ட அவர் கனவுக்கன்னி, தாய், தில்லைச்சிவன் கவிதைகள், நான், பாப்பாப்பாட்டுநாவலர்திவண்பா போன்ற கவிதை நூல்களை எமக்கு அளித்துள்ளார். வேலணையில் பிரசித்தி பெற்ற கோவில்கள் மேல் ஊஞ்சல் பாடல் பாடியுள்ளார். வேலணை வாழ்மக்கள் பலருக்கு கவிதையில் “கல்வெட்டு” செதுக்கியவர். பல்துறைஇலக்கிய ஆளுமைகொண்ட “தில்லைச்சிவன்” “காவல்வேலி” என்ற தலைப்பில் சிறுகதை தொகுதி ஒன்றினையும் வேலணைத் தீவின் புலவர் வரலாறு, செல்வா காவியம், பெரியார் க.பொ. இரத்தினம் பற்றிய நூல் என்பவற்றையும் எமக்கு அளித்துள்ளார். எமது கிராமத்தில் நிலவிய கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் பலவற்றை “அந்தக்காலக் கதைகள்” என்னும் தலைப்பில் மிக்க இரசனையுணர்வுடன் படைத்து அக்கதைகளுக்கு இறவாவரம் அளித்துள்ளார். அவர் படைத்த இலக்கியங்கள் பல்கலைக்கழக ஆய்வுக்குரியன. தக்கவர் பயன்படுத்தித் தகமை பெறுக.

சிவசாமியாக தன் குடும்பத்தில் கடமைகளை பூரணநிறைவுடன் ஒப்பேற்றி வைத்து தன் பிள்ளைகளை அவையத்துள் முந்தி இருக்கச் செய்து தில்லைச்சிவனாக ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு தன் படைப்புக்கள் மூலம் ஒளி பாய்ச்சியவர். தில்லையில் நடனம் புரியும் சிவனின் பாதங்களை சென்றடைந்துள்ளார். பூரணநிறைவுடன் இப் பூவுலகிலிருந்து விடைபெற்ற அவர் ஆன்மா சாந்தியறுவதாக. தமிழ் இருக்கும் வரை அவர் படைத்தளித்த இலக்கியத்தினாடே அவர் வாழ்வார்.

பேராசிரியர் இரா.சிவச்சந்திரன்
கலைப்பீடாதிபதி
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்.

